

ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อสถาบันแห่งหนึ่งของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4
โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา
เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์
ของ
ศุภาภรณ์ อหันตะ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
พฤษภาคม 2551

ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อสถาบันแห่งหนึ่งของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4
โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา
เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์
ของ
ศุภาภรณ์ อหันตะ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา

พฤษภาคม 2551

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อสถาบันแห่งของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4
โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา
เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ
ของ
ศุภาภรณ์ อหันตะ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
พฤษภาคม 2551

ศุภาภรณ์ อหันตะ.(2551).ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4

โรงเรียน เตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร.สารนิพนธ์
กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา).กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อสถานบันเทิงของ
นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร
โดยจำแนกปัจจัยที่ศึกษาเป็น 3 ด้าน คือ ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นที่กำลังศึกษา
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นิสัยทางการเรียน และบุคลิกภาพ ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ ฐานะทาง
เศรษฐกิจของครอบครัว อาชีพของผู้ปกครอง สภาพภาพสมรสของบิดามารดา และสัมพันธภาพ
ระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพ
ของโรงเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู และการเลียนแบบกลุ่มเพื่อน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ
รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 จำนวน 243 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
ได้แก่ แบบสอบถามทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา
พัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การวิเคราะห์
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันและการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัย พบว่า

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4
โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .01 มี 3 ด้าน 6 ปัจจัย ดังนี้ ได้แก่

1.1 ปัจจัยด้านส่วนตัว มี 3 ปัจจัย ได้แก่ เพศ : หญิง (X_2) ระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่
5 (X_5) นิสัยทางการเรียน (X_{18})

1.2 ปัจจัยด้านครอบครัว มี 1 ปัจจัย ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง
(X_{20})

1.3 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน มี 2 ปัจจัย ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียน
กับครู (X_{22}) อิทธิพลของกลุ่มเพื่อน (X_{23})

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4
โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .01 มี 2 ด้าน 2 ปัจจัย คือ ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ เพศ : ชาย (X_1) ปัจจัยด้าน
ครอบครัว ได้แก่ สภาพภาพของผู้ปกครอง : บิดามารดาหย่าร้างกัน (X_{13})

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 ด้าน 2 ปัจจัย คือ ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ อายุของนักเรียน (X_3) และระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 6 (X_6)

3. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 3 ด้าน 13 ปัจจัย ได้แก่

3.1 ปัจจัยด้านส่วนตัว มี 6 ปัจจัย ได้แก่ ระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 4 (X_4) คะแนนเฉลี่ยสะสมของนักเรียน (X_7) ที่อยู่อาศัย : บ้านพัก (X_{15}) ที่อยู่อาศัย : บ้านเช่า (X_{16}) ที่อยู่อาศัย : หอพักและอื่นๆ (X_{17}) และบุคลิกภาพ (X_{19})

3.2 ปัจจัยด้านครอบครัว มี 6 ปัจจัย ได้แก่ รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง (X_8) อาชีพของผู้ปกครอง : รัฐบาล/พนักงานรัฐวิสาหกิจ (X_9) อาชีพของผู้ปกครอง : รับจ้าง/พนักงานบริษัทเอกชน (X_{10}) อาชีพของผู้ปกครอง : ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว (X_{11}) สถานภาพของผู้ปกครอง : บิดามารดาอยู่ร่วมกัน (X_{12}) และสถานภาพของผู้ปกครอง : บิดาหรือมารดาถึงแก่กรรม (X_{14})

3.3 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน มี 1 ปัจจัย ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน (X_{21})

4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 3 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ อิทธิพลของกลุ่มเพื่อน (X_{23}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_{20}) อายุของนักเรียน (X_3) โดยปัจจัยทั้ง 3 ปัจจัยนี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร ได้ร้อยละ 32.70

5. สมการพยากรณ์ทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร มีดังนี้

5.1 สมการพยากรณ์ทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร ในรูปของคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = 2.432 + .431X_{23} + .173X_{20} - .056X_3$$

5.2 สมการพยากรณ์ทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = .473X_{23} + .166X_{20} - .144X_3$$

FACTORS AFFECTING ON ATTITUDES TOWARDS ENTERTAINMENT COMPLEX OF
THE FOURTH LEVEL SECONDARY GRADES 4-6 STUDENTS AT
TRIAMUDOMSUKSA PATTANAKARN RATCHADA SCHOOL
IN HUAY KWANG DISTRICT, BANGKOK

AN ABSTRACT
BY
SUPAPORN AHUNTA

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Educational Psychology
at Srinakharinwirot University

May 2008

Supaporn Ahunta. (2008). *Factors Affecting on Attitude Towards Entertainment Complex of The Fourth Level, Secondary Grades 4-6 Students at Triamudomsuksa Pattanakarn Ratchada School in Huay Kwang District, Bangkok* Master's Project, M.Ed. (Educational Psychology). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor : lecturer. Wilailuck Pongsopar.

The purposes of this research were to study the factors affecting on attitude towards entertainment complex of the fourth level, secondary grades 4-6 students at Triamudomsuksa Pattanakarn Ratchada School in Huay Kwang District, Bangkok. The factors were divided into 3 dimensions, first of them was personal factor : gender, age, educational level , learning achievement, learning habit, and personality, second of them was family factor : guardian's economic level , guardian's occupation, guardian's marital status and interpersonal relationship between students and guardian and third of them was learning environmental factor : physical learning environment, interpersonal relationship between students and their teachers, and influence of peer group.

The samples of 243 were the fourth level secondary grades 4-6 students at Triamudomsuksa Pattanakarn Ratchada School in Huay Kwang District, Bangkok in academic year 2007. The instrument was questionnaires of attitude towards entertainment complex of the fourth level, secondary grades 4-6 students at Triamudomsuksa Pattanakarn Ratchada School in Huay Kwang District, Bangkok. The data was analyzed by the Pearson Product Moment Correlation Coefficient and Stepwise Multiple Regression Analysis.

The results were as follows :

1. There were significantly positive correlation among attitude towards entertainment complex of the fourth level, secondary grades 4-6 students at Triamudomsuksa Pattanakarn Ratchada School in Huay Kwang District, Bangkok and 3 dimensions of 6 factors at .01 level were as follows :

1.1 The 3 personal factors : gender : female (X_2), educational level : mathayomsuksa v (x_5), and learning habit (x_{18}).

1.2 The only 1 family factor : interpersonal relationship between students and guardian (x_{20}).

1.3 The 2 learning environmental factor : interpersonal relationship between students and their teachers (x_{22}) and influence of peer group (X_{23}).

2. There were significantly negative correlation among attitude towards entertainment complex of the fourth level, secondary grades 4-6 Students at Triamudomsuksa Pattanakarn Ratchada School in Huay Kwang District, Bangkok and 2 factors; gender : male (X_1) and guardian's marital status : divorce (X_{13}) at .01 level.

There were significantly negative correlation among attitude towards entertainment complex of the fourth level, secondary grades 4-6 students at Triamudomsuksa Pattanakarn Ratchada School in Huay Kwang District, Bangkok and 2 factors; age (x_3), educational level : mathayom suksa 6 (x_6) at .05 level.

3. There were no significantly correlation among attitude towards entertainment complex of the fourth level, secondary grades 4-6 Students at Triamudomsuksa Pattanakarn Ratchada School in Huay Kwang District, Bangkok and 3 dimensions of 13 factors; at .01 level were as follows

3.1 The 6 personal factors : educational level: matthayom suksa 4 (x_4), learning achievement (X_7), residence : rest-house (X_{15}), residence : house for rent/rent (X_{16}), lodgings & others (X_{17}) and personality (X_{19}).

3.2 The 6 family factors : guardian's income level (X_8), guardian's occupation : government state/state enterprise officer (X_9), guardian's occupation : employment/overseer of private company (X_{10}), guardian's occupation :: business man (X_{11}), guardian's marital status : couple (X_{12}) and guardian's marital status : father/mother pass away (X_{14}) .

3.3 The 1 learning environmental factor : physical learning environment (X_{21}).

4. There were significantly 3 factors affecting on attitude towards entertainment complex of the fourth level, secondary grades 4-6 students at Triamudomsuksa Pattanakarn Ratchada School in Huay Kwang District, Bangkok, at .01 level ranking from the most affecter to the least affecter were influence of peer group. (X_{23}), interpersonal relationship between students and guardian (x_{20}) and age (X_3).

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อสถาบันแห่งหนึ่งของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียน
เตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร ของ ศุภาภรณ์ อหันตะ ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา
การศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(รองศาสตราจารย์ เวชณี กรีทอง)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(รองศาสตราจารย์เวชณี กรีทอง)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรพรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.องอาจ นัยพัฒน์)
วันที่.... เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2551

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์จาก อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ รองศาสตราจารย์เวรณี กรีทอง และผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง กรรมการสอบปากเปล่าสารนิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษาและให้ข้อเสนอแนะในการทำสารนิพนธ์เป็นอย่างดี และเป็นผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาอันเป็นประโยชน์ของการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณในความกรุณาครั้งนี้เป็นอย่างยิ่ง

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์เวรณี กรีทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พาสนา จุลรัตน์ ที่กรุณาให้คำแนะนำและเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ แก่ผู้วิจัยเป็นอย่างดี

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อผจญ อหันตะ คุณแม่จีรวัลย์ อหันตะ พี่ น้อง และญาติมิตรทุกคน ที่ให้ความสนับสนุน ห่วงใยและเป็นกำลังใจมาตลอดสำหรับการทำสารนิพนธ์ฉบับนี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา และขอขอบใจนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา ทุกคน ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลสำหรับวิจัยจนสำเร็จลงด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์จากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบเป็นเครื่องบูชาคุณพระศรีรัตนตรัยซึ่งเป็นบ่อเกิดแห่งคุณความดีทั้งมวล แต่บิดามารดา บุรพจารย์ทุกท่านผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้และอบรมสั่งสอนผู้วิจัยมาจนถึงปัจจุบัน

ศุภาภรณ์ อหันตะ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	4
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า	9
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า	10
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อสถานบันเทิง	11
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อสถานบันเทิง	11
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อสถานบันเทิง	28
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อสถานบันเทิง	30
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อสถานบันเทิง	30
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อสถานบันเทิง	49
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา พัฒนาการ รัชดา	61
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	64
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	64
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	65
วิธีการสร้างเครื่องมือ	66
การหาคุณภาพเครื่องมือ	77
การเก็บรวบรวมข้อมูล	79
การวิเคราะห์ข้อมูล	79
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	80

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	81
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	81
การวิเคราะห์ข้อมูล	82
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	82
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	83
5 บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	92
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	92
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า	92
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	92
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	93
การเก็บรวบรวมข้อมูล	94
การวิเคราะห์ข้อมูล	94
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	94
อภิปรายผลของการศึกษาค้นคว้า	96
ข้อเสนอแนะ	110
บรรณานุกรม	111
ภาคผนวก	116
ภาคผนวก ก หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ	117
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	120
ภาคผนวก ค คำอำนาจจำแนกรายข้อ	134
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์	144

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้นและเพศ.....	65
2 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของนักเรียน.....	83
3 แสดงค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในการเรียน และทัศนคติต่อสถานบันเทิง.....	85
4 แสดงแสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้าน สิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับทัศนคติต่อสถานบันเทิง.....	87
5 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติต่อสถานบันเทิง.....	89
6 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อสถานบันเทิง.....	90
7 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามนิสัยทางการเรียน.....	135
8 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามบุคลิกภาพ.....	136
9 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพ ระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง.....	137
10 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถาม ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน.....	138
11 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถาม สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู.....	139
12 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถาม การเล่นแบบกลุ่มเพื่อน.....	140
13 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามทัศนคติ ต่อสถานบันเทิง.....	141
14 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามทัศนคติ ต่อสถานบันเทิง.....	142
15 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามทัศนคติ ต่อสถานบันเทิง.....	143

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การพัฒนาประเทศในระยะที่ผ่านมา ก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจและสังคมอย่างกว้างขวาง มีการนำความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาใช้ในการผลิต เกิดการจำหน่าย การให้บริการอย่างล้นเหลือ ทำให้วิถีการดำเนินชีวิตและการรับรู้ของคนในสังคมเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม มีโอกาสในการเลือกรับข่าวสารที่หลากหลายตามรสนิยมของแต่ละบุคคล สามารถที่จะเรียนรู้และรับข้อมูลข่าวสารรอบโลกผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์และสื่อสำเร็จรูปต่างๆ อย่างไรก็ตามในทางตรงกันข้าม กระแสวัฒนธรรมตะวันตกและข้อมูลข่าวสารที่ผ่านการกลั่นกรองผ่านสื่อในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งธุรกิจบันเทิง โฆษณา ฯลฯ ก่อให้เกิดวัตถุนิยมและบริโภคนิยม ตลอดจนความพึงพอใจในหมู่คนรุ่นใหม่ รวมทั้งการถูกรอบงำทั้งทางวัฒนธรรม หรือสถาบันบันเทิงประเภทต่าง ๆ ซึ่งเป็นสิ่งแวดล้อมทางสังคมที่สังคมไทยรับเข้ามา โดยเฉพาะสถาบันบันเทิงด้านกลางคืน ได้ทำลายระบบการศึกษาของชาติไปในตัว เพราะพบว่าวัยรุ่นที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ และยังอยู่ในวัยที่กำลังศึกษาเล่าเรียนเข้าไปใช้บริการ ไปมั่วสุมกันตามสถานบันเทิง(ฐานข้อมูลวิจัยการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2550)

โดยธรรมชาติวัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคม เป็นวัยที่ก้าวไปสู่ผู้ใหญ่ ในวัยนี้ป็นวัยที่กำลังมุ่งแสวงหาเอกลักษณ์ส่วนบุคคล ดังนั้นจึงพยายามหาต้นแบบที่ตนเห็นว่าดีหรือเหมาะสมตามความรู้สึกของตน บิดามารดาหรือผู้ที่อยู่ใกล้ชิดจึงมีโอกาที่ทำให้วัยรุ่นมีการเลียนแบบพฤติกรรมต่างๆ ได้ เช่น ถ้าพ่อแม่ที่ชอบเที่ยวและชวนลูกออกไปเที่ยว หรือกินอาหารนอกบ้านบ่อยๆ วัยรุ่นก็จะมีโอกาสติดพฤติกรรมนั้นได้ ซึ่งสอดคล้องกับอีริกสัน (Erikson. 1968 : 28) ที่กล่าวว่า สิ่งแวดล้อมของบุคคลรอบข้างมีส่วนสนับสนุนในการค้นหาบทบาทของตนเอง ถ้าบุคคลมีเอกลักษณ์ของตนสมบูรณ์ในระยะวัยรุ่น จะทำให้บุคคลมีความมั่นใจในชีวิตและจิตใจต่อไปในอนาคต แต่ถ้าสิ่งแวดล้อมไม่เอื้ออำนวยในการแสวงหาเอกลักษณ์ของตนเองวัยรุ่นจะเกิดความสับสนในตนเอง (Role Confusion) จะกลายเป็นผู้ที่ไม่เข้าใจตนเอง และขาดความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น ในวัยนี้สถานภาพยังคลุมเคลือ ทั้งนี้เพราะสังคมไม่ได้ถือว่าเขาเป็นผู้ใหญ่ แต่ในขณะเดียวกันก็ไม่ถือว่าเป็นเด็ก สถานภาพเช่นนี้อาจก่อให้เกิดความไม่สบายใจไปสู่พฤติกรรมที่ผิดสังคมได้ (พรพิมล จันทรพลับ 2538.1) บางครั้งต้องหันไปพึ่งสิ่งที่ไม่เหมาะสมกับวัย คือ การเข้าไปเที่ยวสถานบันเทิงยามราตรี ซึ่งเป็นสถานที่ที่วัยรุ่นนิยมกันไปเที่ยว ทำให้ธุรกิจสถานบันเทิงเปิดบริการเป็นจำนวนมาก และที่สำคัญมีการตั้งสถานบันเทิงอยู่รอบรั้วสถานการศึกษา แม้ว่าสถานบันเทิงจะมีข้อบังคับ ข้อกำหนดในกฎกระทรวงสำหรับมาตรการจัดระเบียบสังคมสถานบันเทิง (พ.ร.บ.สถานบริการ พ.ศ. 2509 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2546) ที่มีข้อห้ามว่าในส่วน

ใกล้วัด สถานศึกษา โรงพยาบาล หรือย่านที่ประชาชนอยู่อาศัย รวมทั้งไม่ให้ผู้มีอายุต่ำกว่า 20 ปี บริบูรณ์ซึ่งมิได้ทำงานในสถานบริการนั้นเข้าไปในสถานบริการระหว่างเวลาทำการ แต่ในปัจจุบันนี้มีการจัดตั้งสถานบริการไม่เป็นไปตามข้อกำหนด คือ มีการจัดตั้งสถานบริการเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะย่านถนนรัชดาภิเษกมีสถานบันเทิงอยู่มาก อีกทั้งยังอยู่ใกล้สถานศึกษาที่มีนักเรียนต้องเดินทางผ่านเพื่อไปศึกษาเล่าเรียน ในขณะเดียวกันฝั่งตรงข้ามของโรงเรียนยังมีป้ายโฆษณาเชิญชวนให้ผู้สนใจใช้บริการอาบ อบ นวด ซึ่งอาจทำให้นักเรียนเกิดความสับสน และมีความรู้สึกอยากรู้อยากเห็น ถึงขั้นเข้าไปใช้บริการก็มีโดยไม่ได้นิ่งนอนใจถึงผลกระทบที่ตามมา สิ่งเหล่านี้ถือเป็นสิ่งแวดล้อมที่มีความสำคัญต่อนักเรียนนักศึกษาอย่างมาก หากสิ่งแวดล้อมนอกสถานศึกษาเต็มไปด้วยแหล่งอบายมุข แหล่งบันเทิงเรีรรมย์ที่อยู่ใกล้ตัวเชิญชวนให้ลี้ล่อง ใครที่ทนไม่ไหวต่อสิ่งเ่ยววนเหล่านี้ก็จะเข้าไปสัมผัส หากหลายคนติดใจก็ฝังตัวมั่วสุมในแหล่งดังกล่าวจนไม่เป็นอันเรียน ท้ายที่สุดผลการเรียนก็แย่แ่ บางรายถึงขั้นโดดเรียน หรือโดนไล่ออก (กนกกร. 2539 : 11)

สถานบริการที่วัยรุ่นมักจะไปเที่ยวโดยเฉพาะตอนกลางคืนปัจจุบัน ได้ตอบสนองคนในสังคม โดยจะเป็นสถานที่พบปะสังสรรค์ ซึ่งเป็นช่วงเวลากลางคืน ซึ่งตอบสนองให้กับผู้ที่มาเที่ยวยังสถานบริการเหล่านี้ได้อย่างดี โดยให้ความบันเทิงในรูปแบบต่างๆ เช่น มีนักร้อง มีดนตรี เพื่อให้รับความสำราญไปพร้อมๆ กับการจำหน่ายเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ อาหาร ของมีนเมาอื่นๆ ด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งวัยรุ่นมักจะไปเที่ยวคาราโอเกะ ซึ่งเป็นสถานบริการทางด้านการร้องเพลง ซึ่งแบ่งเป็นทั้งห้องรวมและห้องพิเศษ สำหรับการใช้บริการเป็นหมู่คณะ ภายในห้องจะมีจอทีวี และมีเครื่องเสียงคาราโอเกะ โดยจะเป็นระบบสเตอริโอก้องกังวานให้ความไพเราะ ซึ่งจะมีไมค์สำหรับให้ผู้บริการได้ร้องเพลง ซึ่งเนื้อเพลงจะขึ้นมาบนจอทีวีพร้อมทั้งเสียงดนตรี แต่จะไม่มีเสียงของนักร้อง โดยจะเป็นเสียงของผู้ที่เข้าไปใช้บริการร้องเพลงแทน เนื่องจากมีเนื้อเพลงและมีตัวหนังสือเคลื่อนไหวตามจังหวะทำนองดนตรีของเพลง โดยการเลือกเพลงเอง ผู้เข้าไปใช้บริการมีทั้งชายและหญิงทุกเพศทุกวัย หรือแม้กระทั่งการไปเที่ยวดิสโกเธคของวัยรุ่น เป็นสถานที่ที่ผู้ใช้บริการได้ไปใช้เวลาดื่มกินและเต้นรำแบบอิสระคือ ไม่มีแบบแผนในการเต้น ภายนอกของสถานดิสโกเธคจะมีการติดแสงสีเร้าใจเพื่อเป็นแรงจูงใจให้คนเข้าไปใช้บริการ ภายในสถานบริการดิสโกเธคจะมีฟลอร์เต้นรำใหญ่อยู่ภายในให้ผู้ต้องการจะเต้นรำเข้าไปเต้นกลางฟลอร์นั้น ดิสโกเธคนี้จะเป็นแหล่งมั่วสุมของวัยรุ่นต่างๆ อาจจะเป็นเพื่อนชวนกันมาเที่ยว เป็นแหล่งใช้เซฟหรือจำหน่ายยาเสพติดอีกด้วย ผู้เข้าไปใช้บริการส่วนมากมักเข้าไปเซฟสุรา เต้นรำ ซึ่งการไปเที่ยวในสถานบริการดังกล่าวข้างต้นนี้ อาจทำให้นักเรียนเกิดความสนใจ หรือถูกเพื่อนชักชวนเข้าไปสัมผัสกับบรรยากาศ และส่งผลต่อการเรียนของนักเรียนได้ในอนาคต

จากการที่ผู้วิจัยได้รู้จักอาจารย์ผู้สอนที่อยู่โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา ได้สังเกตและสอบถามครูเกี่ยวกับความรู้สึกและปฏิกิริยาของนักเรียนที่มีต่อสถานบันเทิง พบว่านักเรียนเริ่มที่จะสนใจและอยากรู่ว่าสถานบันเทิงที่อยู่ใกล้โรงเรียนนั้น มีความเคลื่อนไหวอย่างไร เป็นมาอย่างไร อยากรู่ว่าสถานแห่งนั้นประกอบกิจการทางด้านใด ซึ่งบางครั้งนักเรียนมีการสนทนาเกี่ยวกับสถานบันเทิงกันค่อนข้างมาก

จากการสังเกตผู้วิจัยเห็นว่า บริเวณโรงเรียนนั้นมีการเปิดสถานบริการอาบ อบ นวด เป็นจำนวนมาก ได้แก่ ซีซาร์ (Caesars) โคปา คาบานา (Copa Cabana) เอ็มมานูเอล (Emmanuelle) ไฮ-คลาส (Hi-Class) มिरาจ (Mirage) และโพไซดอน (Poseidon) เป็นต้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจในปัญหาดังกล่าว จึงได้สำรวจปัญหาเบื้องต้น โดยใช้แบบสอบถามปลายเปิดกับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา กรุงเทพมหานคร จำนวน 200 คน จากจำนวนทั้งหมด 723 คน โดยใช้คำถามปลายเปิด 3 ข้อ ผลการสำรวจมีรายละเอียดดังนี้

จากคำถามข้อที่ 1 ถามว่า “นักเรียนคิดอย่างไรเกี่ยวกับการมีสถานบันเทิงอยู่รอบๆ บริเวณโรงเรียน” ผลการสำรวจพบว่า นักเรียนจำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 56.5 ตอบว่าไม่เหมาะสม เพราะว่าสถานบันเทิงไม่ควรอยู่ใกล้กับสถานศึกษา เนื่องจาก สถานบันเทิงเป็นแหล่งมั่วสุมและมอมเมาเยาวชน ทำให้เกิดปัญหาด้านการติดสารเสพติด การทะเลาะวิวาทรวมทั้งการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร นักเรียนจำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 33 ตอบว่าเฉยๆ เพราะว่าสถานบันเทิงและสถานศึกษาเปิดในเวลาที่แตกต่างกัน จึงไม่น่าจะส่งผลกระทบใดๆ แก่นักเรียน อีกทั้งมีการกำหนดอายุในการเข้าสถานบันเทิง ว่าอายุต่ำกว่า 20 ปีห้ามเข้า นักเรียนจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 10.5 ตอบว่า เหมาะสม เพราะว่าสถานบันเทิงเป็นสถานที่ผ่อนคลายเวลาเครียดจากการเรียน

จากคำถามข้อที่ 2 ถามว่า “นักเรียนรู้สึกอย่างไรที่มีสถานบันเทิงที่มีอยู่รอบๆ บริเวณโรงเรียน” ผลการสำรวจพบว่า นักเรียนจำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 61.5 ตอบว่า รู้สึกไม่ดี เพราะว่าสถานบันเทิงเป็นแหล่งมั่วสุม ทำให้เกิดปัญหาสังคม นักเรียนจำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 27 ตอบว่ารู้สึกเฉยๆ เพราะว่า สถานบันเทิงและสถานศึกษาไม่มีความเกี่ยวข้องกัน นักเรียนจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 11.5 ตอบว่ารู้สึกดี เพราะว่าการมีสถานบันเทิงอยู่ใกล้ๆ โรงเรียน จะทำให้นักเรียนไม่ต้องไปเที่ยวไกล สะดวกต่อการติดตามของผู้ปกครองและครู อาจารย์

จากคำถามข้อที่ 3 ถามว่า “นักเรียนมีวิธีการแก้ไขปัญหาดังกล่าวอย่างไรบ้าง” ผลการสำรวจพบว่า นักเรียนจำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 58.5 ตอบว่าควรมีการกำหนดการจัดตั้งสถานบริการให้ห่างกับสถานศึกษาและเพิ่มความเข้มงวดในการเข้าสถานบริการของคนที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี นักเรียนจำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 27 ตอบว่าควรมีการรณรงค์ไม่ให้นักเรียนเข้าไปใช้บริการในสถานบันเทิง นักเรียนจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5 ตอบว่า ควรย้ายหรือปิดสถานบันเทิง นักเรียนจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 6 ตอบว่า ควรปลูกฝังให้นักเรียนให้คุณค่าในตัวเอง และไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับสถานบันเทิง

จากผลสำรวจปัญหาเบื้องต้นดังกล่าว สรุปได้ว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่จะมีทัศนคติทางลบต่อการมีสถานบันเทิงดังกล่าว ดังที่ เชดคัทดี้ โฆวาสินธุ์ (2522 : 38) ได้ให้ความหมายของทัศนคติว่า เป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ อันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้ประสบการณ์ และเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมหรือแนวโน้มที่จะตอบสนองต่อสิ่งเรานั้นๆไปในทิศทาง

ใดทิศทางหนึ่ง อาจเป็นไปในทางสนับสนุนหรือคัดค้านก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับขบวนการอบรมให้เรียนรู้ระเบียบสังคม (Socialization)

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อสถาบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา กรุงเทพมหานคร

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัวและด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับทัศนคติต่อสถาบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อสถาบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ทัศนคติต่อสถาบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน ซึ่งได้แก่ ผู้บริหารระดับสูง ผู้บริหารโรงเรียน คณะครูอาจารย์ รวมถึงผู้ปกครองของนักเรียน นำข้อมูลที่ได้ไปกำหนดนโยบายวางแผนเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาอันเนื่องมาจากการมีสถาบันเทิงอยู่รอบโรงเรียน

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ปีการศึกษา 2550 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา กรุงเทพมหานคร จำนวน 723 คน แบ่งนักเรียนชาย 276 คน และนักเรียนหญิง 447 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 จำนวน 243 คน แบ่งได้ดังนี้ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 103 คน เป็นนักเรียนชาย 41 คน นักเรียนหญิง 62 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 87 คน เป็นนักเรียนชาย 33 คน นักเรียนหญิง 54 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 53 คน เป็นนักเรียนชาย 19 คน นักเรียนหญิง 34 คน ซึ่งได้มาโดย

วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากรที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (Yamane. 1970 : 80-81) โดยใช้ระดับชั้นและเพศเป็นชั้น (Strata)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่

1.1 ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่

- 1.1.1 เพศ
- 1.1.2 อายุ
- 1.1.3 ระดับชั้น
- 1.1.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 1.1.5 นิสัยทางการเรียน
- 1.1.6 บุคลิกภาพ

1.2 ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่

- 1.2.1 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว
- 1.2.2 อาชีพของผู้ปกครอง
- 1.2.3 สถานภาพการสมรสของบิดามารดา
- 1.2.4 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

1.3 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่

- 1.3.1 ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน
- 1.3.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู
- 1.3.3 การเลียนแบบกลุ่มเพื่อน

2. ตัวแปรตาม คือ ทศนคติต่อสถานบันเทิง

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ทัศนคติต่อสถานบันเทิง** หมายถึง ความคิด ความรู้สึก และการมีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมออกมาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร ที่มีต่อสถานบันเทิงหลายรูปแบบ ทั้ง คาเฟ่ อาบอบนวด บาร์ร้าวง โรงน้ำชา คาราโอเกะ ดิสโกเธค ไนต์คลับ ค็อกเทลเลาน์ ผับ หรือบาร์ ซึ่ง แบ่งออกเป็น 3 ลักษณะดังนี้

1.1 **ทัศนคติด้านความคิด** หมายถึง การเห็นคุณค่า การเห็นความสำคัญและเห็นประโยชน์หรือโทษต่อสถานบันเทิงในแง่ดีหรือไม่ดีก็ได้

1.2 **ทัศนคติด้านความรู้สึก** หมายถึง ความรู้สึกสนุกสนาน ร่าเริง ความรู้สึกเบื่อ ความรู้สึกรำคาญ ความรู้สึกชอบ ไม่ชอบ ความรู้สึกพอใจ และไม่พอใจต่อสถานบันเทิง

1.3 ทศนคติด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม หมายถึง แนวการปฏิบัติตนที่จะแสดงออกหรือมีแนวโน้มจะแสดงพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการเข้าไปเที่ยวสถานบันเทิงทุกรูปแบบซึ่งนำไปสู่พฤติกรรมอันไม่เหมาะสมกับวัยเรียนของนักเรียน

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อสถานบันเทิง หมายถึง สิ่งที่ทำให้นักเรียนมีทัศนคติต่อสถานบันเทิง ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อม ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ เพศ ระดับชั้นที่กำลังศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และบุคลิกภาพ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1.1 เพศ ได้แก่ นักเรียนชายและนักเรียนหญิง

2.1.2 อายุ หมายถึง อายุจริงตั้งแต่เกิดจนถึงปัจจุบันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

2.1.3 ระดับชั้นที่กำลังศึกษา ได้แก่

2.1.3.1 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

2.1.3.2 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

2.1.3.3 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

2.1.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ ความสามารถซึ่งเป็นผลจากการเรียนหรือประสบการณ์ต่างๆของนักเรียน ซึ่งวัดจากผลการเรียนที่เป็นระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (Grade Point Average) ของทุกวิชา จนถึงภาคเรียนปัจจุบัน

2.1.5 นิสัยทางการเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร ประพฤติปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอในการที่จะมุ่งมั่นศึกษาหาความรู้จนประสบความสำเร็จ ได้แก่ ความตั้งใจ ความเอาใจใส่ในการเรียน การพัฒนาการเรียน ขยัน อดทน รับผิดชอบ ไม่ทอดทิ้งในการเรียนและการศึกษาหาความรู้

2.1.6 บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะเฉพาะหรือพฤติกรรมที่แสดงออกของนักเรียนที่แสดงออกหรือตอบสนองต่อสถานการณ์ต่างๆ ในการดำรงชีวิต ทำให้นักเรียนมีความเป็นเอกลักษณ์ของตนเองซึ่งบุคลิกภาพที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งตามแบบสำรวจการกระทำกิจกรรมของเจนกินส์ (Jenkins Activity Survey) ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ

2.1.6.1 ลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ เป็นลักษณะบุคลิกภาพของบุคคลที่รักความก้าวหน้า ชอบฟันฝ่าอุปสรรค มีความก้าวหน้า มีความก้าวร้าว โกรธง่าย ชอบทำงานให้ประสบความสำเร็จ และสัมฤทธิ์ผล ชอบทำงานด้วยความรวดเร็ว และไม่ชอบการรอคอย

2.1.6.2 ลักษณะบุคลิกภาพแบบ บี เป็นลักษณะบุคลิกภาพของบุคคลที่ค่อนข้างเฉื่อยชา จิตใจเยือกเย็น ทำงานไปเรื่อยๆ ไม่หวังผลสัมฤทธิ์ในการทำงาน ไม่ชอบฟันฝ่าอุปสรรคต่างๆ อดทน รอคอยได้

2.2 ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจทางครอบครัว และอาชีพของผู้ปกครองดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.2.1 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว หมายถึง รายได้ประจำของบิดามารดา หรือผู้ปกครองที่ดูแลนักเรียน คิดเป็นรายได้ต่อเดือน

2.2.2 อาชีพของผู้ปกครอง ได้แก่

2.2.2.1 รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ

2.2.2.2 รับจ้าง / พนักงานบริษัทเอกชน

2.2.2.3 ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว

2.2.3 สถานภาพการสมรสของบิดามารดา ได้แก่

2.2.3.1 บิดามารดาอยู่ร่วมกัน

2.2.3.2 บิดามารดาหย่าร้างกัน

2.2.3.3 บิดาหรือมารดาถึงแก่กรรม

2.2.4 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียน ปฏิบัติต่อผู้ปกครองและพฤติกรรมที่ผู้ปกครองปฏิบัติต่อนักเรียนเพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดี ระหว่างกัน ดังนี้

2.2.4.1 การปฏิบัติตนของนักเรียนที่มีต่อผู้ปกครอง ได้แก่ การแสดงออก ถึงความรักและความเคารพ เชื่อฟัง ปฏิบัติตนตามคำสั่งสอน การขอคำแนะนำ และการให้ผู้ปกครอง มีส่วนร่วมรับรู้และแสดงความคิดเห็นของนักเรียน

2.2.4.2 การปฏิบัติตนของผู้ปกครองที่มีต่อนักเรียน ได้แก่ การดูแล เอาใจใส่ ให้ความรักความอบอุ่น ให้คำปรึกษาทั้งด้านส่วนตัว และด้านการเรียน มีเหตุผลยอมรับ ความสามารถและความคิดเห็นของนักเรียน

2.3 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน หมายถึง สภาพแวดล้อมในโรงเรียน ทั้งภายในห้องเรียนและภายนอกห้องเรียนที่มีผลต่อทัศนคติของนักเรียน ได้แก่ ลักษณะทาง กายภาพของโรงเรียน และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู อิทธิพลของกลุ่มเพื่อน ดังมี รายละเอียดต่อไปนี้

2.3.1 ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน หมายถึง สภาพแวดล้อมของการเรียน การสอนที่มีผลต่อนักเรียน ได้แก่ สถานที่เรียน สื่อและอุปกรณ์ทางการศึกษา

2.3.1.1 สถานที่เรียน หมายถึง การถ่ายเทอากาศภายในห้องเรียน ความเป็นระเบียบเรียบร้อยในห้องเรียน ขนาดของห้องเรียนเมื่อเทียบกับจำนวนนักเรียน

2.3.1.2 สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน หมายถึง ปริมาณของสื่อและ อุปกรณ์การเรียนการสอนเมื่อเทียบกับจำนวนครูผู้สอนและนักเรียน ความทันสมัยและคุณภาพการ ใช้งาน

2.3.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู หมายถึง การปฏิบัติของครูกับนักเรียนและนักเรียนปฏิบัติต่อครูทั้งในและนอกห้องเรียน แบ่งเป็น

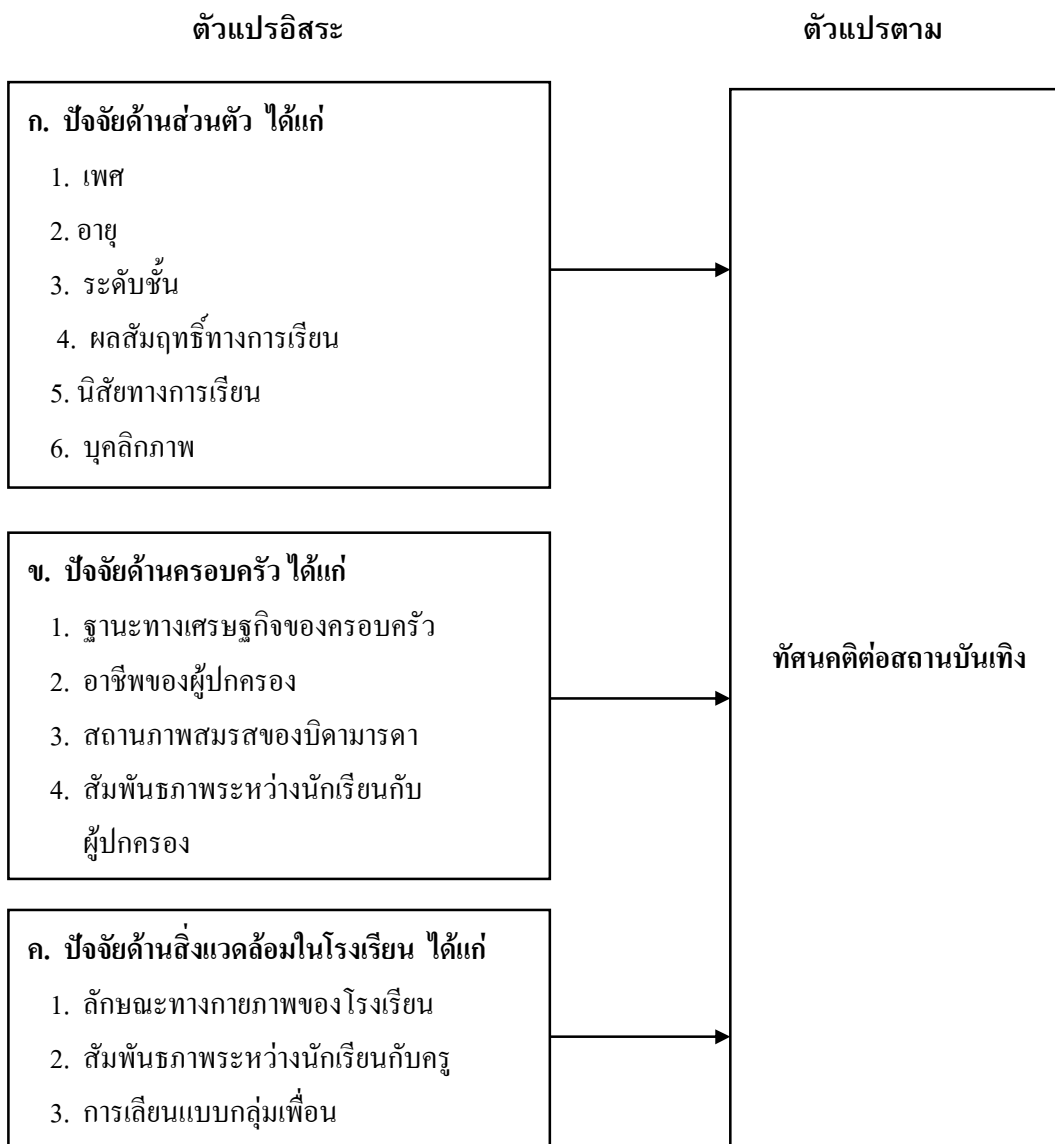
2.3.2.1 การปฏิบัติของครูกับนักเรียน หมายถึง การให้ความรัก ความเอาใจใส่ การยอมรับความคิดเห็น ทารให้ความเป็นกันเอง การให้คำแนะนำปรึกษาทางการเรียนและการดำเนินชีวิต

2.3.2.2 การปฏิบัติของนักเรียนต่อครูทั้งในและนอกห้องเรียน หมายถึง การให้ความเคารพเชื่อฟัง ตั้งใจและสนใจปฏิบัติตามที่ครูสั่งสอน ชักถาม แสดงความคิดเห็นด้านการเรียน หรือการขอคำปรึกษาทั้งในด้านการเรียนและด้านส่วนตัว

2.3.3 การเลียนแบบกลุ่มเพื่อน หมายถึง การที่นักเรียนมีการตัดสินใจร่วมกันในกลุ่มเพื่อนโดยให้การยอมรับหรือไม่ยอมรับกับมติของกลุ่มและพร้อมปฏิบัติตามหรือคัดค้านในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ของกลุ่มเพื่อน

3. นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาในช่วงชั้นที่ 4 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6) ปีการศึกษา 2550 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า

ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นิสัยทางการเรียน บุคลิกภาพ ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว อาชีพของผู้ปกครอง สถานภาพสมรสของบิดามารดา สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู การเลียนแบบกลุ่มเพื่อน ส่งผลต่อทัศนคติต่อสถาบันบ้นเทิง ผู้วิจัยจึงขอตั้งสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร
2. ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยแบ่งออกเป็นด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อสถาบันบ้นเทิง
 - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อสถาบันบ้นเทิง
 - 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อสถาบันบ้นเทิง
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อสถาบันบ้นเทิง
 - 2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อสถาบันบ้นเทิง
 - 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อสถาบันบ้นเทิง
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อสถาบันบ้นเทิง

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อสถาบันบ้นเทิง

1.1.1 เอกสารเกี่ยวข้องกับทัศนคติ

1.1.1.1 ความหมายของทัศนคติ (Attitude)

ทัศนคติหรือเจตคติ มีรากศัพท์จากภาษาลาตินว่า “Aptus” แปลว่า โน้มเอียงเหมาะสม (Allport. 1976 :3) ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2535 อ่านว่า ทัด-สะ-นะ-คะ-ติ เป็นคำนาม หมายถึง ท่าที ความรู้สึก แนวความคิดเห็นของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง นักจิตวิทยาและนักการศึกษาได้ให้ความหมายของทัศนคติไว้ดังนี้

อลพอร์ต (Allport. 1935 :417) กล่าวว่า ทัศนคติ หมายถึง สภาพแวดล้อมทางจิตซึ่งเกิดขึ้นจากประสบการณ์ที่เป็นตัวกำหนดทิศทางการตอบสนองของบุคคลต่อสิ่งเร้า หรือสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง

กูต (Good.1963 :417) ได้ให้คำจำกัดความของทัศนคติ ทัศนคติ คือความรู้สึกพร้อมที่จะแสดงออกในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง อาจเป็นการต่อต้านสถานการณ์บางอย่างบุคคลหรือสิ่งใด ๆ เช่น รักเกลียด หรือกลัว หรือไม่พอใจมากน้อยเพียงใดต่อสิ่งนั้น

คาเกน (Kagan. 1986 :613) กล่าวว่า ทัศนคติ หมายถึงความโน้มเอียงที่ ผังแน่นในความคิด และความรู้สึกในทางบวก หรือลบต่อสิ่งที่เกิดขึ้น

ฮิลการ์ด (Hillgard. 1967 :583-584) กล่าวว่า ทัศนคติ หมายถึง พฤติกรรมหรือความรู้สึกที่เกิดขึ้นครั้งแรกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความคิดหรือสถานการณ์ใด ๆ ในทางเข้าใกล้ชิด

หรือออกห่างและความพร้อมที่จะตอบสนองไปในทางเอนเอียงลักษณะเดิม เมื่อพบกับสิ่งหรือสถานการณ์ ดังกล่าวอีก

ไทรแอนดิส (Triandis. 1971 :6-7) ได้ให้ความหมายของทัศนคติ สรุปเป็นนัยสำคัญ 2 ประการ คือ ทัศนคติเป็นความพร้อมที่จะตอบสนอง และความเป็นความสม่ำเสมอในการตอบสนองของบุคคล ต่อบุคคลอื่นหรือสภาพทางสังคม

ซิมบาร์โด (Zimbardo. 1977 :19-20) กล่าวถึงความหมายของทัศนคติ สรุปได้ว่าทัศนคติ หมายถึง ความพึงพอใจและไม่พึงพอใจ ความชอบและไม่ชอบที่บุคคลมีต่อบุคคล กลุ่ม สังคม สถานการณ์ วัตถุ หรือแนวคิด และถ้ามีสถานการณ์ใดๆ เกิดขึ้น บุคคลเพียงแต่มีความรู้สึกต่อสิ่งนั้นโดยไม่จำเป็นต้องร่วมมือก็ได้ชื่อว่าเป็นทัศนคติต่อสิ่งนั้น

ฟิชบายและแอชเชน (Fishbein ;& Ajzen. 1975) มองทัศนคติว่าเป็นอารมณ์ ความโน้มเอียงจากการเรียนรู้ที่จะตอบสนองด้วยการเต็มใจ หรือไม่เต็มใจต่อเป้าทัศนคติที่กำหนดไว้อย่างคงเส้นคงวา

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2528 : 230-231) กล่าวว่า ทัศนคติ คือ ความพร้อมของร่างกายและจิตใจที่มีแนวโน้มจะตอบสนองต่อสิ่งเร้าหรือสถานการณ์ใดๆ ด้วยการเข้าหาหรือถอยหนีออกไป ทัศนคติแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ ทัศนคติทางบวกหรือทัศนคติที่ดี หมายถึง แนวโน้มที่อินทรีย์จะเข้าหาสิ่งเร้าหรือสถานการณ์นั้น เนื่องจากความชอบหรือความพอใจและทัศนคติทางลบหรือทัศนคติที่ไม่ดี หมายถึง แนวโน้มที่อินทรีย์จะถอยหนีจากสิ่งเร้าหรือสถานการณ์นั้นๆ เนื่องจากความไม่ชอบหรือความไม่พอใจ

บุญธรรม กิจปรีดาสุทธิ (2535 : 45) ได้สรุปความหมายของทัศนคติ หมายถึง กิริยาท่าทีรวม ๆ ของบุคคลที่เกิดจากความโน้มเอียงของจิตใจ และแสดงออกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยแสดงออกในทางสนับสนุน มีความรู้สึกเห็นดีเห็นชอบต่อสิ่งเร้านั้น หรือแสดงออกในทางต่อต้าน ซึ่งมีความรู้สึกที่ไม่เห็นชอบต่อสิ่งเร้านั้น

สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2536 : 246) ได้ให้ความหมายของทัศนคติเป็นอักษณาสัย (Disposition) หรือความโน้มเอียงที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมหรือสิ่งเร้า ซึ่งอาจเป็นได้ทั้งคน วัตถุ สิ่งของ หรือความคิด (Ideas) เจตคติอาจเป็นบวกหรือลบถ้าบุคคลมีเจตคติในทางบวกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งก็จะเผชิญกับสิ่งนั้น ถ้ามีเจตคติในทางลบ ก็จะหลีกเลี่ยง เจตคติเป็นสิ่งที่เรียนรู้ และเป็นการแสดงออกค่านิยมและความเชื่อของบุคคล

จากความหมายของทัศนคติดังกล่าว สรุปได้ว่า ทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึก ความคิด ความเชื่อ ของบุคคลที่มีต่อประสบการณ์ หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่บุคคลได้รับ โดยมีแนวโน้มที่จะตอบสนองหรือแสดงพฤติกรรมออกมาในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ทัศนคติทางบวกหรือทัศนคติที่ดีจะแสดงออกมาในลักษณะความชอบ ความพึงพอใจ ความสนใจ เห็นด้วย ทำให้อยากปฏิบัติ อีกลักษณะหนึ่งคือ ทางลบหรือทัศนคติที่ไม่ดีจะแสดงออกในลักษณะ ความเกลียด ไม่พึงพอใจ ไม่สนใจ ไม่เห็นด้วย อาจทำให้เกิดความเบื่อกวน หรือต้องการหนีจากสิ่งเหล่านั้น

1.1.1.2 ลักษณะสำคัญของทัศนคติ

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2528 : 231)อธิบายลักษณะของทัศนคติ ดังนี้

1. ทัศนคติเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้หรือการได้รับประสบการณ์ มิใช่สิ่งที่มีติดตัวมาแต่กำเนิด
2. ทัศนคติเป็นดัชนีที่จะชี้แนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม กล่าวคือ ถ้ามีทัศนคติที่ดีก็มีแนวโน้มที่จะเข้าหาหรือแสดงพฤติกรรมนั้นๆ ตรงกันข้ามถ้ามีทัศนคติที่ไม่ดีก็มีแนวโน้มที่จะไม่เข้ามาโดยถอยหนีหรือต่อต้านการแสดงพฤติกรรมนั้นๆ
3. ทัศนคติสามารถถ่ายทอดจากบุคคลหนึ่งไปยังบุคคลอื่นได้
4. ทัศนคติสามารถเปลี่ยนแปลงได้ เนื่องจากทัศนคติเป็นสิ่งที่ได้รับการเรียนรู้หรือประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ถ้าการเรียนรู้หรือประสบการณ์เปลี่ยนแปลงไป ทัศนคติย่อมเปลี่ยนแปลงไปด้วย

สุรางค์ โค้วตระกูล (2533 : 246-247) ได้กล่าวถึงลักษณะของทัศนคติไว้ดังนี้

1. ทัศนคติเป็นสิ่งที่เรียนรู้
2. ทัศนคติเป็นแรงจูงใจที่จะทำให้บุคคลกล้าเผชิญกับสิ่งเร้าหรือหลีกเลี่ยง ฉะนั้นทัศนคติจึงมีทั้งบวกและลบ เช่น ถ้านักเรียนมีทัศนคติบวกต่อวิชาคณิตศาสตร์ นักเรียนจะชอบเรียนวิชาคณิตศาสตร์ และเมื่ออยู่ชั้นมัธยมศึกษา ก็จะเลือกเรียนแขนงวิทยาศาสตร์ ตรงข้ามกับนักเรียนที่มีทัศนคติลบต่อวิชาคณิตศาสตร์ก็จะไม่ชอบหรือไม่มีความสนใจที่จะเรียน เมื่ออยู่ชั้นมัธยมศึกษา ก็จะเลือกเรียนสายอักษรศาสตร์ ภาษา
3. ทัศนคติประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 อย่างคือ องค์ประกอบเชิงความรู้สึกอารมณ์ (Affective Component) องค์ประกอบทางปัญญาหรือการรู้คิด (Cognitive Component) และองค์ประกอบเชิงพฤติกรรม
4. ทัศนคติเปลี่ยนแปลงได้ยาก การเปลี่ยนแปลงของทัศนคติอาจจะเปลี่ยนจากบวกเป็นลบ หรือจากลบเป็นบวก ซึ่งบางครั้งเรียกว่า การเปลี่ยนแปลงทิศทางของทัศนคติ หรืออาจจะเปลี่ยนแปลงความเข้มข้น (Intensity) หรือความมากน้อย ทัศนคติบางอย่างอาจจะยกเลิกไปก็ได้
5. ทัศนคติเปลี่ยนแปลงไปตามชุมชนชุมชนหรือหรือสังคมที่บุคคลนั้นเป็นสมาชิกเนื่องจากชุมชนหรือสังคมหนึ่งๆ อาจจะไม่มีความนิยมที่เป็นอุดมการณ์พิเศษเฉพาะ ฉะนั้นค่านิยมเหล่านี้จะมีอิทธิพลต่อทัศนคติของบุคคลที่เป็นสมาชิกในกรณีต้องการเปลี่ยนทัศนคติจะต้องเปลี่ยนค่านิยม
6. สังคมประกิต (Socialization) มีความสำคัญต่อพัฒนาการทัศนคติของเด็ก โดยเฉพาะทัศนคติต่อความคิดและหลักการที่เป็นนามธรรม อุดมคติ เช่น ทัศนคติต่อเสรีภาพในการพูด การเรียน เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีสภาพเศรษฐกิจสังคมสูงจะมีทัศนคติบวกสูงที่สุด

สรุปลักษณะของทัศนคติได้ว่าเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ เปลี่ยนแปลงได้ สามารถถ่ายทอดจากบุคคลหนึ่งไปยังบุคคลอื่นได้ และเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมทั้ง ภายในและภายนอกของบุคคล

1.1.1.3 องค์ประกอบของทัศนคติ

ซิมบาร์โด (สุดหทัย มุขยวงศา. 2533 : 7; อ้างอิงจาก Zimbaedo. 1979 : 647) กล่าวว่า ทัศนคติ ประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ประการ คือ

1. ความคิด ความเชื่อ (Beliefs) หรือความเข้าใจที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ ในลักษณะที่ สิ่งนั้นเป็นหรือควรจะเป็น
2. ความรู้สึก (Affective) หรืออารมณ์ ที่มีความสัมพันธ์กับความคิด ความเชื่อ วัตถุได้จากปฏิกิริยา ทางร่างกายหรือแนวโน้มและแบบแผนในการตอบสนอง
3. พฤติกรรม (Action Intention) เป็นการกระทำที่สังเกตได้ ซึ่งเป็นผล เนื่องมาจากความคิดความรู้สึก

เนลิมพล ศรีหงษ์และเสถียร เหลืองอร่าม (2514 : 10) กล่าวว่า องค์ประกอบ ของทัศนคติ (Attitude Component) มีส่วนประกอบสำคัญ 3 ประการ คือ

1. องค์ประกอบทางด้านคิดและเหตุผล (Cognitive Component) หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ซึ่งเป็นเรื่องราวของการใช้เหตุผลของบุคคลในการในการจำแนก แยกแยะความแตกต่าง ตลอดจนผลต่อเนื้อที่จะเกิดขึ้น ซึ่งถ้าพิจารณาอย่างลึกซึ้งก็คือ การที่บุคคล จะสามารถนำเอาคุณค่าทางสังคมที่ได้รับการถ่ายทอด อบรมสั่งสอน มาเข้าไปใช้ในการวิเคราะห์ พิจารณาประกอบเหตุผลโดยไม่มีอารมณ์เข้าไปเกี่ยวข้อง
2. องค์ประกอบด้านอารมณ์หรือความรู้สึก (Affective Component) หมายถึง ความรู้สึกทางอารมณ์เกี่ยวกับความเชื่อในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น ความรู้สึกชอบ ไม่ชอบเกลียด รัก ซึ่งจะแสดงออกทางสีหน้า ท่าทาง เมื่อคิดหรือพูดสิ่งนั้น
3. องค์ประกอบทางแนวโน้มของการกระทำหรือพฤติกรรม (Behavior Component) หมายถึง แนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม (Action Tendency) หรือการตอบสนองต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งเฉพาะเจาะจงซึ่งแนวโน้มของการกระทำหรือพฤติกรรมนี้จะมี ความสัมพันธ์ต่อเนื่อง กับความคิดหรือสติและเหตุผล อารมณ์ ความรู้สึก

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2523 : 7) ได้อธิบายถึง องค์ประกอบของทัศนคติว่ามี 3 องค์ประกอบดังนี้

1. องค์ประกอบทางด้านความรู้สึกหรือความคิด (Cognitive Component) หมายถึง ทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้น จะต้องประกอบด้วยความรู้สึกเกี่ยวกับสิ่งนั้นเป็นอันดับแรก ความรู้เกี่ยวกับสิ่งนั้นในด้านที่ว่า สิ่งนั้นมีคุณหรือมีโทษมากน้อยเพียงใด เป็นความรู้หรือความเชื่อถือที่ใช้ประเมินสิ่งนั้น

2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก (Affective Component) หมายถึง ความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบ ความรู้สึกนั้นจะเกิดขึ้นโดยอัตโนมัติเมื่อบุคคลมีความรู้เกี่ยวกับคุณหรือโทษของสิ่งนั้นแล้ว

3. องค์ประกอบด้านความพร้อมที่จะทำ (Action – Tendency Component) หมายถึง ความพร้อมหรือความโน้มเอียงที่บุคคลนั้นจะประพฤติปฏิบัติเมื่อบุคคลมีความรู้เชิงประเมินค่าและมีความรู้สึกชอบ ไม่ชอบสิ่งนั้นแล้ว สิ่งที่มาตามก็คือ ความพร้อมในการกระทำการสอดคล้องกับความรู้สึกของตนต่อสิ่งนั้น

1.1.1.4 มิติของทัศนคติ (Dimension of Attitude)

คัทดี้ สุนทรเสนี (2528 : 6) กล่าวว่าโดยทั่วไปแล้ว “ทัศนคติ” มีคุณสมบัติหลายอย่าง ถ้าเรามองทัศนคติในแง่ของมิติ (Dimension) ต่างๆ จะสามารถมองทัศนคติได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้นและเข้าใจทัศนคติได้ดีขึ้น การมองทัศนคติในแง่ของมิติต่างๆ นั้นทำได้หลายวิธี อย่างไรก็ตามก็มีมิติที่น่าสนใจและสมควรกล่าวถึงมี 7 ประการ คือ

1. ด้านความเข้มข้น (Intensity) คือลักษณะอื่น ๆ ของทัศนคติเข้ามาประกอบทำให้เกิดความเข้มข้น ส่วนมากมักจะมียิ่งอื่นเข้ามาเกี่ยวข้อง เช่น ความมั่นใจ ความสำคัญของจุดมุ่งหมายที่มีต่อวัตถุของทัศนคติ เช่น ทัศนคติที่มีต่อบิดามารดาของเราย่อมเข้มข้นกว่าทัศนคติต่อบิดามารดาของคนอื่น

2. ด้านขนาดหรือปริมาณ (Magnitude) คือ ปริมาณของการชอบหรือไม่ชอบว่ารุนแรงเพียงใด คือ ชอบมาก ชอบน้อยหรือไม่ชอบเลย

3. ด้านความเด่น (Salience) คือ ความพร้อมที่จะแสดงทัศนคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น เราเป็นคนไทยนับถือพุทธศาสนา เมื่อมีคนมาว่าพุทธศาสนาไม่ดีเราพร้อมที่จะตอบโต้

4. ด้านความเป็นแกนสำคัญของชีวิต (Centrality) ทัศนคติบางอย่างมีสภาพที่สูงมาก การที่บุคคลมองโลก มองชีวิตจะใช้ทัศนคตินี้เป็นหลักในการมองทัศนคติ

5. ด้านมิติทั้งสามขององค์ประกอบทัศนคติ คือด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านความรู้สึกและด้านการกระทำ (Cognitive, Affective and Action-Trichotomy) การมองทัศนคติทั้งสามนี้เป็นการมองในด้านความเชื่อ ความคิดเห็นในความรู้สึก และในด้านการกระทำหรือพฤติกรรมนั่นเอง

6. ด้านจิตสำนึก (Consciousness) ตามมิตินี้ ทัศนคติจะถูกมองว่า ทัศนคตินั้นอยู่ในสภาวะจิตสำนึกหรือจิตไร้สำนึก หรืออยู่ในสำนึกเพียงบางส่วนหรือไม่อย่างไร

7. ด้านความมั่นคง (Stability) การพิจารณาทัศนคติตามมิตินี้ดูได้จากว่าทัศนคตินั้นๆ มีความทนทานยืดหยุ่นหรือยากง่ายต่อการเปลี่ยนแปลงมากน้อยขนาดไหน อย่างไร

มิติทั้ง 7 ที่กล่าวมานี้ เป็นส่วนหนึ่งที่สามารถจะใช้เป็นแนวทางในการวิเคราะห์และทำความเข้าใจเกี่ยวกับทัศนคติโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในการศึกษาเกี่ยวกับการวัดทัศนคติ มิติเหล่านี้จะมีประโยชน์มาก

1.1.1.5 การเกิดทัศนคติ

ทัศนคติเกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ของบุคคล อัลพอร์ท (Allport.1985 : 8) เสนอความคิดว่า ทัศนคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งของคนเกิดขึ้นได้ ตามเงื่อนไข 4 ประการ คือ

1. กระบวนการเรียนรู้ที่ได้จากการเพิ่มพูนและบูรณาการของการตอบสนอง แนวความคิดต่างๆ เช่น ทัศนคติจากครอบครัว โรงเรียน ครู การเรียนการสอนและอื่น ๆ
2. ประสบการณ์ส่วนตัวขึ้นอยู่กับความแตกต่างของบุคคลซึ่งมีประสบการณ์ที่แตกต่างกันออกไป ดังนั้น ทัศนคติบางอย่างจึงเป็นเรื่องเฉพาะของแต่ละบุคคลแล้วแต่พัฒนาการและความเจริญเติบโตของคน ๆ นั้น
3. การเลียนแบบ การถ่ายทอดทัศนคติซึ่งกันและกันได้มาจากการเลียนแบบทัศนคติของคนอื่นที่ตนพอใจ เช่น พ่อแม่ พี่น้อง และบุคคลอื่น
4. อิทธิพลของกลุ่มสังคม คนย่อมที่ทัศนคติคล้ายตามกลุ่มสังคมที่ตนอาศัยอยู่ตามสภาพแวดล้อม เช่น ทัศนคติต่อศาสนา สถาบันต่าง ๆ เป็นต้น

ธีรพร อูวรรณโณ (กสิการ ตรีสกุล. 2536 : 32 ; อ้างอิงจาก ธีรพร อูวรรณโณ. 2521) ได้ศึกษาและสรุปเกี่ยวกับการเกิดทัศนคติไว้ดังนี้

1. อิทธิพลของพ่อแม่ อาจเรียกได้ว่าเป็นแหล่งที่มีอิทธิพลสูงสุด โดยเฉพาะเด็กก่อนวัยเรียน ซึ่งจะพัฒนาค่านิยม ความเชื่อและความรู้สึกนึกคิดขึ้นมาในกรอบของครอบครัว ซึ่งมีพ่อแม่เป็นหลัก
 2. อิทธิพลจากกลุ่มต่างๆ ในโรงเรียน ครูและเพื่อนจะมีอิทธิพลต่อการสร้างทัศนคติของเด็ก โรงเรียนที่จะวางระเบียบกฎเกณฑ์ให้นักเรียนปฏิบัติ หรือหนังสือที่จะใช้ในการเรียนการสอนจะมีอิทธิพลต่อการสร้างทัศนคติของเด็กไม่น้อย นักเรียนที่มีครูเป็นแบบอย่างที่ดี การพัฒนาทัศนคติก็จะเป็นไปในทางที่ดี
 3. อิทธิพลจากประสบการณ์ส่วนตัว ประสบการณ์ที่รุนแรงหรือกระทบกระเทือนจิตใจหรือประสบการณ์ของความสำเร็จจะทำให้คนมีทัศนคติที่แตกต่างกันไป
 4. อิทธิพลจากสื่อมวลชน เช่น วิทยุ โทรทัศน์ จะมีผลต่อการเกิดและการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ
- สรุปการเกิดทัศนคติเกิดจากอิทธิพลของพ่อแม่ ครู เพื่อน ประสบการณ์ส่วนตัวและสื่อมวลชน

1.1.1.6 ทฤษฎีเกี่ยวข้องกับทัศนคติ

คัทดี้ สุนทรเสณี (2528 : 8-12) ทัศนคติไม่ได้เกิดโดยกำเนิดหรือพันธุกรรม แต่ทัศนคติเกิดขึ้นภายหลัง อาจเกิดจากการเรียนรู้ การเลียนแบบหรือเกิดจากการได้รับแรงเสริมก็ได้ ทฤษฎีทัศนคติมีมากมายหลายทฤษฎี ซึ่งจะแบ่งออกเป็น 3 ทฤษฎีใหญ่ ๆ ได้ คือ

1. ทฤษฎีการวางเงื่อนไขและการใช้การเสริมแรง (Conditioning and Reinforcement Theories) เป็นทฤษฎีทัศนคติที่ใช้หลักการเรียนรู้ที่มีเงื่อนไขและแรงเสริม คือ จะให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งมีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งใดก็นำสิ่งนั้นมาเป็นเงื่อนไขหรือนำไปเกี่ยวโยง (Associate) กับอีกสิ่งหนึ่งที่ชอบ หรือสิ่งที่เขามีทัศนคติที่ดีอยู่ก่อนแล้ว เขาจะเชื่อมโยงของสองสิ่งดังกล่าว และจะชอบในสิ่งที่เป็นเงื่อนไขนั้นด้วย

2. ทฤษฎีเครื่องล่อใจ (Incentive Theories) สิ่งจูงใจต่าง ๆ จะทำให้คนเรามีทัศนคติต่อสิ่งนั้นๆ ในทางใดทางหนึ่ง เช่น ผีน เป็นสิ่งจูงใจหรือเครื่องล่อใจอย่างหนึ่ง ทัศนคติของคนทั่วๆ ไปจะมีทัศนคติต่างจากพวกชาวเขาที่ปลูกผีน คนเราจะมีทัศนคติต่อสิ่งต่าง ๆ ในทางที่ดีต่อสิ่งที่เป็นประโยชน์ หรือสิ่งที่ทำให้เราเกิดความพอใจ ชาวเขาที่ปลูกผีนจะมีทัศนคติที่ดีต่อผีน เพราะว่าผีนทำให้พวกเขาได้รับประโยชน์มากมายจากการปลูกผีน คนเราจะมีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งใด เราต้องเชื่อแล้วว่าสิ่งนั้นจะมีประโยชน์หรือสร้างความพอใจแก่เรา

3. ทฤษฎีการสอดคล้องของการรู้ (Cognitive Consistency Approach) เป็นเรื่องเกี่ยวกับการคิดหรือการรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่ง ทำให้เกิดความรู้หลายๆ ด้านหรือมีส่วนประกอบของการรู้ (Cognitive Element) หลายอย่าง รู้ในทางที่ดีหรือไม่ดี ถ้าเรารู้สิ่งใดสิ่งหนึ่งในทางที่ดีมากกว่าในทางที่ไม่ดีก็จะเกิดความสอดคล้องของการรู้ขึ้น ทำให้เราเกิดทัศนคติที่ดีต่อสิ่งนั้น หรือถ้าเรารู้ในทางที่ไม่ดีมากกว่าในทางที่ดีก็จะเกิดความไม่สอดคล้องของการรู้ขึ้น (Cognitive Dissonance) ดังนั้นเราจะต้องรู้ในทางที่ดีมากกว่าทางที่ไม่ดี เราจึงมีทัศนคติในทางที่ดีมากกว่า

1.1.1.7 เทคนิคการวัดทัศนคติ

กฤษกร ดรสิกุล(2536 : 28-29) กล่าวถึงวิธีการสร้างเครื่องมือวัดทัศนคติสามารถทำได้หลายวิธี คือ

1. วิธี Equal Appearing Intervals โดยเทอร์สตัน (Law of Comparative Judgment) คือให้ผู้ตอบตัดสินข้อความที่แสดงถึงทัศนคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ในข้อความเหล่านั้นมากน้อยเพียงใด โดยให้กลุ่มผู้ตัดสินพิจารณาข้อความแต่ละข้อความที่เสนอมาควรอยู่ในระดับใด เมื่อแบ่งความคิดเห็นจากเห็นด้วยมากที่สุด ถึงไม่เห็นด้วยมากที่สุด 11 ระดับเท่า ๆ กัน เมื่อกลุ่มผู้ตัดสินพิจารณาตัดสินหมดทุกข้อความแล้ว นำแต่ละค่ามาหาสเกล(Scale Value) คือหาตำแหน่งมัธยฐานของแต่ละสเกลสำหรับวัดทัศนคติต่อไป

2. วิธี Summated Ratings or Likert Method ซึ่งสร้างขึ้นโดย ลิเคิร์ต (Likert) เป็นวิธีการวัดทัศนคติโดยการนำเอาข้อความที่จะใช้วัดทัศนคติไปให้ผู้ตอบลงความเห็นว่ามีความรู้สึกต่อข้อความเหล่านั้นอย่างไรบ้าง เมื่อแบ่งความคิดเห็นจากเห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง แล้วกำหนดคะแนนให้ในแต่ละความคิดเห็นซึ่งอาจจะเป็น 1 2 3 4 และ 5 ตามลำดับหากข้อความทางบวก (Negative Statement) โดยเลือกข้อความที่สามารถจำแนกกลุ่มที่มีทัศนคติที่ดีและกลุ่มที่มีทัศนคติที่ไม่ดีได้ เพื่อนำไปใช้วัดทัศนคติต่อไป

3. วิธี Semantic Differential(Osgood) ซึ่งใช้วัดความหมายของทัศนคติในรูปความหมายของคำคุณศัพท์ โดยให้บุคคลทำเครื่องหมายแสดงความคิดเห็นลงในสเกล ซึ่งอยู่ระหว่างคำคุณศัพท์ที่มีความหมายตรงกันข้ามกับคู่หนึ่งๆ เช่น ดี-ไม่ดี ชอบ-ไม่ชอบ ผู้ตอบต้องพิจารณาว่าทัศนคติของตนมีความสอดคล้องกับคำคุณศัพท์ในแต่ละสเกลอย่างไร มากน้อยแค่ไหน แล้วกรอกข้อความเห็นลงในสเกล (Scale Value)

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกใช้วิธีการวัดทัศนคติของลิเคิร์ท เนื่องจากวิธีการวัดทัศนคติของลิเคิร์ทนั้นเป็นที่นิยมใช้กันโดยทั่วไปแล้วในการใช้หน้าหนักของคะแนน 5 ระดับนั้นช่วยให้สามารถหาระดับทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างได้สะดวกกว่าแบบอื่นๆ

1.1.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสถานบันเทิง

การพัฒนาประเทศช่วง 40 ปีที่ผ่านมา ทำให้ภาคบริการเติบโตอย่างมาก โดยเฉพาะบริการช่วงกลางคืน ซึ่งมีกิจการประเภทสถานบริการเปิดรับผู้เข้าไปเที่ยว เช่น คาเฟ่ ดิสโกเธค ผับ ค็อกเทลเลี่ยน อาบอบนวด โรงน้ำชา คาราโอเกะ บาร์ร่าวง ร่องเง้ง สถานเต้นรำ อย่างไรก็ตามสถานบริการกลางคืนก่อให้เกิดผลเสียดังนี้

1. เป็นแหล่งอาชญากรรม แหล่งอบายมุข ยาเสพติด และอันธพาล
2. แหล่งค้าประเวณี ก่อให้เกิดการระบาดของโรคเอดส์
3. จูงใจ ล่อใจผู้ที่มีอายุน้อยให้หลงผิด หลงทางไปในทางที่ผิด

ดังนั้นจึงได้พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 ออกมาบังคับใช้เพื่อความสงบเรียบร้อยของเหตุผลของการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้คือปัจจุบันได้มีบุคคลประกอบการสถานบ้านเมืองในการควบคุมสถานบริการ ซึ่งมีบริการบางประเภทซึ่งอาจดำเนินการไปในทางกระเทือนต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมของประชาชน และจัดให้มีการแสดงเพื่อความบันเทิงในสถานบริการนั้นไม่เหมาะสม เป็นเหตุให้เยาวชนเอาเป็นเยี่ยงอย่างจนประพฤติชั่วเลื่อมลามลงไปใน (เสถียร วิชัยลักษณ์ และสิบบงศ์ วิชัยลักษณ์. 2534 :9) โดยเนื้อหาพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 มีบัญญัติว่า

ตามมาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินั้น “สถานบริการ” หมายถึง สถานที่ที่สร้างขึ้น เพื่อให้บริการโดยหวังประโยชน์ในการค้าดังต่อไปนี้

1. สถานเต้นรำ ร่าวง หรือร่องเง้ง ประเภทที่มีและประเภทที่ไม่มีหญิงพาหนะบริการ
 2. ตามกฎหมายมาตรา 3 (1) นี้ก็คือ สถานที่จัดเป็นบาร์ร่าวง สถานที่เต้นรำ ประเภทบอลรูม หรือเต้นรำอื่นๆ เช่น ดิสโกเธค หรือประเภทร่องเง้ง เป็นต้น
 3. สถานที่มี อาหาร สุรา น้ำชา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่ายและบริการโดยมีหญิงบำเรอสำหรับปรนนิบัติลูกค้า หรือโยมมีที่สำหรับพักผ่อนหลับนอน หรือมีบริการนวดให้แก่ ลูกค้า
- ตามกฎหมาย มาตรา 3 (2) นี้ก็คือ สถานบริการที่เป็นโรงน้ำชาต่างๆ นวดแผนโบราณโรงแรมระดับเล็ก มานรุตที่มีหญิงบริการ ค็อกเทลเลี่ยน

1. สถานอาบน้ำ นวด หรืออบตัว ซึ่งมีผู้บริการให้ลูกค้า ตามกฎหมาย มาตรา 3 (3) นี้ก็คือ สถานบริการอาบอบนวดแผนปัจจุบัน ซึ่งมีมากมายหรือสถานอบซาวน่า ออกกำลังกายต่างๆ

2. สถานที่มีสุรา น้ำชา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่าย โดยจัดให้มีการแสดงดนตรีหรือการแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิง

ตามกฎหมายมาตรา 3 (4) นี้ก็คือ สถานบริการประเภทคาเฟ่หรือคอฟฟี่ช็อป ผับต่างๆ คาราโอเกะ ห้องอาหารที่มีเครื่องดื่ม

สถานบริการตอนกลางคืนปัจจุบัน ได้ตอบสนองคนในสังคม โดยจะเป็นสถานที่พบปะสังสรรค์สำหรับคนทำงานกลางคืน โดยพบปะสังสรรค์ในเวลากลางคืน ซึ่งตอบสนองให้กับผู้ที่มาเที่ยวยังสถานบริการเหล่านี้ได้อย่างดี โดยให้ความบันเทิงในรูปแบบต่างๆ เช่น มีนักร้อง มีดนตรี เพื่อให้รับความสำราญไปพร้อมๆ กับการจำหน่ายเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ อาหารของมีนเมาอื่นๆ ด้วย ซึ่งสามารถจะจำแนกสถานบริการเหล่านี้ ดังนี้

1. คาเฟ่ สถานบริการประเภทนี้ต้อนรับผู้มาเที่ยวได้ตั้งแต่ครอบครัว ประกอบด้วยพ่อ แม่ ลูก ตามความเป็นจริงแล้วเป็นการผิดกฎหมายที่ให้เด็กอายุต่ำกว่า 18 ปีไปใช้บริการโดยสถานบริการปัจจุบันได้ใช้การเน้นการโชว์ตลก ผู้ปกครอง พ่อแม่ต้องการเที่ยวก็เลยต้องพาลูกเข้าไปด้วย เป็นวิธีการที่ทางสถานบริการจะดึงดูดลูกค้าให้เข้าไปใช้บริการ อีกส่วนหนึ่งก็เป็นการโชว์นักร้องซึ่งแต่งตัวหวดทรวดทรงให้เห็นสัดส่วนและมีการคล้องพวงมาลัยกับนักร้อง โดยแขกที่เป็นลูกค้าชายจะนิยมลักษณะสถานบริการประเภทคาเฟ่จะเป็นไปในรูปแบบของสถานที่มืดซิด มีมูมมิด โดยหน้าร้านจะเน้นความหรูหราของสถานที่โดยมีแสงไปช่วยและอาจมีรูปของนักร้องในคานี้ๆ ติดเอาไว้ให้แขกได้ดูอีกด้วย ประตูทางเข้าจะเป็นกระจกสีชาทึบ มองไม่เห็นข้างใน

2. อาบอบนวด ลักษณะของอาบอบนวดมีทั้งแผนปัจจุบัน คือ อาบอบนวดธรรมดาทั่วๆ ไป และอาบอบนวดแผนโบราณ ผู้ใช้บริการมีตั้งแต่วัยรุ่นถึงวัยทำงาน ไปจนถึงผู้สูงอายุมาก

3. บาร์ร่าว เป็นสถานที่ให้ความบันเทิงแก่บุคคลทั่วไป โดยการจัดเป็นลานกว้าง มีเวทีอยู่ส่วนหนึ่งของลานกว้างนั้น มีการเปิดเพลงหรือวงดนตรีเล่นสด ผู้ใช้บริการจะต้องมีการซื้อตั๋วร่าวกับพนักงาน จึงจะขึ้นไปร่าวบนเวทีกับพนักงานได้ ส่วนของบาร์ร่าวมีการติดหรือประดับไฟแบบดิสโก มีแสงสีเร้าใจ

4. โรงน้ำชา เป็นสถานบริการให้กับเพศชายโดยเฉพาะ เนื่องจากเป็นที่รู้จักกันว่าจะมีหญิงสาวไว้อวยบริการกับผู้มาเที่ยวเป็นกิจการเก่าแก่มีมานาน มีมากที่เป็นย่านคนจีนอาศัยอยู่ซึ่งคนจีนจะนิยมดื่มน้ำชาเป็นพิเศษ เป็นสถานบริการราคาถูก ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่มีรายได้น้อยปัจจุบันก็ยังได้รับความนิยมอยู่

5. คาราโอเกะ เป็นสถานบริการทางด้านการร้องเพลง ซึ่งแบ่งเป็นทั้งห้องรวมและห้องพิเศษ สำหรับการใช้บริการเป็นหมู่คณะ ภายในห้องจะมีจอทีวี และมีเครื่องเสียงคาราโอเกะ โดยจะเป็นระบบสเตอริโอท่วงทวนให้ความไพเราะ ซึ่งจะมีไมค์สำหรับให้ผู้บริการได้ร้องเพลง ซึ่ง

เนื้อเพลงจะขึ้นมานจอทีวีพร้อมทั้งเสียงดนตรี แต่จะไม่มีเสียงของนักร้อง โดยจะเป็นเสียงของผู้ที่เข้าไปใช้บริการร้องเพลงแทน เนื่องจากมีเนื้อเพลงและมีตัวหนังสือเคลื่อนไปตามจังหวะทำนองดนตรีของเพลง โดยการเลือกเพลงเอง ผู้เข้าไปใช้บริการมีทั้งชายและหญิงทุกเพศทุกวัย

6. ดิสโกเธค เป็นสถานที่ที่ผู้ใช้บริการได้ไปใช้เวลาดื่มกิน และเต้นรำแบบอิสระคือไม่มีแบบแผนในการเต้น ภายนอกของสถานดิสโกเธคจะมีการติดแสงสีเร้าใจเพื่อเป็นแรงจูงใจให้คนเข้าไปใช้บริการ ภายในสถานบริการดิสโกเธคจะมีฟลอร์เต้นรำใหญ่อยู่ภายในให้ผู้ต้องการจะเต้นรำเข้าไปเต้นกลางฟลอร์นั้น ดิสโกเธคนี้จะเป็นแหล่งมั่วสุมของวัยรุ่นต่างๆ อาจจะเป็นเพื่อนชวนกันมาเที่ยว เป็นแหล่งใช้เซฟหรือจำหน่ายยาเสพติดอีกด้วย ผู้เข้าไปใช้บริการส่วนมากมักเข้าไปเสพสุราเต้นรำ

7. ไนต์คลับ เป็นสถานบริการไว้สำหรับผู้ฟังเพลงค่อนข้างเก่า โดยนักดนตรีนักร้องต่างๆ ค่อนข้างมีอายุพอสมควร วัยรุ่นมักไม่ค่อยไปเที่ยวนัก ราคาอาหารเครื่องดื่มค่อนข้างสูง

8. ค็อกเทลเลาน์ หรือคอฟฟี่ชอป เป็น สถานที่ที่เที่ยวยสำหรับคนกลางคืนในปัจจุบันจะเป็น 2 ลักษณะ คือ

8.1 เป็นสถานที่ที่มีนักร้องที่มีชื่อเสียง เป็นที่เที่ยวยสำหรับคนมีระดับ มีรสนิยมสูงเป็นที่ฟังเพลงของคนชอบเที่ยวโรงแรมต่างๆ ให้บริการด้านเสียงเพลง โดยแต่งตัวสุภาพเรียบร้อย ห้ามสวมรองเท้าแตะ ผู้ใช้บริการมีทุกระดับอายุ ทั้งระดับหนุ่มสาว วัยรุ่น และผู้มีอายุ

8.2 สถานที่ต่างจากปะเภทแรกเกือบทั้งหมดมักไม่ค่อยได้อยู่ในโรงแรมใหญ่ๆ ภายในจะตกแต่งหรูหราเล็กน้อยแล้วแต่ชื่อเสียงของสถานที่นั้นๆ

9. ผับ เป็นสถานที่ที่กินเหล้า ฟังเพลง เต้นรำ โดยเฉพาะผู้ใช้บริการส่วนใหญ่จะเป็นวัยรุ่นหรือหนุ่มสาว ผับจะสามารถลุกขึ้นเต้นรำ ตามจังหวะเพลงได้ตรงโต๊ะที่ตนเองนั่ง และเปิดให้คนเข้าไปเที่ยวได้โดยตลอด แม้ไม่มีโต๊ะหรือเก้าอี้ให้คนนั่งก็ตาม จะเต้นรำตรงไหนก็ได้ไม่มีจำกัด เป็นแหล่งรวมของวัยรุ่นในปัจจุบัน มีทั้งสิ่งเสพติดทุกอย่างอยู่ในนั้น มีระบบแสงสี เสียงที่ทันสมัยบรรยากาศจะเป็นกันเองในหมู่เพื่อนฝูง หรือจะกระทำความรู้จักกับคนรอบข้างก็ได้ ปัจจุบันกำลังเป็นนิยมในหมู่วัยรุ่น

10. บาร์ โดยมากเรียกว่า บาร์อะโกโก้ มีการโชว์ประเภทนृतยน้อยหม่นน้อย หรือเปลือยกายไปเต้นบนเวที ส่วนใหญ่ผู้ใช้บริการเป็นชาวต่างชาติ คนไทยมีบ้างเล็กน้อย

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้นพบว่าสถานบันเทิงหรือสถานเริงรมย์นั้นมีหลายประเภท ซึ่งในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยจะศึกษาทัศนคติของนักเรียนต่อสถานบันเทิงทุกรูปแบบ เช่น คาราโอเกะ ดิสโกเธค คอฟฟี่ชอป และผับ เป็นต้น

1.1.2.1 ประเภทของสถานบันเทิง

แหล่งบันเทิงต่างๆ ที่วัยรุ่นในปัจจุบันนิยมไปเที่ยวกันมาก ได้แก่ ผับและเรค ซึ่งสามารถจำแนกว่าสถานบันเทิงเหล่านี้มีลักษณะอย่างไรและแต่ละประเภทเป็นอย่างไร ให้บริการอะไรบ้าง ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้ (พลศักดิ์ แก้วสมุทร. 2538 : 21-22)

1. ผับ เป็นสถานที่กินเหล้าฟังเพลงของนักเที่ยวกลางคืน ซึ่งเป็นสถานที่กินเหล้าฟังเพลง โดยเฉพาะมีอาหารและกับแกล้มบริการแต่ไม่มากนัก โดยผู้ให้บริการส่วนใหญ่จะเป็นหนุ่มสาววัยรุ่นต่างๆ ปัจจุบันมีทั้งผับขนาดเล็กและขนาดใหญ่มาก คือสามารถจุคนได้หลายร้อยคน ประเภทนี้ต้องเสียค่าบริการผ่านประตูเข้าไปก่อนแล้วจึงเข้าไปซื้อเหล้าข้างในอีกต่อหนึ่ง และต้องเสียค่าเครื่องดื่มผสมเหล้าเอาเองในราคาแพงพอสมควร และเหล้าก็จะขึ้นอยู่กับยี่ห้อด้วยว่าจะแพงมากหรือน้อย ถ้าเป็นผับใหญ่จะมีกับแกล้มเหล้าขายแต่น้อยรายการ จะแตกต่างจากคอกเทลเลาจน์ คือผับจะสามารถลุกขึ้นเต้นรำตามจังหวะเพลงได้ตรงโต๊ะที่นั่ง และเปิดให้คนเข้าไปเที่ยวตลอดแม้ไม่มีโต๊ะให้นั่งก็ตาม พนักงานส่วนมากจะเป็นผู้ชายและมีการแสดงมากมายโดยมีทั้งวงดนตรีและเปิดแผ่นเสียงจากดีเจ ต่างกับดิสโก้เทคตรงที่ไม่มีฟลอร์ให้เต้นรำเป็นการเฉพาะ แต่จะเต้นรำตรงไหนก็ได้ไม่จำกัด ราคาเหล้าไม่แพงเกินไป เช่นเริ่มที่ 1,000 บาทขึ้นไป และมีการโชว์ต่างๆ จากต่างประเทศให้ได้ชมกัน คนส่วนมากจะเป็นวัยรุ่นที่มากันเป็นกลุ่มๆ มีทั้งชายหญิงเข้ามาเที่ยวหาความสำราญ และอาจทำความรู้จักกันข้างในนั้นโดยอาจชวนกันออกไปประกอบกิจกรรมทางเพศข้างนอกก็ได้ มีทั้งสิ่งเสพติดในนั้น ปิดกั้นกำหนดเวลาเสมอ มีการลงทุนในสถานที่นั้นๆ สูง เสียค่าใช้จ่ายทางโฆษณามาก มีแสงเสียงเหมือนกับดิสโก้เทค ส่วนผับเล็กๆ เป็นที่ดื่มเหล้าฟังเพลงที่บรรดานักดื่มต่างวัย ต่างรสนิยมชอบมาร่วมกิจกรรมในยามค่ำคืนโดยกินเหล้า มีวงดนตรีบรรเลงเพิ่มสีสันให้กับบรรยากาศของการดื่มเหล้าให้สนุกสนานมากขึ้น มีกับแกล้มและอาหารให้เลือกหลายชนิดและอาจมีโต๊ะสนุกเกอร์ตั้งไว้ให้เล่นอีกด้วย การตกแต่งแบบวัยรุ่นอเมริกันหรือแนวเพลงเพื่อชีวิตของคนไทยก็ได้ ผับเหล่านี้ไม่มีบริการทางเพศ มีบริการเสิร์ฟธรรมดาเท่านั้น จะเน้นไปทางด้านการตกแต่งสถานที่และอาหารแกล้มเหล้า ส่วนราคาไม่แพงเกินไป มีเหล้าให้เลือกทั้งเหล้าไทยและเหล้านอก มีเบียร์ให้ดื่มด้วย บางสถานที่จะขึ้นไปร้องเพลงบนเวทีหรือมุมดนตรีที่เล่นให้ฟังก็ได้ และอาจมีข้าวต้มขายด้วยในยามดึกก่อนเลิกตามเวลาปิดสถานบริการแล้ว บรรยากาศจะเป็นกันเองในหมู่เพื่อนฝูง หรือทำความรู้จักกับคนรอบข้างก็ได้

ผับขนาดใหญ่ใช้ทุนเป็นสิบล้านบาทขึ้นไป มีพนักงานมากจำนวนตั้งแต่ 100 คนขึ้นไป มีระบบแสงสีเสียงสั่งจากนอกประเทศนำมติดั้ง มีการโชว์พิเศษ วัยรุ่นนิยมมากกว่าวัยอื่นๆ เสียงเพลงดังเร้าใจ มีจอภาพขนาดใหญ่ถ่ายทอดจากเวทีให้ได้ชมกันอย่างทั่วถึง มีการเปิดแผ่นสลับและมีการละเล่นต่างๆ แจกของรางวัลในบางโอกาสให้กับผู้เข้าไปเที่ยวยังสถานที่เหล่านี้ ไม่มีการบริการทางเพศ ผู้เข้าไปเที่ยวจะถูกใจกันเอง เนื่องจากมีหลากหลายอาชีพเข้าไปใช้สถานบริการเหล่านี้

2. เรคเป็นสถานที่ที่ผู้ใช้บริการได้ใช้เวลาดื่มกิน และเต้นรำแบบฟรีสไตล์ คือไม่มีแบบแผนในการเต้น บางสถานที่จะต้องซื้อบัตรเข้าไปก่อนจึงจะเข้าไปได้ และเมื่อเข้าไปแล้วจะ

ซื้อเครื่องดื่มข้างในอีกต่างหาก บางสถานที่ก็จะให้ซื้อบัตรพร้อมค่าเครื่องดื่มเลย และราคาเหล่านี้ในวันศุกร์ วันเสาร์หรือก่อนวันหยุดตามประเพณีต่างๆ จะมีราคาสูงขึ้น โดยการติดตามราคาเครื่องดื่มเพิ่มขึ้น ภายนอกของสถานบริการดิสโก้เธคจะมีการติดแสงสีเร้าใจและอาจมีเสียงเพลงออกมาภายนอกให้ได้ยินบ้าง เพื่อเป็นแรงจูงใจให้คนเข้าไปใช้บริการ สถานบริการนี้มีทั้งที่ตั้งอยู่ในส่วนของโรงแรมและสร้างขึ้นมาต่างหากโดยเฉพาะ และจะมีมากทั้งในกรุงเทพและต่างจังหวัด โดยเฉพาะจังหวัดท่องเที่ยวจะมีทุกแห่ง เพื่อให้แขกได้เข้าไปใช้บริการ ส่วนภายในสถานบริการดิสโก้เธคนั้นจะมีฟลอร์เต้นรำใหญ่อยู่ภายใน ให้ผู้ที่ต้องการจะเต้นรำเข้าไปเต้นกลางฟลอร์ โดยจะมี ดีเจเปิดเพลงให้กับเหล่านักดื่มได้เต้นกันสุดเหวี่ยงและมีดนตรีสลับ โดยเพลงส่วนใหญ่เป็นเพลงสากลและไทยสากลที่ฮิตในจังหวะเร้าร้อนและอาจมีเพลงซาสลับกัน เพลงที่เล่นจะเป็นเพลงใหม่ไม่มีเพลงเก่ามาปะปนบรรยากาศ ภายในจะสลัวและค่อนข้างมืดทึบ มีแสงสีวูบวาบ ใช้แสงเลเซอร์ยิงเป็นรูปต่างๆ มีจอมอนิเตอร์ถ่ายทอดบทเพลงจากมิวสิกวิดีโอให้ดูกันด้วย ภายในสถานบันเทิงนี้จะอบอวลไปด้วยควันบุหรี และเสียงเพลงที่เปิดดังจนแทบหู บางสถานที่จะมีโต๊ะเก้าอี้ยกสูงให้ได้นั่งกัน แต่อาจไม่เพียงพอสำหรับผู้ใช้บริการและมีพนักงานเสิร์ฟด้วย หรือให้เสิร์ฟแบบช่วยตัวเองด้วย บางแห่งก็จัดให้มีที่นั่งแบบโซฟา แต่มีพนักงานคอยบริการเสิร์ฟทุกอย่าง แล้วแต่สถานที่และราคาของค่าบริการ ดิสโก้เธคนี้อาจเป็นแหล่งมั่วสุมของวัยรุ่นต่างๆ ทั้งหญิงและชายในวัยเรียนมาพบปะกัน อาจเป็นเพื่อนชวนกันมาเที่ยว หรือแม้แต่ผู้มาใช้บริการซึ่งไม่รู้จักกันก็อาจมีเพศสัมพันธ์กันได้หลังจากที่เข้ามาเที่ยวยังสถานที่เหล่านี้ด้วยความยินยอมพร้อมใจ มีการแต่งตัวแบบแปลกๆ เข้ามาเที่ยวแห่งนี้เพื่อประชันโฉม อีกทั้งยังเป็นแหล่งหากินต่อของหมอนวดหรือหญิงบริการทางเพศอื่นๆ เมื่อเลิกงานแล้วอาจเป็นที่พบปะสังสรรค์ด้วย ผู้เข้าไปใช้บริการส่วนมากมักเสพสุรา เต้นรำ เดินไปตามจังหวะเพลงอันเร้าร้อนอย่างมีความสุข

1.1.2.2 พฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิง

ไพโรจน์ โพธิ์ทองและคณะ ได้ทำการวิจัยพบว่า การเพิ่มจำนวนสถานบันเทิงมากขึ้น ทำให้วัยรุ่นในปัจจุบันต้องอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่เต็มไปด้วยอบายมุข อีกทั้งสถานบันเทิงเหล่านี้มีสิ่งล่อตาล่อใจ วัยรุ่นที่เข้าไปในสถานบันเทิงมักพบกับสิ่งเฝ้ายวนอารมณ์มากมาย เช่น เสียงเพลงที่ดังมาก เครื่องดื่มมีนมต่าง ๆ เพศตรงข้ามและยาเสพติด ซึ่งก่อให้เกิดผลกระทบตามมา เช่น การทะเลาะวิวาท การมีเพศสัมพันธ์ การที่วัยรุ่นได้มีโอกาสเสกสูกันฟังถึงประสบการณ์ไปเที่ยวสถานบันเทิง ทำให้เพื่อนในกลุ่มซึ่งยังไม่เคยไปเที่ยวสถานบันเทิง เมื่อรับรู้ข้อมูลแล้วเกิดความอยากรู้อยากเห็น ทำให้วัยรุ่นต้องการไปเที่ยวสถานบันเทิงและเมื่อไปเที่ยวแล้วเกิดติดใจจึงไปเที่ยวบ่อยขึ้น

พฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงในปัจจุบัน เป็นไปในลักษณะมั่วสุมมากกว่าเป็นการพักผ่อนหย่อนใจ วัยรุ่นที่ไปเที่ยวสถานบันเทิงนิยมทดลองสิ่งแปลกใหม่ เช่น ยาเสพติดชนิดต่างๆ จากการชักชวนของเพื่อน เมื่อลองแล้วจะติดทำให้ต้องการยาอีก จึงต้องหาเงินมาเพื่อซื้อวิธีการหาเงินนั้นวัยรุ่นบางคนมาจากครอบครัวที่มีฐานะดี มีเงินซื้อ แต่บางคนฐานะไม่ดี จึงต้องหา

เงินด้วยวิธีผิดๆ เช่น ลักเล็กขโมยน้อย การขายบริการทางเพศ เพื่อซื้อยาเสพติดและมีเงินใช้เที่ยวในวันต่อๆ ไป

การไปเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่นเกิดจากความอยากรู้อยากเห็น อยากรู้อยากลอง เพื่อความสนุกสนาน อยากรับประสบการณ์หรือเพื่อนชักชวน การไปเที่ยวสถานบันเทิงอาจมากกว่า 1 ครั้งใน 1 เดือน บางคนอาจเที่ยวเกือบทุกวัน ผู้ปกครองของวัยรุ่นบางคนทราบและยินยอมให้ไปเที่ยว แต่บางครั้งรอบรู้ไม่ทราบว่าบุตรของตนไปเที่ยวเนื่องจากวัยรุ่นที่ไม่ได้รับการยินยอมจากผู้ปกครอง จะหนีไปเที่ยวโดยการอ้างว่าไปทำรายงานบ้านเพื่อนโดยแต่งกายเรียบร้อย แต่เมื่อออกมาถึงสถานบันเทิงแล้วกลับนำเสื้อผ้าไปเปลี่ยนในห้องน้ำ ชุดที่นำมาเปลี่ยนมีลักษณะยั่วยวน ไม่ปกปิดร่างกายให้มิดชิดเลย ไม่ว่าจะเป็นเสื้อเกาะอก สายเดี่ยว วัยรุ่นที่เข้าไปเที่ยวสถานบันเทิงมีพฤติกรรมคล้ายคลึงกัน คือ ฟังเพลง เต้นรำ ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สูบบุหรี่ รวมไปถึงการเสพยาเสพติด เช่น ยาอี ยาบ้า เป็นต้น สิ่งเหล่านี้นำไปสู่ปัญหาต่างๆ มากมาย เช่น การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การขาดเรียนทำให้เสียอนาคตของชาติ

การแก้ไขปัญหาดังกล่าว ควรร่วมมือกันทุกๆ ฝ่าย โดยให้สถาบันครอบครัวเข้ามา มีบทบาทสำคัญในการดูแลเอาใจใส่บุตรหลานอย่างใกล้ชิด ให้ความสนใจในการเลี้ยงดูมากกว่าที่จะใช้การบังคับ คอยถามทุกข์สุขด้วยความห่วงใย ไม่ดูต่ำประชดประชันต่อบุตรหลานด้วยความเมตตาและอ่อนโยน ในขณะเดียวกันก็พร้อมที่จะแก้ไขปัญหามา สำหรับด้านการศึกษาเน้นควรอย่างยิ่งที่คุณครูจะดูแลเอาใจใส่นักเรียนนักศึกษา โดยเน้นทางด้านจิตวิทยาที่ถูกต้องและเหมาะสมกับวัยรุ่น โดยจัดสถานที่ศึกษาและการเรียนการสอนให้เป็นที่น่าสนใจ นอกจากนี้ทั้งองค์กรภาครัฐและเอกชน รวมทั้งเจ้าของผู้ประกอบการ ควรจะตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นกับวัยรุ่น เต็มใจที่จะช่วยบรรณรักษ์ช่วยกันแก้ไข ดูแลอย่างเข้มงวดและพร้อมที่จะสกัดกั้นปัญหานี้อย่างจริงจัง ปัญหาบางปัญหามีอาจแก้ไขให้หมดสิ้น แต่ความร่วมมืออย่างจริงจังและจริงจังจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องจะสามารถทำให้ปัญหาทุกปัญหาชะลอ และลดความรุนแรงลงได้อย่างแน่นอน

1.1.3 เอกสารเกี่ยวกับวัยรุ่นและพฤติกรรมของวัยรุ่น

1.1.3.1 ความหมายของวัยรุ่น

วัยรุ่น ตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า Adolescent มีรากศัพท์มาจากภาษาละตินว่า Adolescere ซึ่งมีความหมายว่า เจริญเติบโตหรือเจริญเติบโตไปสู่ภาวะ (Maturity) ซึ่งมีผู้ให้ความหมายของวัยรุ่นหลายท่าน ดังนี้

สุโท เจริญสุข (2520 : 50) กล่าวว่า Adolescent หมายถึง ช่วงชีวิตของวัยรุ่นซึ่งเริ่มจากการเป็นหนุ่มเป็นสาวจนถึงขั้นบรรลุนิติภาวะ โดยประมาณแล้วเพศหญิงมีอายุระหว่าง 12-21 ปี เพศชายมีอายุระหว่าง 13-22 ปี อายุของวัยรุ่นจึงอยู่ระหว่าง 13-19 ปี ฝรั่งเศสเรียกว่าพวกทีนเอจ (Teenage)

ฉลงรัฐ ฐนทะเล (2526 : 50) กล่าว่า วัยรุ่นหมายถึง ผู้ที่อยู่ระหว่างเริ่มเป็นสาว (Puberty) และกำลังเริ่มเป็นผู้ใหญ่ (Young Adulthood) โดยเฉลี่ยวัยรุ่นเริ่มมีอายุ 10-12 ปี แต่อย่างไรก็ตามการเริ่มต้นเข้าสู่วัยรุ่นของเด็กแต่ละคนอาจไม่เท่ากัน บางคนอาจเข้าสู่วัยนี้เร็วหรือบางคนอาจเข้าสู่วัยนี้ช้ากว่าเกณฑ์เฉลี่ย เนื่องจากปัจจัยที่เกี่ยวข้องหลายอย่าง เช่น อาหาร สิ่งแวดล้อม กรรมพันธุ์ แต่โดยทั่วๆ ไปเด็กหญิงมีวุฒิภาวะเข้าสู่วัยนี้ก่อนเด็กชายประมาณ 1-2 ปี

สุชา จันทรเฒ (2529 : 2) ให้ความหมายของวัยรุ่นว่า เป็นวัยที่สิ้นสุดความเป็นเด็ก เป็นวัยที่เป็นสะพานไปสู่ผู้ใหญ่ ไม่มีเส้นขีดขึ้นแน่นอนว่าเริ่มเมื่อใด สิ้นสุดเมื่อใด แต่เรากำหนดเอาความเปลี่ยนแปลงและรูปร่างเป็นสำคัญ

ปรีชา วิหคโต (2531 : 10) ได้ให้ความหมายของวัยรุ่นว่า ผู้ที่อยู่ระหว่างวัยเด็กกับวัยผู้ใหญ่โดยมีอายุระหว่าง 12-21 ปี ในวัยรุ่นหญิงและ 13-21 ปี ในวัยรุ่นชาย ส่วนมากเรียนในระดับมัธยมศึกษา และมีอัตราการเจริญเติบโตของส่วนสูงและน้ำหนักอย่างรวดเร็ว มีอารมณ์รุนแรง วู่วามยึดกลุ่มเพื่อนเป็นหลัก เริ่มมีความสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ และมีสติปัญญาแบบเหตุผลเชิงนามธรรม

สุพัตรา สุภาพ (2538 : 40) ให้ความหมายว่า วัยรุ่นเป็นวัยเปลี่ยนจากวัยเด็กไปสู่ผู้ใหญ่ หรือเป็นวัยย่างเข้าสู่ความเป็นหนุ่มสาว

ดังนั้นสรุปได้ว่า วัยรุ่น หมายถึง วัยที่พัฒนาจากวัยเด็กไปสู่ผู้ใหญ่ จะมีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา เป็นผลให้วัยนี้มีความสับสนในตนเอง วัยนี้จึงมีพฤติกรรมที่แปลกๆ ให้เห็นอยู่เสมอ ทำให้วัยนี้เป็นวัยที่ผู้ทำการศึกษาสนใจและเลือกทำการศึกษา

1.1.3.2 ความต้องการและความสนใจของวัยรุ่น

ความต้องการของวัยรุ่นหากพิจารณาขั้นพื้นฐานแล้ว จะเห็นว่าวัยรุ่นมีความต้องการที่เด่นๆต่อไปนี้ สุทธิณี อินทสว่าง (2516 อ้างถึงใน ชุมมาศ กัลยาณมิตร, 2513:21)

1. ต้องการอิสระ วัยรุ่นไม่ชอบเห็นผู้ปกครองยุ่งกับกิจกรรมส่วนตัวของเขา เขอยากเป็นตัวของตัวเอง มีความต้องการที่จะหลุดพ้นจากการควบคุมบังคับของผู้ใหญ่ เพราะเชื่อว่าอิสระทำอะไรได้ตั้งใจคือ ลักษณะของความเป็นผู้ใหญ่ เนื่องจากมีความต้องการด้านนี้สูง วัยรุ่นจึงมีความรู้สึกไวมากต่อการถูกกีดกันในเรื่องอิสระภาพ

2. ความต้องการมีหน้าที่รับผิดชอบ วัยรุ่นต้องการค่ายกย่องทั้งต่อหน้าและลับหลัง โดยเฉพาะต่อหน้าลับหลัง โดยเฉพาะจากเพื่อน ต้องการความรู้สึกถึงความสำคัญของตนเอง ได้รับมอบความรับผิดชอบ เพราะจะได้มาซึ่งความรู้สึกของตนดีขึ้น มีความมั่นใจในตนเองมากขึ้น และรู้สึกเป็นที่สนใจของเพื่อนๆ

3. ความต้องการการรวมกลุ่ม เป็นความต้องการสูง เพราะการรวมกลุ่มของวัยรุ่นเป็นวิถีทางที่เด็กได้รับการตอบสนองความต้องการหลายประการ เช่น ความอบอุ่น การได้รับการยกย่อง

4. ความต้องการมีประสบการณ์แปลกใหม่ ไม่ชอบอำนาจ ชอบทดลอง ยิ่งเป็นสิ่งที่ต้องห้ามยิ่งอยากทดลอง ฉะนั้นในระยะนี้เด็กจะชอบฝ่าฝืนกฎระเบียบ เหตุหนึ่งที่เราให้เด็กอยากลองยาเสพติด ประพฤติผิดทางเพศ ต่อด้านกฎเกณฑ์ของสถาบันทางสังคม

5. ความต้องการความรู้สึกมั่นคง อบอุ่นและปลอดภัย เพราะเด็กมีอารมณ์อ่อนไหวและเปลี่ยนแปลง สับสน และลังเลง่าย จึงมีความต้องการด้านนี้สูงทั้งจากครอบครัวและเพื่อนฝูง

6. ความต้องการมีความสัมพันธ์กับเพื่อนตรงข้าม ในตอนแรกส่วนใหญ่ไม่ได้สนใจเฉพาะเจาะจงที่บุคคลใด สนใจเพื่อนต่างเพศเป็นส่วนรวม เพราะต้องการเรียนรู้เรื่องความแตกต่างระหว่างเพศและบทบาททางเพศด้วย

7. ความต้องการความถูกต้องยุติธรรม วัยรุ่นคิดอย่างอุดมคติว่าความยุติธรรมเป็นลักษณะหนึ่งของความเป็นผู้ใหญ่ จึงให้ความสำคัญอย่างจริงจังกับความถูกต้องยุติธรรมและอยากจะทำอะไรหลายอย่างเพื่อความยุติธรรมทั้งในแง่ ส่วนบุคคลและสังคม

8. ความต้องการความมั่งคั่งทางร่างกาย ความมั่งคั่งเป็นแรงจูงใจสำคัญสำหรับวัยรุ่นทั้งชายและหญิง เพื่อดูความมั่งคั่งตามบทบาทต่างๆ ทางเพศที่สังคมกำหนดให้

สุพัตรา สุภาพ (2531:40) กล่าวว่าความต้องการของมนุษย์โดยเฉพาะของวัยรุ่นส่วนมากขึ้นอยู่กับค่านิยม (value) ที่แต่ละคนยึดถือ และส่วนใหญ่จะยึดถือค่านิยมในกลุ่มที่เข้าร่วมด้วย ค่านิยมอาจเปลี่ยนแปลงได้ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเหตุการณ์และสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปความต้องการของวัยรุ่นสรุปได้ดังนี้

1. ต้องการความรัก คือ รักพ่อแม่ ญาติพี่น้อง รักเพื่อนรักพวกพ้องในขณะเดียวกันอยากให้เพื่อนรักตัวเอง อยากดีมีความสำคัญ รักเพื่อนต่างเพศ เช่น หญิงรักชาย ชายรักหญิง ซึ่งเห็นความรักแบบหนุ่มสาว

2. ต้องการความสนุกสนานเพลิดเพลิน ซึ่งส่วนมากมักออกมาในรูปของกิจกรรมกีฬา หรือการบันเทิง

3. ต้องการเป็นอิสระ อยากแสดงออกซึ่งเป็นตัวของตัวเอง

4. ต้องการได้รับการยกย่อง ต้องการมีชื่อเสียง อยากให้สังคมยอมรับหรือชมเชย อยากเด่นอยากดัง เช่น อยากเป็นนักกีฬาที่เก่ง เป็นขวัญใจ เป็นต้น

5. มีอุดมคติสูง เพราะอยู่ในวัยที่เรียนรู้ทางทฤษฎี ยังไม่เคยออกไปประสบกับสภาพความเป็นจริงจึงละเลยมองข้ามความเป็นจริงไปบ้าง บางครั้งอาจตกเป็นเครื่องมือของผู้มีอำนาจมีอิทธิพลเพราะวัยรุ่นมักจะเป็นพวกที่มีอุดมคติแรงกล้า มีความกล้าเสี่ยงและมีพลังผลักดันสูงเชื่อง่าย

6. มีความสนใจเรื่องเพศและเพื่อนต่างเพศ เป็นวัยที่ต้องการเรียนรู้และความเข้าใจทางเพศอย่างถูกต้อง ถ้าถูกกีดกันจะแสดงออกทางอ้อมโดยการปิดบังพูดคุยนัยเฉพาะในกลุ่มเพศเดียวกันหาความรู้จากการไต่ถามผู้อื่นพูด อ่านจากหนังสือเรื่องเพศที่มีขายตามท้องตลาด

7. ต้องการรวมกลุ่มเพื่อนเป็นวัยที่อยากให้เพื่อนยอมรับเพราะฉะนั้นจึงพยายามทำตามเพื่อน แม้บางครั้งจะขัดความรู้สึกส่วนตัวก็ตาม
8. ต้องการการยอมรับจากผู้ใหญ่ คือ อยากให้ผู้ใหญ่ยอมรับบ้างว่าตนเองมีความสามารถหรือมีประโยชน์ต่อสังคมเพราะฉะนั้นผู้ใหญ่ไม่ควรเพิกเฉยควรให้ผู้ใหญ่ช่วยรับผิดชอบในกิจกรรมบางอย่างจะช่วยให้วัยรุ่นรู้จักความรับผิดชอบ เป็นตัวของตัวเองหรือช่วยเหลือตนเองได้มากขึ้น
9. ต้องการแบบอย่างที่ดี วัยรุ่นในปัจจุบันแม้จะชอบอิสระก็ยังอยากได้คำแนะนำที่ดีจากผู้ใหญ่ ผู้ใหญ่จะต้องเป็นบุคลิกบุคคลที่ดีคอยตักเตือนเมื่อทำผิด และให้รางวัลเมื่อทำดี
10. ต้องการความปลอดภัยและมั่นคง คือ อยากได้หลักประกันว่าถ้าหากทำในสิ่งที่ผิดจะไม่ถูกลงโทษหรือไม่พอใจ
11. ต้องการประสบการณ์ใหม่ ความต้องการอาจรรุนแรงและหาความพอใจในทางใดทางหนึ่งจนได้ ซึ่งผู้ใหญ่บางคนมักจะกีดกันห้ามไม่ให้หนุ่มสาวรักความสนุกสนานเพลิดเพลิน ทั้ง ๆ ที่ไม่ก่อให้เกิดอันตรายแต่อย่างใด ๆ เช่น อยากแต่งกายแปลกๆ ตามสมัยนิยมอยากมีเพื่อนต่างเพศ เป็นต้น ผลที่ตามมาคือเกิดการชอนเร้นหลอกลวงและในที่สุดอาจจะเกิดการเสื่อมเสีย เพราะเป็นวัยที่ความรักกับความเกลียดยังใกล้เคียงกันมาก
12. ความรู้สึกรุนแรง เช่น ถ้าเกิดความสมหวังก็ชื่นชมซาบซึ้ง ตื่นเต้น ถ้าผิดหวังก็จะแค้นใจน้อยใจในวาสนาของตน ความรู้สึกนี้จะรุนแรงบางครั้งก็อาจออกมาในรูปที่ว่าเพราะตัวเองผิด บางครั้งอาจฆ่าตัวตายได้ถ้าเกิดผิดหวังในเรื่องบางเรื่อง เช่น ความรัก การสอบตก หรือถูกพ่อแม่ดูว่ากล่าวล่าว เป็นต้น
13. ต้องการมีอนาคต ต้องการสำเร็จเป็นวัยที่อยากรับผิดชอบ อยากพึ่งพาตนเองผ่านถึงจุดหมายในอนาคต

1.1.3.3 ความสนใจของวัยรุ่น

ความหมายโดยทั่วไปของความสนใจ มีฐานมาจากความต้องการของบุคคลตามความปรารถนาและตามแรงผลักดันของบุคคล วัยรุ่นจะสนใจเกี่ยวกับตนเองมากในเรื่องแฟชั่นเสื้อผ้าทรงผม โดยทั่วไปความสนใจของวัยรุ่นมีลักษณะเปลี่ยนแปลงได้ง่าย สนใจเป็นพักๆ และจะเบี่ยงเบนความสนใจในวิถีทางต่างๆ อยู่เสมอในช่วงระยะเวลาอันสั้น เมื่อใดก็ตามที่เด็กไม่สามารถแสดงออกในชีวิตที่เป็นจริงได้ ก็มักจะแสดงออกในรูปของการผ่นกลางวันตามความปรารถนาและจินตนาการ ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้ใหญ่ควรสนใจและจะช่วยให้เข้าใจตนเองดีขึ้น และแนะแนวให้พัฒนาไปในทางที่สร้างสรรค์ได้ ลักษณะความสนใจของวัยรุ่นมีขอบข่ายกว้างขวางและไม่ลึกซึ้งมากเพราะยังไม่สนใจตนเองและยังเป็นระยะที่ลองผิดลองถูก เป็นระยะที่เปลี่ยนแปลงบทบาทของชีวิต ความสนใจของวัยรุ่นยังขึ้นอยู่กับองค์ประกอบอื่นๆ อีก เช่น บุคลิกภาพ ฐานะทางเศรษฐกิจสังคม

สิ่งแวดล้อมรอบตัว บุคคลที่เด็กชมชอบซึ่งความสนใจของวัยรุ่น คือ (สุทธิณี อินทสว่าง. 2516 อ้างอิงจาก ชุมมาต กัลยณมิตร.2530:21)

1. ความสนใจส่วนตัว สนใจเรื่องการปรากฏตัวที่จะดึงดูดความสนใจ เรื่องความเป็นอิสระซึ่งต้องการมากที่สุดและมักเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้ปกครอง และบ่อยครั้งวัยรุ่นจะจบลงที่การเกเร ไม่มีความสุขซึ่งจะนำไปสู่กาหนีออกจากบ้าน เลิกเรียนหนังสือหรือแม้กระทั่งการแต่งงานเพื่อสร้างความเป็นอิสระแก่ตนเอง ในการนี้เงินเป็นหัวใจของความเป็นอิสระเพราะตราบดีที่พ่อแม่เป็นผู้ให้เงิน ก็ยังเป็นผู้ควบคุมเด็กอยู่ วัยรุ่นบางคนพยายามหาเงินมาให้ได้มากที่สุดโดยไม่คำนึงถึงว่าได้มาอย่างไร เพื่อที่จะซื้ออิสรภาพนี้จากผู้ปกครอง

2. สนใจเรื่องเพื่อนสนิทต่างเพศ ความสนใจสืบเนื่องมาจากความเจริญทางร่างกายที่บรรลุนิติภาวะทางเพศ และความต้องการดำเนินชีวิตอย่างผู้ใหญ่ ขั้นตอนของการพัฒนาในด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศที่อยู่ในระดับเพื่อน จะนำไปสู่ความสัมพันธ์ใกล้ชิดคือการมีชีวิตคู่

3. สนใจกิจกรรมสร้างสรรค์ความสนใจที่จะร่วมในกิจกรรมที่ใหม่และมีประโยชน์ ช่วยให้อายุรุ่นเข้ากลุ่มพบปะเพื่อนเป็นการสนองตอบความต้องการทางสังคมขั้นพื้นฐาน และระบายความเครียดทางอารมณ์เป็นการช่วยให้เด็กเรียนรู้ตนเองและผู้อื่นมากขึ้น

4. สนใจช่วยเหลือบุคคลอื่น วัยรุ่นมักสนใจช่วยเหลือบุคคลอื่นที่เขาเห็นว่าได้รับความลำบากและไม่ได้รับความยุติธรรม เพราะบ่อยครั้งเคยรู้สึกว่าเขาเองก็อยู่ในฐานะนั้นเช่นกัน จึงมีความเห็นอกเห็นใจมาก บุคคลที่แสวงหาผลประโยชน์จากวัยรุ่นมักจะใช้ความสนใจของเด็กเป็นเครื่องมือให้เด็กร่วมมือ

5. สนใจเรื่องการศึกษา วัยรุ่นโดยขั้นตอนการพัฒนามีความต้องการที่จะเรียนรู้เพิ่มความสามารถของตน ฉะนั้นการศึกษาจึงเป็นวิถีทางที่สำคัญที่เขาจะใช้เป็นรากฐานแสดงความสามารถแต่ความสามารถในทางด้านนี้มักจะมีมากน้อยขึ้นอยู่กับการสนับสนุนของครอบครัว ทั้งทางฐานะทางเศรษฐกิจและค่านิยมทางการศึกษาของครอบครัว เพศและสติปัญญาด้วย

6. สนใจอยากรู้อยากเห็นความอยากรู้อยากเห็น ในระยะนี้จะเปลี่ยนจากธรรมชาติสภาพแวดล้อมไปสู่ความอยากรู้อยากเห็นในเรื่องเพศตรงข้ามมากขึ้น ความสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ ประกอบกับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับร่างกายตน ล้วนเป็นสิ่งที่ทำให้เด็กอยากรู้อยากเห็นเพิ่มขึ้นทั้งสิ้น ทางออกของเด็กนั้นเกิดได้หลายวิธีตามสภาพสิ่งแวดล้อมจะอำนวย เช่น การพูดคุยกับเพื่อนฝูงหรือบิดามารดา การเรียนจากตำรา หรือสื่อสารมวลชนในรูปแบบต่างๆ

7. สนใจการเข้าสังคม สำหรับวัยรุ่นตอนปลายจะสนใจงานเลี้ยงทุกประเภทที่มีเพื่อนต่างเพศร่วมด้วย ซึ่งมักมีการเต้นรำและดื่มสุรา การพบปะสังสรรค์จะมีการพูดคุยกันเป็นกิจกรรมสำคัญ แม้บางครั้งไม่สนใจเลยว่าจะมีใครฟังหรือไม่ การพูดเป็นการลดความตึงเครียดและเสริมสร้างความเชื่อมั่น ซึ่งสำคัญกับการปรับตัวทางสังคม

8. สนใจทางการพักผ่อนหย่อนใจ ความสนใจในด้านการออกกำลังกายหรือ กีฬาเป็นหมู่คณะจะน้อยลง ความสนใจทางการพักผ่อนส่วนใหญ่มักโยกย้ายกับเพื่อนต่างเพศ และการเที่ยวเตร่ที่มีทั้งเพลง เต้นรำ สืบบุหรื ดื่มสุรา

9. สนใจปรัชญา อุดมคติ ศาสนา วัยรุ่นอยู่ในภาวะที่กำลังแสวงหาหลักในการแก้ ความทุกข์ร้อนทางใจ แสวงหาจุดมุ่งหมายหลักของชีวิตตนเอง แสวงหาตัวแบบของการดำเนินชีวิต รวมทั้งแนวทางการดำเนินชีวิตแบบผู้ใหญ่ โดยเฉพาะวัยรุ่นตอนปลายซึ่งมีความรู้ผิด รู้ดี รู้ชั่วแล้ว พบว่าเป็นช่วงที่มีปัญหามากที่สุด ฉะนั้นภาวะช่องว่างทางจิตใจ บุคลิกภาพของวัยรุ่นทำให้วัยรุ่นมี แนวโน้มที่จะให้ความสำคัญแก่ปรัชญา อุดมคติทางศาสนาและค่านิยมต่างๆ แต่วัยรุ่นจะรับและ พัฒนาการทางด้านนี้น้อยน้อยเพียงใด และขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อมกลุ่มหรือบุคคลที่เด็กนับถือว่ามีอิทธิพล ต่อตัวเขาในเรื่องต่างๆ เหล่านี้มากนักน้อยเพียงใดด้วย

10. สนใจวัฒนธรรม ประเพณี ศิลปะ และดนตรีเป็นอีกส่วนหนึ่งที่เยาวชนมี แนวโน้มจะรับเขาอยู่ในภาวะเสาะแสวงหาสิ่งที่สนใจอยู่ ฉะนั้นเด็กจะรับมากน้อยขึ้นอยู่กับ สิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อความสนใจ

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อสถาบันแห่ง

มนต์ชัย นินนาทนนท์ (2528 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องอิทธิพลของสถานเริงรมย์ที่มี ต่อเยาวชนในเขต อ.เมือง จ.เชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายและ นักเรียนอาชีวศึกษาจำนวน 1,700 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลคือ แบบสอบถาม ผลการวิจัย พบว่า เยาวชนมีความสนใจในการใช้บริการสถานเริงรมย์ประเภทต่างๆ ในระดับปานกลาง ส่วนใหญ่ กับเพื่อนเพศเดียวกัน เสียค่าใช้จ่ายแต่ละครั้งตั้งแต่ 100 – 550 บาท และที่เหตุผลเพื่อเป็นการ พักผ่อนหย่อนใจเป็นส่วนใหญ่ และมีความเชื่อว่า การเที่ยวสถานเริงรมย์ให้คุณประโยชน์มากกว่าให้ โทษ

น้อยนภา สินธุบดี (2531 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องอิทธิพลของดิสโก้เธคที่มีผลต่อ เยาวชนวัยรุ่นศึกษากรณีนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนสังกัดกองการมัธยมศึกษา การ ศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่านักเรียนส่วนใหญ่เห็นด้วยว่าการเข้าไปสถานดิส โก้เธคทำให้สนุกสนานเพลิดเพลิน เป็นการหาประสบการณ์ที่แปลกใหม่ทำให้รู้จักเพื่อนทั้งหญิงชาย มากขึ้น เป็นสถานที่ที่ทำให้วัยรุ่นได้แสดงออกอย่างอิสระตามความต้องการได้มาก ยังพบว่าปัจจัย ทางด้านความสัมพันธ์ในครอบครัวเป็นปัจจัยหนึ่งที่ผลักดันให้นักเรียนสนใจ หรือใช้บริการสถานดิส โก้เธค กล่าวคือการที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองขาดความเอาใจใส่ มีภารกิจมากเกินไป มีความ ขัดแย้งต่อกัน หรือรักลูกไม่เท่ากัน หรือไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของลูกหลาน เป็นเหตุที่ทำให้ วัยรุ่นหาทางออกไปเที่ยวเตร่นอกบ้าน มีการคบเพื่อน และชักจูงไปเที่ยวสถานดิสโก้เธค

เนาวรัตน์ พลายน้อย และคณะ (2531 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสภาพปัญหาสารเสพติด ในกลุ่มผู้ให้บริการในสถานเริงรมย์ ในกลุ่มผู้ให้บริการในสถานเริงรมย์ในเขตกรุงเทพมหานคร

เชียงใหม่ อุบลราชธานีและสงขลา ร้อยละ 0.5, 0.7, 1.7 ตามลำดับ และในส่วนของการใช้เหล้าบุหรี่ และเครื่องดื่มชูกำลังร้อยละ 66.0, 46.1, 35.8 ตามลำดับ ปัจจัยที่สนับสนุนให้มีการใช้สารเสพติดในสถานที่เริงรมย์ คือ การเข้าถึง หรือหาซื้อได้ง่าย เพื่อนชวน ความคึกคะนอง

อารีย์ สัตยกุล (2531 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการใช้สถานดิสโก้เทค และปัจจัยบางประการที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้สถานดิสโก้เทค ของนักเรียนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานครผลการวิจัยพบว่าสาเหตุที่ทำให้นักเรียนอาชีวศึกษามีพฤติกรรมใช้ดิสโก้เทค คือ เมื่อไปแล้วเกิดความสนุกสนานกิจกรรมที่ทำมากที่สุดขณะอยู่ในสถานดิสโก้เทค คือ การเต้นรำ บุคคลที่ชักชวนคือเพื่อน และสถานดิสโก้เทคมีผลกระทบต่อนักเรียนอาชีวศึกษาค่อนข้างน้อย ทั้งทางด้านสุขภาพจิต ด้านการเงิน และด้านการเรียน

จิราพร อิศรางกูร ณ อยุธยา (2535 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ทักษะและพฤติกรรม การคบเพื่อนต่างเพศของวัยรุ่น กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาคือนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 – 4 จำนวน 456 คน ผลการวิจัยพบว่า วัยรุ่นทั้งเพศชายและเพศหญิงที่มีสถานภาพสมรสของบิดามารดาต่างกัน มีเกณฑ์ในการคบเพื่อนต่างเพศต่างกันโดยเพศชายที่บิดามารดาแยกกันอยู่ จะให้ความสำคัญกับเพื่อนที่ยอมรับฟังความคิดเห็นของบุคคลอื่น และชอบช่วยเหลือผู้อื่น ส่วนเพศหญิงจะให้ความสำคัญกับเพื่อนที่ยอมรับฟังความคิดเห็นของบุคคลอื่นและฉลาด ส่วนทางด้านฐานะเศรษฐกิจของบิดามารดา พบว่า วัยรุ่นทั้งเพศชายและเพศหญิงที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาต่างกัน มีเกณฑ์ในการคัดเลือกคบเพื่อนต่างเพศกัน โดยเพศชายที่มีฐานะทางเศรษฐกิจบิดามารดาต่ำจะให้ความสำคัญกับเพื่อนต่างเพศ ที่มีมนุษยสัมพันธ์ดีและฐานะเศรษฐกิจและสังคมดี

จงจิต โสภณคณาภรณ์ (2538 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การเข้าสู่สถานบริการทางเพศแบบแอบแฝงของสตรีที่มีการศึกษาในสถานที่เริงรมย์ กรณีศึกษา ค็อกเทลเลาจ์ ผับ และคาราโอเกะ ผลการวิจัยพบว่า เงื่อนไขที่ทำให้หญิงซึ่งมีการศึกษา และได้ยากจนก้าวสู่สถานบริการทางเพศ คือ ได้รับการเชื่อมโยงใน 3 รูปแบบ ได้แก่ การคบหาสมาคมกับกลุ่มเพื่อนที่เกี่ยวข้องกับงานบริการทางเพศ การได้รับการชี้แนะจากแหล่งข้อมูลและภูมิหลังทางครอบครัวที่แตกแยก

พิมพ์อุมา ตูจินดา (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องทัศนคติต่อการเที่ยวสถานเริงรมย์ประเภทผับของวัยรุ่น ศึกษากรณีเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า วัยรุ่นที่เที่ยวสถานเริงรมย์ประเภทผับส่วนใหญ่มีอายุ 15 – 18 ปี ซึ่งเป็นวัยรุ่นที่มีระดับการศึกษาในระดับมัธยมปลาย และมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับเพื่อนฝูงมาก จึงทำให้มีทัศนคติต่อการเที่ยวสถานบันเทิงประเภทผับสูงไปด้วย

ไพโรจน์ โพธิ์ทอง และคณะ (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง สถานเริงรมย์ที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นก่อนวัยอันควรหรือไม่ ศึกษากรณีวัยรุ่นก่อนวัยอันควรในอำเภอเมืองจังหวัดชัยภูมิ ผลการศึกษาพบว่าพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นก่อนวัยอันควรต่อการไปเที่ยวสถานบันเทิงเริ่มต้นจากอารมณ์ ความต้องการต่างๆ เช่น เครียด อยากลอง การไปเที่ยวสถานบันเทิงมักไปเที่ยวกับเพื่อนๆเป็นส่วนใหญ่ มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์

หลังจากออกจากสถานบันเทิงกับคนรักหรือคนรู้จักโดยการถูกหว่านล้อมและควบคุมอารมณ์ไม่ได้ กลุ่มวัยรุ่นส่วนใหญ่เป็นวัยรุ่นชายมากกว่าวัยรุ่นหญิง ศึกษาอยู่ในช่วงมัธยมปีที่ 4 – 6 ผลการเรียนรู้ต่ำกว่า 2.5 มีทั้งอาศัยอยู่กับบิดามารดาและอยู่หอพัก ประเภทของสถานบันเทิงที่มีอัตราส่วนการมีเพศสัมพันธ์สูงคือ ผับ เชน และคาราโอเกะ

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อสถานบันเทิง

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อสถานบันเทิง

2.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านส่วนตัว

2.1.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ

กันยา สุวรรณแสง (2532:161) กล่าวว่า ความแตกต่างในเรื่องเพศเป็นสาเหตุให้คนเราแตกต่างกันในเรื่องการเรียนรู้ เจตคติ ทัศนคติ ความสนใจ และการแสดงพฤติกรรมและจากการศึกษาค้นคว้า ปรากฏ เพศหญิงหรือเพศชายสามารถเรียนรู้สิ่งต่างๆ ได้ทัดเทียมกันแต่เพศชายและเพศหญิงจะมีทัศนคติหรือความสนใจแตกต่างกัน

พรพิมล เจียมนาครินทร์ (2539:122) กล่าวว่าเมื่อเข้าสู่วัยรุ่น วัยรุ่นชายและหญิงเริ่มมีความสนใจในอาชีพและเริ่มวางแผนเกี่ยวกับอาชีพในอนาคตด้วย วัยหญิงจะวางแผนเกี่ยวกับอาชีพน้อยกว่าวัยรุ่นชาย เพราะคิดว่าหลังจากแต่งงานมีครอบครัวแล้ว วิธีชีวิตความเป็นอยู่อาจจะเปลี่ยนไปรวมทั้งอาชีพของตนด้วย ในขณะที่วัยรุ่นชายคิดว่าอาชีพของเขาจะไม่ถูกขัดขวางจากการแต่งงาน

อารี พันธมณี (2544:33) กล่าวว่าไว้ว่า ความแตกต่างทางเพศหมายถึงความแตกต่างในเรื่องต่างๆ ทางเพศชายและเพศหญิง ซึ่งวัฒนธรรมมีส่วนสำคัญในการกำหนดบทบาทของหญิงและชายให้ต่างกัน เช่น บางวัฒนธรรมถือว่า ชายเป็นช้างเท้าหน้า หญิงเป็นช้างเท้าหลัง หรือว่าชายเป็นผู้นำ หญิงเป็นผู้ตาม เป็นต้น หรือในบางวัฒนธรรมเชื่อว่าผู้ชายต้องเข้มแข็งอดทนอ่อนแอไม่ได้ ผู้หญิงเป็นที่อ่อนแอกว่า หรือผู้ชายมีโอกาสก้าวหน้ามากกว่าในหน้าที่การงานมากกว่าผู้หญิงเพราะในบางตำแหน่งๆ ไม่เปิดให้ผู้หญิงทำงานในตำแหน่งที่สูงกว่าซึ่งเหล่านี้เป็นการแสดงให้เห็นความแตกต่างระหว่างเพศ โดยเรื่องของวัฒนธรรมเข้ามาเกี่ยวข้อง

จากเอกสารดังกล่าวสรุปได้ว่าเพศหญิงหรือเพศชายสามารถเรียนรู้สิ่งต่างๆ ได้ทัดเทียมกัน แต่เพศชายและเพศหญิงมีความแตกต่างกัน ทั้งทางร่างกาย ด้านความคิด และวัฒนธรรม

2.1.1.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับระดับชั้น

โจนส์ (Jones. 1970 : 42-48) ได้ศึกษาความเปลี่ยนแปลงความรู้สึกรับผิดชอบของเด็กตามอายุ พบว่า เด็กอายุ 9 -11 มีความรู้สึกรับผิดชอบน้อยและมีช่วงความรับผิดชอบไม่แตกต่างกันเลย อายุ 13 ปี ขึ้นเรื่อยๆ จนถึงอายุ 16 -17 ปีจะคงที่ครั้งหนึ่ง

โฟรดี และคนอื่นๆ (สิริชัย ประทีปฉาย. 2543 : 170 ; อ้างอิงจาก Frodi and others.1977) ได้กล่าวไว้ว่า บุคลิกภาพของบุคคลย่อมเปลี่ยนแปลงไปตามอายุหรือไปพร้อมๆ กับอายุ

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับระดับชั้น ที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่า ระดับชั้นที่ต่างกัน ทำให้บุคคลมีทัศนคติและนิสัยที่แตกต่างกัน เช่น มีความคิด มีความชอบ มีความพอใจแตกต่างกัน เป็นต้น

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

นักจิตวิทยาและนักการศึกษาสนใจองค์ประกอบต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและยอมรับว่าการที่บุคคลมีระดับสติปัญญาเท่ากันมิได้หมายความว่า จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเท่ากัน เพราะการที่บุคคลจะประสบผลสำเร็จทางการเรียนได้ดีเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับองค์ประกอบทางด้านสติปัญญา(Intellectual Factor) และองค์ประกอบที่ไม่ใช่สติปัญญา (Non-Intellectual Factor) ดังที่ ฮาร์วิกเฮอร์สท (Harvighurst. 1953 : 506) ได้กล่าวถึงข้อสรุปของเทอร์แมน (Terman) ว่าความแตกต่างของความสำเร็จของแต่ละบุคคลที่มีระดับสติปัญญาเท่ากัน ส่วนใหญ่เนื่องมาจากองค์ประกอบที่ไม่ใช่สติปัญญา ส่วนในด้านองค์ประกอบที่ไม่ใช่สติปัญญานั้น นักการศึกษา นักจิตวิทยา และนักแนะแนวพยายามที่จะศึกษาว่าคว่ำวิจัยดูว่ามีอะไรบ้างที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเท่าที่ปรากฏขนาดนี้ผลการวิจัยส่วนมากพบว่า องค์ประกอบที่นอกเหนือไปจากสติปัญญา มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจริงและมีเพียงส่วนน้อยที่การวิจัยพบว่าไม่มีผลต่อการเรียน

ริงเนสส์ (Ringness. 1968 : 131) กล่าวว่า เด็กที่ประสบความสำเร็จในโรงเรียนมีแนวโน้มที่จะมีความรู้สึกดีเกี่ยวกับตนเอง ช่วยตัวเองไม่ได้เมื่อเผชิญกับภาวะความตึงเครียดในที่สุดสามารถปรับตัวได้และมีสุขภาพจิตดี ส่วนคนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ จะมีความวิตกกังวล ท้อถอย และมุ่งร้ายต่อผู้อื่น ซึ่งถ้ามีความวิตกกังวลมากๆ จะทำให้คนนั้นมีสุขภาพจิตไม่ดี และจากการศึกษาของเทเลอร์ (Ringness. 1968 :140 ; citing Tavior.1961 : 76) พบว่า คนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จะมีการปรับตัวทางด้านอารมณ์ให้เข้ากับสิ่งต่างๆ ได้ดีอีกสาเหตุที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ซึ่งอาจจะเป็นเพราะว่าคนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงได้รับรางวัลในสังคม มีทัศนคติที่ดีต่อตนเองและคนอื่นในโรงงาน

ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

โดยทั่วไปผลสัมฤทธิ์ (Achievement) หมายถึงขนาดของความสำเร็จที่ได้จากการทำงานที่ได้จากความพยายามจำนวนหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นผลมาจากการกระทำที่อาศัยความสามารถทางร่างกายหรือสมอง ดังนั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงเป็นขนาดของความสำเร็จที่ได้จากการเรียน โดยอาศัยความสามารถเฉพาะตัวของแต่ละบุคคล ตัวที่บ่งชี้ถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอาจได้มาจากการบวนการที่ไม่ต้องอาศัยการทดสอบ (Nontesting Procedures) เช่น จากการสังเกต หรือการตรวจการบ้าน หรืออาจอยู่ในรูปของเกรดที่ได้ในโรงเรียน ซึ่งต้องอาศัยกรรมวิธีที่ซับซ้อน

และช่วงเวลาในการประเมินอันยาวนาน หรืออีกวิธีหนึ่งอาจวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่วไป (Published Achievement) จะพบว่าการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่นิยมใช้กันทั่วไป มักอยู่ในรูปของเกรดที่ได้จากโรงเรียน เนื่องจากให้ผลที่เชื่อถือได้มากกว่า อย่างน้อยก่อนการประเมินผลการเรียนของนักเรียน ครูจะต้องพิจารณาองค์ประกอบอื่นๆ อีกหลายๆด้าน จึงย่อมดีกว่าการแสดงความคล่องแคล่ว หรือความสำเร็จทางการเรียน จากการทดสอบนักเรียน ด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่วไปเพียงครั้งเดียว (อัจฉรา สุขารมณ และอรพินท์ ชูชม.2530 : 10)

ไพศาล หวังพาณิชย์ (2514 : 137) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะและความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอน เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์ของการเรียนการรู้ที่เกิดจากการฝึกอบรม หรือเกิดจากการสอนและกนิษฐา แก้วสวัสดิวงศ์ (2524 : 1-6) ได้กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการตอบแบบสอบถามวัดผลสัมฤทธิ์

กู๊ด และคนอื่นๆ (Good and others.1973 : 7) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ (Achievement) ว่า หมายถึง ความสำเร็จ (Accomplishment) ความคล่องแคล่ว ความชำนาญในการใช้ทักษะ หรือการประยุกต์ใช้ความรู้ต่างๆ ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Academic Achievement) หมายถึง ความรู้ หรือทักษะอันเกิดจากการเรียนรู้ในวิชาต่างๆที่ได้เรียนมาแล้ว ซึ่งได้จากผลการทดสอบของครูผู้สอน หรือผู้รับผิดชอบในการสอน หรือทั้งสองอย่างรวมกัน

นักการศึกษาและการศึกษา ได้ให้ความหมายของคำว่า “แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์” ไว้แตกต่างกัน ดังนี้

เฮอร์แมน (Herman.1970 : 354) ได้รวบรวมลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ 10 ประการ ดังนี้

1. มีระดับความทะเยอทะยานสูง (Aspiration Level)
2. มีความหวังอย่างมากว่าตนประสบความสำเร็จ ถึงแม้การกระทำนั้น จะขึ้นอยู่กับโอกาส (Risk- Talking Behavior)
3. มีความพยายามไปสู่สถานะที่สูงขึ้น (Upward Mobility)
4. อดทนทำงานที่ยากได้เป็นเวลานาน (Persistence)
5. เมื่องานที่กำลังถูกขัดจังหวะหรือถูกรบกวนจะพยายามทำต่อไปให้สำเร็จ (Task Tention)
6. รู้สึกว่าเวลาเป็นสิ่งที่ไม่หยุดนิ่งและสิ่งต่างๆ เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว (Time Perception)
7. คำนึงถึงเหตุการณ์ในอนาคตมาก (Partner Perspective)
8. เลือกเพื่อนร่วมงานที่มีความสามารถมากเป็นอันดับแรก(Partner Choice)
9. ต้องการให้เป็นที่รู้จักแก่ผู้อื่นโดยพยายามทำงานตนเองให้ดีขึ้น (Recognition Behavior)

10. พยายามปฏิบัติสิ่งต่างๆ ของตนเองให้ดีเสมอ (Achievement Behavior)

จากที่กล่าวมาพอสรุปความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ความสามารถที่ผู้เรียนได้รับหลังจากการเรียนรู้วิชานั้นๆ แล้ว ซึ่งจะทราบว่ามีปริมาณมากน้อยเพียงใด โดยพิจารณาได้จากคะแนนผลสอบแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หรือได้จากการสังเกตพฤติกรรม และความสำเร็จด้านอื่นๆ ประกอบ

2.1.1.4 เอกสารที่เกี่ยวกับนิสัยทางการเรียน

ความหมายของลักษณะนิสัย (Habits) นักจิตวิทยาและนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของลักษณะนิสัยไว้ดังนี้

เมอร์เรย์ (Murray. 1956 อ้างอิงจาก บังอร ภูวภิรมย์ขวัญ. 2524 : 50) ลักษณะนิสัยเป็นลักษณะประจำตัวบุคคลและเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมอื่น ๆ ที่เปลี่ยนแปลงได้ไม่มากนัก และต้องมีรากฐานทางด้านร่างกาย สามารถหาความสัมพันธ์ระหว่างร่างกายและจิตใจได้ เช่นการพูดโกหก การนอนหลับ การคิด เป็นต้น

แซมมวล (Samuel. 1970 : 2-35) ศึกษาพบว่านักเรียนสามารถประหยัดเวลาได้ 1 ใน 3 ถึง 1 ใน 4 ของเวลาที่เคยใช้ ถ้ารู้จักสร้างนิสัยในการเรียนที่ดี และจัดระบบวิธีการเรียนให้มีประสิทธิภาพ คือ

1. กำหนดตารางเวลาในการเรียน โดยแน่ใจว่าได้ให้เวลาแต่ละวิชาอย่างพอเพียงและบังคับให้ตนเองปฏิบัติตามตารางนั้น
2. จัดสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับตนเองในเวลาทำงาน
3. ตั้งสมาธิอย่างแน่วแน่ ปราศจากสิ่งรบกวนจนกว่าจะเสร็จงาน
4. ทำงานที่ได้รับมอบหมายในแต่ละวันให้เสร็จ

นอกจากนั้นยังได้เสนอวิธีสร้างนิสัยในการเรียนที่ดี โดยให้ปรับปรุงตนเองในด้านต่างๆ ต่อไปนี้คือ

1. การอ่าน องค์ประกอบที่สำคัญที่จะทำให้การอ่านมีประสิทธิภาพ คือ ความเร็ว และความเข้าใจในเนื้อหา การอ่านที่รวดเร็วทำให้นักเรียนสามารถอ่านเนื้อเรื่องได้มากกว่าหรือทบทวนเรื่องราวเดิมซ้ำๆ ได้หลายครั้งในช่วงเวลาที่จำกัด ส่วนความเข้าใจในเนื้อหาจะต้องพยายามทำความเข้าใจของเรื่องที่อ่าน และจับใจความสำคัญของเรื่องนั้นให้ได้
2. การขีดเส้นใต้ เพื่อเน้นจุดสำคัญที่อาจเป็นปัญหา ข้อเท็จจริง ความคิดเห็นของผู้เขียน เพื่อจำไว้หรือทำให้เห็นได้ง่าย ชัดเจน หรือแสดงจุดอ่อนที่เรายังไม่เข้าใจ
3. การจดบันทึก บันทึกส่วนที่สำคัญที่อ่านหรือรับฟังจะช่วยให้จำได้
4. การทบทวนหลังจากที่ได้เรียนมาแล้วจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทบทวนเรื่องที่เรียนมาก โดยใช้เวลาช่วงหนึ่ง ๆ เพื่อจะคงความรอบรู้เรื่องนั้น ๆ ไว้
5. การเขียนรายงานหรือการทำการบ้านที่ทำไม่ได้ดี อาจเนื่องมาจากไม่รู้เรื่องนั้นจริงๆ ซึ่งจะปรับปรุงได้โดยศึกษาให้เข้าใจก่อนทำงานนั้น

6. การใช้ห้องสมุด

7. การใช้เครื่องมืออื่นช่วยในการเรียน เช่น แผนที่ ตาราง แผนภูมิ จะทำให้เข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น

เมตด็อกซ์ (Maddox.1976:2) ได้ให้ความหมายลักษณะนิสัยว่าเป็นลักษณะพิเศษของกระบวนพฤติกรรม (รวมทั้งความคิดและอารมณ์) ซึ่งเป็นลักษณะประจำตัวของบุคคล ที่สามารถปรับตัวให้เข้ากับเหตุการณ์หรือสถานการณ์

จากความหมายของลักษณะนิสัยที่กล่าวมา สรุปได้ว่า นิสัยในการเรียน หมายถึง นิสัยหรือการกระทำที่ดีของนักเรียนที่แสดงออกถึงความสนใจเรียน กระตือรือร้น ตั้งใจเอาใจใส่ ขยันหมั่นเพียรต่อการเรียนและได้รับการฝึกฝนเป็นประจำจนกลายเป็นนิสัย ซึ่งช่วยให้เขาสามารถเริ่มต้นและลงมือกระทำกิจกรรมด้านการเรียนโดยมีลักษณะและวิธีการเรียนที่สามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียน และสามารถใช้เวลาต่อการเรียนได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

นิสัยทางการเรียนสามารถแสดงได้ 2 ลักษณะ คือนิสัยทางการเรียนที่ดีและนิสัยทางการเรียนที่ไม่ดี หากมีนิสัยทางการเรียนที่ดีก็จะทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ในทางตรงกันข้ามหากมีนิสัยในการเรียนที่ไม่ดี มีผลทำให้สัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ หรือไม่ประสบความสำเร็จทางการเรียน แต่อย่างไรก็ตามนิสัยในการเรียนไม่ได้เกิดโดยกำเนิด แต่เกิดจากการฝึกฝน การปฏิบัติซ้ำๆ เป็นประจำ ดังนั้นจึงสามารถปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้นได้ (Haslam & Brown, 1968, อ้างถึงใน ศรีสมร พุ่มสะอาด, 2522 :10)

นิสัยทางการเรียนเกิดจากการเรียนรู้ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องหรือมีอิทธิพลต่อนิสัยในการเรียนของผู้เรียน

เชดสคัตต์ โฆวาสินธุ์ (2520 : 3) ได้กล่าวว่า ลักษณะนิสัยคือลักษณะต่าง ๆ (Traits) ที่รวมกันเป็นแบบฉบับเฉพาะตัวของแต่ละบุคคล และเป็นสิ่งที่ทำให้เห็นความแตกต่างระหว่างบุคคลซึ่งพิจารณาได้จากรูปแบบพฤติกรรมของบุคคลนั้น ที่แสดงออกหรือตอบสนอง (Interaction) ต่อสิ่งแวดล้อม

สุชา จันทน์เอม (2520 : 121) ได้ให้ความหมายว่า ลักษณะนิสัยเป็นคุณลักษณะต่างๆ ที่รวมกันในตัวบุคคลและวิธีแสดงออกทางพฤติกรรม ไม่จำเป็นว่าพฤติกรรมหรือ คุณลักษณะเหล่านั้น จะต้องดีหรือไม่ ผิดหรือถูก

อนนกกุล กริแสง (2521 :43-45) ได้เน้นให้เห็นถึงความสำคัญของวิธีเรียนของนักเรียน ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อลักษณะนิสัยในการเรียนว่า นักเรียนจะบรรลุจุดมุ่งหมายในการเรียนที่ดีนั้น จะต้องโดยวิธีการเรียนนั้นมืองค์ ประกอบที่นักเรียนจะต้องให้ความสนใจ คือ

1. การฝึกฝน (Practice) การฝึกฝนจะช่วยให้การเรียนรู้ได้ผลสมบูรณ์ยิ่งขึ้น การฝึกฝนจะได้ผลดีก็ต่อเมื่อผู้เรียนสนใจ เอาใจใส่ ถ้าผู้เรียนเพียงแต่ทำกิจกรรมไปโดยไม่ตั้งใจ การฝึกฝนนั้นก็ไม่มีประโยชน์ การฝึกฝนแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

1.1 การฝึกฝนรวดเดียว (Massed practice) หมายถึงการฝึกฝนในระยะเวลาอันยาวนานติดต่อกันไป

1.2 การแบ่งการฝึก (Distributed practice) หมายถึง การฝึกฝนที่มีเวลาพักเป็นระยะ ๆ ไปจากการค้นคว้าปรากฏว่า การแบ่งการฝึกจะได้ผลดีกว่าการฝึกรวดเดียว สำหรับในเรื่องที่เกี่ยวกับปัญหาที่ยาก ๆ หรือกิจกรรมที่อาศัยความคิดนั้น วิธีที่ดีที่สุด ก็คือ การใช้เวลาฝึกรวดเดียวติดต่อกันไปก่อนในครั้งแรก ๆ ต่อไปจึงค่อยใช้วิธีการแบ่งฝึก

2. การเรียนเพิ่มขึ้น (Over learning) คือการฝึกฝนเพิ่มเติมหลังจากที่เรียนรู้แล้ว จะช่วยให้จำบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งจะช่วยให้จำบทเรียนได้นาน ๆ แม้ว่าจะไม่ได้นำมาใช้ก็ตาม

3. การรู้ผลงาน จะทำให้ทราบข้อบกพร่องคืออะไร และควรแก้ไขอย่างไร นอกจากนั้นยังช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนใจมากขึ้นด้วย

4. การแบ่งบทเรียนเป็นตอนๆ จะมีผลต่อการเรียนรู้ของบุคคล ดังนี้

4.1 การใช้ประสาทรับรู้ช่วยในการเรียน วิธีการเรียนรู้ที่ทำให้ได้ผลดีที่สุดของแต่ละคนจะไม่เหมือนกัน บางคนเรียนได้ดีโดยการฟัง บางคนโดยการอ่าน แต่บางคนก็ต้องใช้ทั้งสองวิธีประกอบกันเราไม่อาจกล่าวได้วิธีใดให้ผลดีที่สุด ยิ่งไปกว่านั้นวิธีการที่คนเราใช้เรียนยังแตกต่างกันไปตามชนิดของบทเรียนอีกด้วย

4.2. เครื่องล่อใจ (Incentive) ซึ่งหมายถึงสิ่งของหรือสถานการณ์ที่ทำให้เกิดแรงจูงใจให้ทำกิจกรรม หรือแสดงพฤติกรรม เครื่องล่อใจนี้ครูอาจนำมาใช้เพื่อช่วยให้นักเรียนเกิดความสนใจการเรียนมากขึ้น

4.3 ความสนใจ ผู้เรียนจำเป็นต้องมีจุดมุ่งหมายในการเรียน มีเจตคติที่ดีต่อบทเรียน ซึ่งจะทำให้เกิดการเรียนรู้โดยไม่ตั้งใจขึ้นได้

ก๊อ สวัสดิพาณิษฐ์ (2525 :12) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาลักษณะนิสัยในการเรียนว่าการพัฒนาลักษณะนิสัยในการเรียนหรือวิธีเรียนที่ดีนั้นเป็นสิ่งที่ปฏิบัติตามได้ยากในตอนต้น แต่ถ้าปฏิบัติติดต่อกันเป็นเวลานานพอสมควรแล้ว วิธีเรียนนั้นก็จะติดเป็นนิสัยประจำตัวซึ่งเป็นวิธีการเรียนที่ดีได้แก่ การแบ่งเวลาสำหรับศึกษาไว้เป็นสัดส่วน เมื่อถึงเวลาเรียนก็เรียนอย่างตั้งอกตั้งใจ พยายามรักษาเวลาและทำตามตารางเวลาที่กำหนดไว้ให้ได้ทุกวัน หาสถานที่ที่จะศึกษาให้เหมาะสม บังคับใจให้แน่วแน่ต่อการเรียน และทำงานต้องทำให้สำเร็จ กำหนดงานประจำไว้และให้เหมาะสมกับความสามารถ

สุสดี กุฎอินทร์ (2526 : 41) ได้กล่าวว่า ลักษณะนิสัย หมายถึง การประพฤติปฏิบัติหรือการแสดงออกของบุคคลที่กระทำอยู่เป็นประจำจนเกิดความเคยชิน ลักษณะนิสัยของแต่ละบุคคลอาจมีทั้งลักษณะที่ดีและลักษณะที่ไม่ดี เช่น ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ถือว่าเป็นลักษณะนิสัยที่ดี ส่วนการพูดปด การว่าร้ายผู้อื่น เป็นลักษณะนิสัยที่ไม่ดี ในการสร้างเสริมลักษณะนิสัย เราจึงมุ่งพิจารณาเฉพาะลักษณะนิสัยที่ดีเป็นสำคัญ โดยจะต้องทั้งปลูกและฝังลักษณะนิสัยนั้น ๆ คือการปลูกได้แก่ การทำสิ่งที่ยังไม่มีให้มีขึ้น และฝังคือ การจัดให้สิ่งที่เกิดขึ้นแล้วยังคงอยู่เรื่อยไปจนติดเป็นนิสัย

รุ่งทิวา จักรกร (2527:21) ได้กล่าวไว้สรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อลักษณะนิสัยในการเรียนประกอบด้วย

1. ลักษณะของผู้เรียน ซึ่งได้แก่ความพร้อม ความต้องการที่จะเรียนรู้ ความสามารถในการรับรู้ อารมณ์ที่อยากที่จะเรียนรู้ ความสามารถในการจำสิ่งที่เรียนรู้แล้ว ระดับเชาว์ปัญญา เจตคติต่อการเรียนรู้ และสุขภาพจิต

2. ลักษณะของสิ่งที่จะเรียนรู้ สิ่งที่จะเรียนรู้อาจแบ่งออกได้เป็น 2 ชนิด คือ

2.1 บทเรียน ได้แก่เนื้อหาสาระ หรือเรื่องราวที่จะเรียน โดยลักษณะของบทเรียนมีผลต่อประสิทธิภาพในการเรียนรู้ ได้แก่ ความสั้น-ยาวของบทเรียน ความยาก-ง่ายของบทเรียน

2.2 สื่อประกอบบทเรียน ได้แก่ สื่อสารการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้ง่ายขึ้นเร็วขึ้น เช่น หนังสือ รูปภาพ แผนภูมิ สไลด์ ภาพยนตร์ และอื่น ๆ โดยลักษณะของสื่อประกอบของบทเรียนที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการเรียนรู้ ได้แก่ ความชัดเจน ความซับซ้อน และความเหมาะสมของสื่อ

2.1.1.5 เอกสารที่เกี่ยวกับบุคลิกภาพ

2.1.1.5.1 ความหมายและความสำคัญของบุคลิกภาพ

บุคลิกภาพ นักจิตวิทยาและนักวิชาการให้ความหมายไว้หลายทัศนะด้วยกัน เช่น อนาคตาซี (จรรยา เกษศรีสังข์. 2537:11-15; อ้างอิงจาก Anastasi. 1968) กล่าวว่า บุคลิกภาพของบุคคลเกิดจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างพันธุกรรมกับสิ่งแวดล้อม พันธุกรรมเดียวกันนอกจากนี้ฮิลการ์ตและแอทคิมสัน (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2530:41; อ้างอิงจาก Alport. 1967) กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะรวมของบุคคล และวิธีการแสดงออกของพฤติกรรมของเขา ส่วนอลฟอร์ด (จรรยา เกษศรีสังข์. 2537:11-15; อ้างอิงจาก Alport. 1967) ได้อธิบายว่าบุคลิกภาพเป็นระบบการเคลื่อนไหวของอินทรีย์ที่อยู่ภายในจิตใจบุคคลและเป็นตัวกำหนดลักษณะนิสัย (Traits) ประจำตัวของบุคคลนั้นทั้งหมด

รุช (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2530:41; อ้างอิงจาก Ruch. 1953) กล่าวว่า บุคลิกภาพ คือ ตัวเราทั้งตัว หรืออัตตะที่แสดงพฤติกรรมต่างๆที่แสดงออกมานั้นเป็นกระเจงเงาที่สะท้อนความรู้สึนึกนึกคิดหรือทัศนคติของบุคคลนั้นๆ นอกจากนี้ สายสุรี จุติกุล (2511:8) กล่าวว่า เช่นเดียวกันว่า บุคลิกภาพ หมายถึงส่วนต่างๆ ของบุคคลที่รวมกันแล้วทำให้บุคคลนั้นแตกต่างบุคคลอื่นๆ ส่วนต่างๆนั้น ได้แก่ อุปนิสัย ใจคอ ความสนใจ ทัศนคติ วิธีการปรับตัวโครงสร้างของร่างกายซึ่งส่วนต่างๆเหล่านี้จัดเป็นลักษณะที่สำคัญของแต่ละบุคคลและ เชิดศักดิ์ โฆวาสินธุ์ (2530:3) กล่าวว่า บุคลิกภาพหมายถึง ลักษณะนิสัยที่รวมเป็นแบบฉบับเฉพาะตัวของแต่ละบุคคลและเป็นสิ่งที่ทำให้เห็นความแตกต่างระหว่างบุคคลซึ่งพิจารณาได้จากรูปแบบพฤติกรรมของบุคคลนั้น

จากความหมายของบุคลิกภาพดังกล่าว สรุปได้ว่า บุคลิกภาพ คือ ลักษณะของบุคคลที่แสดงออกด้านการกระทำเป็นลักษณะนิสัยของบุคคลเฉพาะตัวซึ่งเกิดจากพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม

2.1.1.5.2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพ

กาญจนา คำสุวรรณ (2524:194-195) กล่าวว่า ประสบการณ์ที่เกิดจากการเรียนรู้ทางสังคมและส่งผลต่อบุคลิกภาพนั้นแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะคือ

1. ประสบการณ์ร่วมทางวัฒนธรรม เป็นประสบการณ์ที่บุคคลได้รับเหมือนกัน หรือต่างกันมีผลให้บุคคลมีบุคลิกภาพที่แตกต่างกันตามความเชื่อ ทศนคติ ค่านิยม ประเพณี และคำสอนของสังคมนั้น

2. ประสบการณ์เฉพาะตัว เป็นอิทธิพลที่ได้รับจากการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาผู้ปกครองที่แตกต่างกันมีผลให้แต่ละคนได้รับการหล่อหลอมบุคลิกภาพไม่เหมือนกันผู้ที่ได้รับการเลี้ยงดูที่เหมาะสม ได้รับความรัก เอาใจใส่ดูแล ให้กำลังใจก็จะพัฒนาบุคลิกภาพไปในทิศทางที่เหมาะสมมีความเชื่อมั่นในตนเอง มีเหตุผลและมองโลกในแง่ดีในขณะที่ผู้ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยหรือเข้มงวด จะมีบุคลิกภาพไปในทิศทางตรงกันข้าม มีความก้าวร้าว ไม่ไวใจคน หวาดระแวง และมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อสังคม

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2530:44) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพประกอบด้วยพันธุกรรม สิ่งแวดล้อม และช่วงเวลาในชีวิตของบุคคล กล่าวคือ

1. พันธุกรรม สิ่งถ่ายทอดทางพันธุกรรม ส่วนมากเป็นลักษณะทางกายภาพ เช่น ความสูงต่ำ ลักษณะเส้นผม สีของผิว ชนิดของโลหิต โรคภัยไข้เจ็บบางชนิด และข้อบกพร่องทางร่างกายบางชนิด เช่น ตาบอดสี ศรีษะล้าน นิ้วเกิน มือติดกัน ซึ่งลักษณะทางกายภาพเหล่านี้เป็นอิทธิพลของพันธุกรรมที่มีต่อบุคลิกภาพของแต่ละบุคคลทั้งสิ้น

2. สิ่งแวดล้อม มีอิทธิพลต่อการพัฒนาของมนุษย์ ทั้งพัฒนาทางกายทางจิต และบุคลิกภาพคือ บุคคลอื่นๆ รอบตัวเรา ครอบครัว กลุ่มคน และวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อมที่เป็นมนุษย์คนอื่น ๆ นี้จะมีอิทธิพลอย่างมากต่อการพัฒนาทางบุคลิกภาพ ทศนคติ และพฤติกรรมทางสังคมของมนุษย์

3. ช่วงเวลาในชีวิตของบุคคล แสดงถึงระดับพัฒนาการทางร่างกายและจิตใจ อันเกิดจากอิทธิพลร่วมระหว่างพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน และแม้ระยะสำคัญของการพัฒนาการของมนุษย์ส่วนมากจะอยู่ในช่วงชีวิตเด็กเป็นส่วนมาก

อิริคสัน (ผ่อง พรรณ 2530:42 ; อ้างอิงจาก Erikson. 1959) เชื่อว่าการพัฒนาบุคลิกภาพของมนุษย์นั้น มิได้หยุดอยู่แต่ในวันเด็ก แต่จะมีการพัฒนาลักษณะต่างๆ ของบุคลิกภาพอย่างเป็นลำดับ ตลอดช่วงชีวิตของบุคคลแต่ละบุคคล

ฉลอง ภิรมย์รัตน์ (2531:29-30) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพมี 2 ปัจจัยใหญ่ๆ คือ

1. องค์ประกอบด้านพันธุกรรม เป็นการถ่ายทอดยีนส์จากพ่อแม่ หรือบรรพบุรุษไปสู่ลูกหลาน ได้แก่ ลักษณะทางด้านรูปร่าง หน้าที่า ทำทาง ผิวพรรณ อารมณ์ ตลอดจนระบบประสาทและเลือดเป็นลักษณะที่ติดตัวมาตั้งแต่เกิด

2. องค์ประกอบทางด้านสิ่งแวดล้อมทั้งที่เป็นธรรมชาติและสภาพวัฒนธรรม ประเพณี กฎเกณฑ์ ระเบียบต่างๆ ในสังคมที่บุคคลเกี่ยวข้องอยู่ เป็นผลให้เกิดการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ส่งผลให้บุคลิกภาพของคนแตกต่างกัน

จากข้อความดังกล่าว สรุปได้ว่าอิทธิพลของพันธุกรรม สิ่งแวดล้อม และช่วงเวลาในชีวิต ของบุคคล เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลในการพัฒนาบุคลิกภาพของบุคคล ให้มีลักษณะที่แตกต่างกันไป

2.1.1.5.3 ประเภทของบุคลิกภาพ

การพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะที่แสดงออกทางกายภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ลักษณะเค้าหน้าหรือโครงสร้างต่างๆ ของร่างกายและบุคลิกภาพเป็นความเชื่อ ว่ามนุษย์เรานั้นมีลักษณะทางสรีระเป็นแบบๆ ไป แต่ละแบบอาจเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับบุคลิกภาพแต่ละอย่าง (Luthan. 1989:160) ดังนั้น จึงมีผู้แบ่งบุคลิกภาพของคนออกเป็นหลายประเภท เช่น ความคิดของจุง (Hergenharn. 1990:58-85; citing Jung. n.d) ได้พิจารณาบุคลิกภาพของคนโดยยึดถือหลักสังคมเป็นหลัก เขาได้แบ่งบุคลิกภาพของคนออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. บุคลิกภาพที่ชอบเก็บตัว (Introvert) เป็นคนที่ไม่ชอบสูงส่งกับผู้อื่น เคร่งครัดต่อระเบียบแบบแผน มีมาตรการและกฎเกณฑ์ที่แน่นอนในการควบคุมอุปนิสัยของตนเอง เชื่อตัวเองและการกระทำทุกอย่างที่มักจะทำขึ้นอยู่กับตัวเองเป็นใหญ่บุคคลประเภทนี้จะผูกพันกับตนเองมากกว่าที่จะผูกพันกับสังคมหรือบุคคลอื่น

2. บุคลิกภาพที่ชอบแสดงตัว (Extrovert) เป็นคนเปิดเผย คึกคัก ร่าเริง ปรับตัวได้ดีในสิ่งแวดล้อมต่างๆ มีความเชื่อมั่นในตนเองบนรากฐานของเหตุผลและความจริง

ส่วน เครชเมอร์ (Samuel. 1984:190-191 : citing Krestschmer. 1921) และเชลดอน (Burger. 1986 :189 : citing Sheldon. 1942) เห็นว่าบุคลิกภาพของคนขึ้นอยู่กับรูปร่าง ลักษณะของคน จึงได้แบ่งบุคลิกภาพของคนตามรูปร่างหรือโครงสร้างทางสรีรวิทยาสอดคล้องกัน เป็น 3 ประเภท คือ

1. ประเภทที่มีรูปร่าง อ้วนเตี้ย คอโต ร่างกายมีไขมันมาก พุงยื่น (Pygmy หรือ Endomorphy) คนประเภทนี้เป็นคนที่ชอบแสวงหาความสบาย ไม่รีบร้อน ชอบการสังคม สนุกสนานร่าเริง โกรธง่ายหายเร็ว และกินจุ

2. ประเภทที่มีรูปร่างผอมสูง ตัวยาว แขนยาว อ่อนแอ (Ectomorphy หรือ Ectomorphy) คนประเภทนี้มีลักษณะเคร่งขรึม เอาการเอางาน มีความเครียดทางอารมณ์อยู่เป็นนิจ ชอบสันโดษ ไม่เข้าสังคม

3. ประเภทที่มีรูปร่าง สูงใหญ่ แข็งแรง เต็มไปด้วยกล้ามเนื้อ ร่างกาย แข็งแรง ชอบออกกำลังกาย (Athletic หรือ Mesomorphy) คนประเภทนี้ชอบทำอะไรแปลกๆ ช้นๆ ไม่ใคร่มีความทุกข์ร้อน ไม่เคยพูดถึงเรื่องความเป็นความตาย สนุกอยู่เสมอ

นอกจากนี้ ฟรีดแมนและคนอื่นๆ (Farmer and others. 1984 : 34 ; citing Friedman ;& Rosenman.1974) ได้แบ่งบุคลิกภาพของคนตามลักษณะพฤติกรรมที่แสดงออก โดยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ บุคลิกภาพแบบเอและบุคลิกภาพแบบบี รายละเอียดของบุคลิกภาพทั้ง 2 มีดังนี้

1. บุคลิกภาพแบบ เอ (Type A Personality) เป็นบุคลิกภาพของบุคคลที่มีพฤติกรรมดังต่อไปนี้ (Organ ; & Hamner. 1982 :272-273 ; Farmer and others. 1984 ; 35 ; Smith ; & Anderson. 1986 : 1166-1167 ; Fontana and others. 1987 : 177)

1.1 มีความทะเยอทะยาน (Intense Ambition) เป็นบุคลิกภาพที่มีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่อยากจะประสบความสำเร็จ

1.2 ชอบแข่งขัน (Competitive Drive) เป็นบุคคลที่ชอบต่อสู้แข่งขันกับผู้อื่น เพื่อให้ตนเองได้ดีกว่าผู้อื่น

1.3 แข่งขันกับเวลา (Time Urgency) เป็นบุคคลที่กระทำการต่างๆอย่างเร่งด่วน ใช้เวลาให้เกิดประโยชน์มากที่สุด ทำงานตามแผนเวลา

1.4 สร้างศัตรู (Hostility) เป็นบุคคลที่ยึดตนเองเป็นที่ตั้ง ชอบแสดงออกนอกทางข่มขู่ผู้อื่น อาฆาตแค้น และขาดความเห็นใจผู้อื่น

1.5 อดทนต่ำ (Impatient) เป็นบุคคลที่มีความอดทนต่ำต่อการรอคอย และอดทนต่ำต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ทนไม่ได้กับความเฉื่อย

1.6 มีความก้าวร้าว (Aggressiveness) เป็นบุคคลที่นิยมใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหาความคับข้องใจ แบ่งเป็นความก้าวร้าวทางวาจา และความก้าวร้าวทางร่างกาย

2. บุคลิกภาพแบบ บี (Type B Personality) เป็นบุคลิกภาพที่มีลักษณะตรงกันข้ามกับบุคลิกภาพแบบเอ ซึ่งเป็นบุคลิกภาพที่ไม่ทะเยอทะยาน ไม่มุ่งเอาชนะ มีความสงบเสถียร ทำงานไปพักผ่อนไป ไม่รีบร้อน (Greene and others. 1985 : 165 ; Mitchell ;& lanson.1987 : 203 ; Robbins. 1989 : 511)

2.1.1.5.4 ประวัติความเป็นมาของการศึกษาบุคลิกภาพแบบเอและบุคลิกภาพแบบบี

บุคลิกภาพแบบเอ เป็นบุคลิกภาพที่ค้นพบในราวปี ค.ศ. 1960 อันเนื่องมาจากนายแพทย์ โรเซนแมน (Rosenman.) ได้เริ่มสังเกตผู้ป่วยโรคหัวใจว่ามีบุคลิกภาพบางอย่างที่แปลกไปจากผู้ป่วยอื่นๆ จากการสังเกตเหตุการณ์บางอย่างในคลินิกโรคหัวใจของเขาพบว่าแก้อีที่ผู้ป่วยโรคหัวใจมานั่งตรวจนั้นจะมีรอยสักเฉพาะตรงขอบแก้อีเท่านั้น แสดงว่าคนไข้ส่วนใหญ่ของเขานั่งแต่ตรงขอบแก้อี ซึ่งทำให้เขาคิดว่าคนเช่นนั้นจะต้องเป็นคนรีบร้อน เพราะคนที่ทำอะไรรีบเร่ง มักนั่งแก้อีแค่ตรงขอบแก้อี จะได้ลุกขึ้นรวดเร็ว คล้ายกับเป็นลักษณะของความพร้อมที่จะเคลื่อนไหวทันทีจากความคิดนี้ทำให้เขาคิดว่า น่าจะมีบุคลิกภาพบางอย่างที่เป็นปัจจัยเสี่ยงต่อการเกิดโรคหัวใจ ซึ่งสอดคล้องกับการสังเกตของเขาอีกว่า ผู้ป่วยโรคหัวใจบางคนนั้นไม่มี

ปัจจัยเสี่ยง (Risk factor) ที่เคยเชื่อกันว่าเป็นสาเหตุสำคัญของโรคหัวใจเลย แต่เดิมนั้นพบว่า การมีโคเรสเตอรอลสูง ความดันโลหิตสูง การสูบบุหรี่ การเป็นเบาหวานและความอ้วน เป็นปัจจัยที่เสี่ยงต่อการเกิดโรคหัวใจ ดังนั้น เขาจึงใช้เวลา 8 ปี ในการร่วมกันศึกษาและวิจัยบุคลิกภาพผู้ป่วยโรคหัวใจและในที่สุดก็พบว่าบุคลิกภาพชนิดหนึ่ง ซึ่งต่อมาเราใช้ชื่อว่า บุคลิกภาพแบบ เอ และบุคคลที่มีบุคลิกภาพตรงกันข้าม เรียกว่า บุคลิกภาพแบบบี มีการค้นพบบุคลิกภาพแบบเอนั้น ถือว่าเป็นการค้นพบที่สำคัญ เพราะบุคลิกภาพแบบเอ เป็นปัจจัยที่เสี่ยงกว่าปัจจัยกายภาพทุกตัว ถ้าเปรียบเทียบระหว่างผู้ป่วยโรคเบาหวาน โรคความดันโลหิตสูง หรือโรคไขมันในหลอดเลือดสูงกับคนที่มีบุคลิกภาพแบบเอแล้ว คนที่มีบุคลิกภาพแบบเอ จะถือว่าเป็นปัจจัยที่เสี่ยงที่สุดของการเกิดโรคหัวใจ (จรรยา เกษศรีสังข์. 2537 : 14 ; อ้างอิงจาก รังสิต ห่มระฤก.2532)

จากประวัติความเป็นมาของการศึกษาบุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพแบบบีนั้น ฟรีดแมนและโรสเซนแมน (จรรยา เกษศรีสังข์. 2537 ; 14 ; อ้างอิงจาก Friedman ; & Rosenman. 1974) สรุปลักษณะบุคลิกภาพแบบเอและบุคลิกภาพบี ได้ดังนี้

บุคลิกภาพ เอ (Type A Behavior Pattern Personality) หมายถึงบุคคลที่มีบุคลิกภาพรีบร้อน ชอบแข่งขันและก้าวร้าว ชอบทำงานให้ได้มากๆ ในเวลาน้อยๆ ที่ความรู้สึกว่าเวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว มีความมานะพยายามมากในการทำงาน ชอบฝ่าฟันอุปสรรคต่างๆ เพื่อประสบผลสำเร็จ ชอบทำงานด้วยความรวดเร็วทนไม่ได้กับงานที่ล่าช้า มีความต้องการพักผ่อนน้อยกว่าคนอื่นและถูกกระตุ้นให้เกิดความรู้สึกโกรธและก้าวร้าวได้ง่าย

บุคลิกภาพแบบ บี [Type B Behavior Pattern Personality] หมายถึงบุคคลที่มีบุคลิกภาพที่มีความผ่อนคลาย ไม่รีบร้อน และไม่ก้าวร้าว มีลักษณะเรื่อยๆ เฉื่อยๆ ชอบการพักผ่อน ดำเนินชีวิตแบบง่ายๆ และไม่ชอบฝ่าฟันอุปสรรคในการทำงาน

2.1.1.5.5 การวัดลักษณะบุคลิกภาพแบบเอและบุคลิกภาพแบบบี

บุคลิกภาพแบบเอและบี แบบวัดที่ใช้ในปัจจุบันมี 3 แบบ (จรรยา เกษศรีสังข์. 2537 : 15 ; อ้างอิงจาก Friedman ; & Rosenman. 1974) คือ

แบบที่ 1 แบบสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้าง (Structured Interview : SI) ประกอบด้วยข้อคำถาม 25 ข้อ เป็นการถามโดยให้ผู้ตอบรายงานพฤติกรรมตนเองในสถานการณ์ต่างๆ ที่ทำให้คนที่มีบุคลิกภาพแบบเอ ไม่สามารถทน เช่น สถานการณ์ที่ทำให้เกิดความโกรธ สถานการณ์ที่มีการแข่งขันอย่างมาก แบบสัมภาษณ์นี้เป็นการวัดการแสดงออกทางด้านกายภาพ

แบบที่ 2 มาตรวัดลักษณะบุคลิกภาพแบบเอ ฟรอมมิ่งแฮม (Framingham Type A Scale : FTAS) เป็นแบบวัดรายงานตนเองเช่นเดียวกับแบบที่หนึ่ง ประกอบด้วยคำถาม 10 ข้อ วัดทางด้านแรงขับมุ่งสัมฤทธิ์ การมีความรู้สึกที่เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว และการรับรู้ว่ามีความกดดันในการทำงาน

แบบที่ 3 แบบสำรวจการกระทำกิจกรรมของ เจนกินส์ (Jenkins Activity Survey : JAS) เป็นแบบสอบถามที่ประกอบด้วยข้อคำถาม 20 ข้อ บุคคลที่ได้คะแนนจากแบบวัดนี้

สูงเป็นบุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบเอ โดยกลุ่มบุคคลนี้รายงานว่า มีความรู้สึกที่เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว ทำงานด้วยความรีบเร่ง ไม่ลดละต่อความอ่อนล้าหรือการทำงานที่ประสบความสำเร็จ ล้มเหลว นอกจากนี้ยังรายงานว่าตนเองทำงานหนัก และมีความต้องการผลสัมฤทธิ์มากกว่า โดยเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในวัยผู้ใหญ่รายงานว่า มีความต้องการความก้าวหน้าในอาชีพ มีความตั้งใจเพิ่มสถานภาพทางอาชีพให้สูงขึ้น รับรู้ว่าได้รับแรงเสริมจากการทำงานกว่า อีกทั้งยังมีระดับการศึกษาสูงกว่า

นอกจากนี้ สตรูบและคนอื่น ๆ (Strube and others. 1987) ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแบบสำรวจกิจกรรมของเจนกินส์ว่า เป็นแบบวัดบุคลิกภาพแบบเอ โดยให้ผู้ตอบรายงานพฤติกรรมตนเองว่า มีการแสดงออกอย่างไร และได้ศึกษาพบว่า คนที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบเอ มีความเชื่อถือในความสำเร็จของงานมากกว่าความล้มเหลว มีแรงขับในการแข่งขันสูง มุ่งสัมฤทธิ์ และมีความรู้สึกที่เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว

2.1.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านครอบครัว

2.1.2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

สมทรง สุวรรณเลิศ (2514: 46) ได้กล่าวว่า เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ หรือยากจนมักจะมีปัญหาทางร่างกายและจิตใจและนำไปสู่ปัญหาความประพฤติ ซึ่งปัญหาเหล่านี้มีผลต่อการเรียน และต่อปัญหาทางด้านอารมณ์ และสุขภาพ ชูพิชัยกุลและคนอื่น ๆ (ม.ป.ป. : 108) กล่าวว่า สาเหตุที่ฐานะทางเศรษฐกิจด้อยหมายถึง การมีความรู้สึกมั่นคงในตัวเอง จึงทำให้ความกดดันน้อย บุคคลไม่ต้องทนทุกข์อยู่กับภาวะเคร่งเครียด หรือมีข้อขัดแย้งในใจมากมายนัก

ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจฉินึก (ดวงเดือน พันธุมนาวิน ; และเพ็ญแข ประจันปัจฉินึก. 2520 :19 ; อ้างอิงจาก Kay. 1975) ได้ให้ความสำคัญอย่างยิ่งเกี่ยวกับฐานะทางเศรษฐกิจ และสังคมของครอบครัว โดยเห็นว่า ฐานะทางเศรษฐกิจจะเป็นตัวเพิ่มหรือลดความเร็วของพัฒนาการทางบุคลิกภาพทางจริยธรรมของบุคคลได้ และนักสังคมวิทยาพบว่า บุคคลที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำและปานกลางมีค่านิยมเกี่ยวกับความซื่อสัตย์แตกต่างกัน เช่น การเก็บของตกได้ แล้วคืนให้เจ้าของนั้นเป็นคนดีควรสรรเสริญในสังคมของบุคคลฐานะปานกลางและสูง แต่เป็นสิ่งที่โง่เขลาและไม่ควรทำอย่างยิ่งในสังคมของคนระดับต่ำ

โสภา ชูพิชัยกุล (2529 : 108) กล่าวว่า สาเหตุที่ฐานะทางเศรษฐกิจมีส่วนที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพจิตนี้ อาจเป็นเพราะฐานะทางเศรษฐกิจด้อยหมายถึง การมีความรู้สึกมั่นคงในตัวเอง จึงทำให้ความกดดันน้อย บุคคลไม่ต้องทนทุกข์อยู่กับภาวะตึงเครียด หรือมีข้อขัดแย้งในใจมากมายนัก

2.1.2.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสถานภาพการสมรสของบิดามารดา

ยุทธนา ไทยภักดี (2516 : 40-41) กล่าวว่าสถานภาพภายในครอบครัวของบิดามารดาและบุตรนั้นมีความสำคัญ ถ้าหากว่าครอบครัวใดขาดบิดาหรือมารดา ไม่ว่ากรณีใดบุตรย่อมขาดความอบอุ่น และไม่มี ความมั่นคงในความรักและทางด้านอารมณ์ ย่อมทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมา

ชบาภรณ์ ชื่อรุ่งโรจน์ (2529 : 122-132) ได้กล่าวถึง ผลกระทบของการที่ครอบครัวแตกแยกไว้ดังนี้

1. มีผลกระทบต่อการพัฒนาบุคลิกภาพของเด็ก
2. การปรับตัวและพฤติกรรมทางเพศของเด็กมักมีปัญหาและขาดรูปแบบที่จะเลียนแบบ
3. เด็กเกิดปมด้อยเมื่อต้องไปติดต่อกับสังคมภายนอก
4. เด็กที่มาจากครอบครัวแยก เมื่อแต่งงานจะมีแนวโน้มที่ครอบครัวแตกแยกด้วย

นอกจากนี้ ชบาภรณ์ ชื่อรุ่งโรจน์ (2529 : 31-34) ได้กล่าวถึงปัญหาครอบครัวแตกแยกที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาพฤติกรรมของเด็กไว้ ดังนี้

1. ครอบครัวที่พ่อแม่หย่าร้างกันการหย่าร้างกันของพ่อแม่ นับว่าเป็นผลร้ายต่อการพัฒนาทางด้านจิตใจของเด็กมาก เด็กจะเกิดความรู้สึกหวั่นไหว ไม่มีความมั่นใจในใจตนเอง ไม่อยากอยู่บ้าน ชอบไปเล่นกับเพื่อนมากกว่า บางคนก็อาจเก็บตัว ซึมเศร้า บางรายอาจจะกลายเป็นเด็กก้าวร้าว ชอบรุกรานผู้อื่นก็มี นอกจากนี้ เด็กจะเป็นคนที่ไม่มั่นคง ไม่รักใคร่จริง และไม่คิดว่าใครจะรักเขาจริงทั้งนี้ เพราะไม่เคยเห็นใครเป็นแบบอย่างที่ดีมาตั้งแต่เล็กนั่นเอง
2. ครอบครัวที่พ่อแม่ทะเลาะวิวาทกัน จะทำให้เด็กมีความวิตกกังวลสูง เด็กจะไม่เข้าใจว่าพ่อแม่ทะเลาะกันก็อาจจะดีกันได้ อาจจะพูดคุยกันเหมือนปกติ ในความเข้าใจของเด็กโดยเฉพาะเด็กเล็กนั้น มักจะคิดว่านี่คือภาวะที่สุสุดจะทนทานได้ บ่อยครั้งที่เด็กเล็กมักจะคิดว่าตนเองเป็นสาเหตุของการทะเลาะวิวาทของผู้ใหญ่ เพราะเด็ก ๆ ไม่อาจจะทำตัวเป็นคนกลาง ในการทะเลาะเบาะแว้งของพ่อแม่ เพราะในใจของเด็กจะเข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ผลของความรูสึกอันนี้ อาจจะเป็นอันตรายต่อการพัฒนานิสัยเป็นคนที่ชอบกาเรื่องผู้อื่น ชอบหาทางเล่นงานคู่สมรส ยกตนข่มท่าน ทำทุกวิถีทางเพื่อเอาชนะคู่ต่อสู้ ไม่มีความรับผิดชอบ ไม่มีความซื่อสัตย์ และมีแนวโน้มที่จะเป็นโรคประสาทได้

3. ครอบครัวที่มีพ่อหรือแม่คนเดียว มีผลที่ทำให้เด็กเจริญเติบโตขึ้นมาโดยไม่ได้รับ ความอบอุ่นเท่าที่ควร ความโศกเศร้าเสียใจของสามีภรรยา ความเดือดร้อนทางเศรษฐกิจ ล้วนแล้วแต่มีผลต่อการที่จะต้องปรับตัวของคู่สมรสและส่งผลกระทบมาถึงเด็กได้ทั้งสิ้น

ปัญหาครอบครัวแตกแยกหรือการหย่าร้างกันถือว่าเป็นปัญหาที่ทำร้ายจิตใจเด็กอย่างรุนแรง เด็กที่อยู่ครอบครัวเช่นนี้เพราะเด็กไม่มีส่วนรู้เห็นหรือเป็นต้นเหตุของปัญหาทะเลาะ

วิวาทแต่อย่างใด แต่กลับเป็นผู้ที่รับกรรมจากเหตุนี้มากที่สุด เด็กจะต้องมีความหว้าเหว่ มีปมด้อย และรู้สึกว่าตัวเองไร้ค่า เมื่อโตขึ้นอย่างเข้าสู่วัยรุ่นเด็กเริ่มรู้จักอาย เด็กจะไม่อยากตอบคำถามใครๆ เมื่อถูกถามถึงพ่อแม่ว่าอยู่ที่ไหน ทำงานอะไร อาจจะเป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เด็กเริ่มโกหก สร้างคำกล่าวเท็จโดยใช้การเพ้อฝันเป็นสิ่งช่วยกลบเกลื่อนที่ขาดความรัก ความอบอุ่นที่แท้จริงของครอบครัว นอกจากนี้ยังมีผลกระทบกระเทือนถึงการเล่าเรียนตลอดถึงบุคลิกภาพของเด็กด้วย บางคนอาจจะกลายเป็นคนเงียบขี้นม ไม่ชอบสมาคมกับใคร บางคนอาจกลายเป็นคนชอบแสดงตัว เอะอะก้าวร้าวมากเกินไป ทั้งก็เพื่อจะชดเชยความกดดันที่ตนได้รับจากที่บ้าน นอกจากนี้ ยังอาจกลายเป็นเด็กที่เป็นปัญหาของสังคม ในเมืองใหญ่ ๆ เด็กจะไปอยู่ตามโรงภาพยนตร์ ชอบเล่นการพนัน ช่างสูมกันทำสิ่งที่ผิด อาจจะเป็นแก๊งร่วมปล้นจี้ ซึ่งเด็กเหล่านี้ เมื่อมีการสอบประวัติแล้วมักจะพบว่ามาจากครอบครัวแตกแยกเป็นส่วนใหญ่ ส่วนเด็กที่มาจากครอบครัวที่พ่อแม่รักใคร่ปรองดองกัน มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ย่อมนับว่าโชคดีของเด็กผู้นั้น เด็กจะเติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ที่มีอารมณ์มั่นคง มีสุขภาพจิตและสุขภาพกายดี เป็นผู้ที่ไม่กลัวเผชิญปัญหาต่างๆ ยอมรับสภาพที่แท้จริงของตนเอง เป็นผู้ที่มีอารมณ์แจ่มใส มองโลกในแง่ดี ในทางตรงกันข้าม ถ้าเด็กคนใดโชคร้าย ตกอยู่ในครอบครัวที่มีลักษณะแตกแยก หรือพ่อแม่ไม่ลงรอยกันอยู่เสมอ ก็จะต้องตกอยู่ในสภาพที่น่าสงสารและน่าเห็นใจเป็นอย่างยิ่ง (ยูดี เทียร์ประสิทธิ์.2536 :20-22)

สภาพครอบครัวแตกแยก ไม่ว่าครอบครัวที่มีเฉพาะบิดาหรือมารดา เพียงคนเดียวหรือไม่มีทั้งมารดาและบิดา ก็ก่อให้เกิดความเจ็บปวดและปัญหาตามมา คือเด็กจะมีความเจ็บปวดทางอารมณ์ยาวนาน เด็กมีอารมณ์อ่อนไหวมากกว่าคนอื่น เมื่อต้องเผชิญกับความกดดันที่เท่ากัน (Mavis E. 1979 : 881) ยังมีผลกระทบต่อสุขภาพกายและปัญหาอื่นๆ เช่น ปัญหาการเรียน ความประพฤติ เป็นต้น

2.1.2.3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

สุชา จันท์โฮมและสุรางค์ จันท์โฮม (2529 : 166) สัมพันธภาพในครอบครัวเกิดจากบุคคลในครอบครัวให้ความรัก ความเข้าใจซึ่งกันและกัน เมื่อประสบปัญหาก็หันหน้าเข้าปรึกษากัน บิดามารดา เป็นบุคคลสำคัญที่สุดที่เด็กรักและเชื่อฟัง ดังนั้น ถ้าบิดามารดา ใช้อุทิศเวลาในการอบรมขัดเกลานิสัยเด็ก ให้ความรัก ความอบอุ่นอย่างเพียงพอ เด็กจะมีพฤติกรรมในทางที่ดีมากกว่ามีพฤติกรรมในทางที่ไม่ดี

กุหลาบ รัตนสังขธรรม และคนอื่นๆ (2543 : 13 – 15) ได้สรุปแนวคิดของสัมพันธภาพในครอบครัวไว้ว่า ครอบครัวที่มีสัมพันธภาพที่ดีจะต้องมีพฤติกรรมที่แสดงความรักและผูกพันในลักษณะต่อไปนี้

1. ต้องเอาใจใส่ดูแลและเอื้ออาทรต่อกัน หมายถึง การดูแลสุขภาพของกันและกัน อาหารการกิน การเล่าเรียนของบุตร ความทุกข์และความสุข ที่ต้องการระบาย เป็นต้น

2. ต้องรู้จักคนที่เรารัก สำหรับบุตร บิดา มารดา ก็ต้องเข้าใจและมีความรู้เกี่ยวกับบุตร อุปนิสัยบุตร จุดเด่นจุดด้อยเป็นอย่างไร

3. ต้องเคารพซึ่งกันและกัน หมายถึง การเคารพที่มาจากใจ ซึ่งพฤติกรรมกรรมการแสดงออกหลายอย่าง เช่น การเกรงใจกัน การฟังกัน การเคารพในความคิดเห็นที่แตกต่างกัน เป็นต้น

4. ต้องมีความรับผิดชอบ หมายถึง การยอมรับความผิด หรือความชอบ

5. ต้องมีความไว้วางใจกันและกัน ควรมีต่อทั้งกายและทางใจ

6. ต้องให้กำลังใจกันและกัน อาจเป็นคำพูดหรือท่าทางที่ให้การสนับสนุน

7. ต้องให้อภัยกันและกัน ถ้ามีความรักอยู่ก็ให้อภัยให้กัน ยกโทษให้กัน

8. ต้องรู้จักสื่อสารในครอบครัว ควรใช้กริยาจาจะหว่างบิดา มารดากับบุตร

9. ต้องใช้เวลาด้วยกันอย่างมีคุณค่าและมีคุณภาพ มีกิจกรรมร่วมกันช่วยแก้ปัญหาต่างๆ ที่มี

10. ต้องมีการปรับตัวตามภาวะเปลี่ยนแปลง

11. ต้องรู้ภาวะหน้าที่ในครอบครัวและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การอยู่ร่วมกันทุกคนต้องมีบทบาทหน้าที่ทั้งต่อตนเองและต่อสมาชิกในครอบครัว

12. มีความใกล้ชิดทางสัมผัส การสัมผัสเช่น การโอบกอดกันบ้างเป็นการแสดงความรักความอบอุ่นตามธรรมชาติของคน

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง สรุปได้ว่าสัมพันธภาพที่ดีระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ได้แก่ การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อผู้ปกครอง และการปฏิบัติตนของผู้ปกครองต่อนักเรียน มีส่วนสำคัญที่ทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสม

2.1.3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน

2.1.3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน

สุพิชญา ชีระกุล (2524 : 182-187) ได้เสนอแนะแนวทางการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนไว้หลายประการ สรุปดังนี้

1. สภาพโรงเรียนและห้องเรียน โรงเรียนจัดอาคารสถานที่ถูกหลักวิชาตลอดจนการวางแผนแนวอาคารกฎวิธี ได้รับแสงสว่างเพียงพอ อากาศถ่ายเทได้ดี เป็นระเบียบเพื่อช่วยให้บรรยากาศร่มรื่นน่าเรียน สภาพห้องเรียนควรยืดหยุ่นได้ตลอดเวลา บริเวณควรสะอาดสวยงาม โต๊ะ เก้าอี้ มีเพียงพอกับจำนวนนักเรียนและขนาดต้องเหมาะสมกับผู้เรียน เพราะสิ่งเหล่านี้มีความจำเป็นที่จะสร้างเสริมการเรียนการสอนให้ได้ผลดี

2. หลักสูตร คือ แนวทางที่โรงเรียนจัดประสบการณ์ให้แก่เด็ก เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ หลักสูตรที่ดีจะต้องให้ตรงกับความมุ่งหมายของการศึกษาและตรงกับความต้องการของเด็กแต่ละวัน

3. แบบเรียนและบทเรียน แบบเรียนเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ และถือเป็นอุปกรณ์การศึกษาที่โรงเรียนขาดเสียมิได้ และอีกสิ่งหนึ่งที่คุณสามารถจัดให้นักเรียนได้ก็คือ การจัดบทเรียน ซึ่งครูพิจารณาเลือกสรรแต่เฉพาะที่เห็นว่าเป็นประโยชน์ต่อนักเรียน ซึ่งเหมาะสมวัย ความรู้ ความสนใจ ความต้องการของเด็กและท้องถิ่น

4. อุปกรณ์การศึกษา อุปกรณ์การศึกษาเป็นเครื่องช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีและง่ายขึ้น การใช้วัสดุอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนให้ได้ผลดีนั้นขึ้นอยู่กับทักษะและความสนใจของครูว่าจะใช้อุปกรณ์นั้นๆ ให้เหมาะสมกับเนื้อหา เวลา และใช้ได้ถูกต้องเพียงใด

5. กิจกรรมต่างๆ ในการเรียนการสอน กิจกรรมคือ พฤติกรรมที่แสดงออกแล้วทำให้เกิดการเรียนรู้ ซึ่งการเรียนที่เกิดขึ้นจะดีหรือไม่ ขึ้นอยู่กับกิจกรรมที่ทำนั้นตรงกับจุดมุ่งหมายที่วางใจหรือไม่ กิจกรรมที่ดีควรเป็นกิจกรรมที่ดีควรเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนกระทำแล้วเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งมีกิจกรรมมากมายหลายอย่างที่ครูสามารถจัดให้เด็กได้ เช่น กิจกรรมเกี่ยวกับการพูด การเขียน กิจกรรมเกี่ยวกับการแสดง และกิจกรรมเกี่ยวกับการสร้างประดิษฐ์ เป็นต้น

6. เวลาและโอกาส การเรียนจะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพขึ้นอยู่กับเวลาเช่นเดียว ครูจะต้องจัดสรรเวลาให้เหมาะสมกับวิชาหรือเนื้อหาที่จะสอน เวลาควรมีการยืดหยุ่นไปตามเนื้อหา หรือสาขาวิชา ไม่ควรมีเกณฑ์ตายตัว

7. สถานที่ สถานที่ที่ใช้ในการเรียนนั้น อาจไม่ใช่หมายถึงห้องเรียนเพียงอย่างเดียว บางครั้งอาจเป็นสนามโรงเรียน หรือสถานที่ไปทัศนศึกษาด้วย สถานที่จึงมีส่วนช่วยเร่งความรู้สึกละบรรยากาศของการศึกษาเล่าเรียน การเปลี่ยนแปลงบรรยากาศในการเรียนช่วยให้ผู้เรียนไม่เบื่อหน่าย ช่วยให้สังคมของเด็กดีขึ้น อย่างไรก็ตามสถานที่ที่จะต้องไม่มีเสียงรบกวนจนไม่สามารถใช้สมาธิได้ และจะต้องไม่วังเวงจนดูสับสนจนดูน่ากลัว ไม่เสียงภัยหรือใกล้สิ่งที่เป็นอันตรายหรือสกปรก และสถานที่นั้นต้องเป็นประโยชน์ต่อการเรียนโดยตรง

8. ผู้เรียน การเรียนการสอนจะเกิดขึ้นได้และเป็นผลดีก็ต่อเมื่อผู้เรียนมีความพร้อมความสนใจที่จะศึกษาหาความรู้และรับรู้ ครูจะต้องกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความพร้อมที่จะเรียนและควรให้โอกาสแก่ผู้เรียนทันที ครูผู้สอนจะต้องหมั่นสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน การแสดงความรู้สึกว่ามีความวิตกกังวล มีความคับข้องใจ ครูจะต้องช่วยลดความรู้สึกละเสียก่อนแล้วพยายามสร้างบรรยากาศที่จะให้ผู้เรียนได้ใช้ความสามารถได้อย่างเต็มที่

9. ผู้สอนและวิธีการสอน ครูถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดประการหนึ่งที่ช่วยให้การเรียนการสอนประสบผลดี นักศึกษาต่างประเทศและการวิจัยการศึกษาได้ระบุได้แน่ชัดว่ายังไม่มีอุปกรณ์การสอนใดๆ ในโลกนี้ที่จะใช้แทนครูที่มีความสามารถในการสอนได้

สุปรีชา หิรัญโต (2524 :183) ได้กล่าวว่า การจัดบรรยากาศในห้องเรียนที่ดีไว้ว่าควรมีแสงสว่างในระดับที่มองเห็นได้ คือ เห็นได้เร็ว สบายตาและชัดเจน ควรไกลจากแหล่งกำเนิดเสียงรบกวนจากบริเวณรอบๆ หรือภายนอกห้องเรียนคือ ที่ตั้งโรงเรียนควรไกลจากการจราจรที่หนาแน่นหรือทางรถไฟ เป็นต้น

สิริวรรณ ศรีพล (2526:172-174) ได้สรุปแนวทางการจัดบรรยากาศในห้องเรียนไว้ดังนี้ คือ

1. ครูต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนมีพัฒนาการทางสติปัญญา จิตใจ อารมณ์และสังคมอย่างเต็มที่ ฝึกฝนการใช้สติปัญญาคือ มีกระบวนการคิดอย่างมีเหตุผล การมีเจตคติที่ดีต่อผู้อื่น การใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่น รวมทั้งการมีสัมพันธภาพดีต่อผู้อื่น

2. ส่งเสริมนักเรียนให้มีทัศนคติในการควบคุมตนเองและรับผิดชอบตนเอง โดยให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองมากที่สุด ให้ออกสันทนาการในการค้นคว้าหาวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยครูคอยให้คำแนะนำและแก้ไขปัญหาค่าจะเกิดขึ้น

3. ส่งเสริมนักเรียนให้มีความคิดและแนวการปฏิบัติแบบประชาธิปไตย โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นอย่างเสรี และยอมรับมติของกลุ่ม

ประดินันท์ อุปรมัย (2527:33) ได้กล่าวถึง ปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนดังนี้ คือ ปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนอาจเกิดขึ้นได้ทั้งระหว่างครูกับนักเรียนและระหว่างนักเรียนกับนักเรียนด้วยกัน ถ้าปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนเป็นไปด้วยดี หมายถึง ทั้งครูและนักเรียนต่างก็มีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน โดยครูเปิดโอกาสให้นักเรียนมีโอกาสซักถาม ตอบคำถามและเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนให้มาก บรรยากาศในชั้นเรียนก็จะมีแต่ความน่าสนใจ น่าสนุก อยากรู้ อยากเห็นและกระตือรือร้น นอกจากนี้ปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักเรียนกับนักเรียนด้วยกันเอง ก็มีส่วนช่วยให้เกิดบรรยากาศที่ดีขึ้นในชั้นเรียนด้วยเช่นกัน

จากเอกสารดังกล่าวสรุปได้ว่า ลักษณะกายภาพทางการเรียน หมายถึง สภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการเรียนการสอน การมีลักษณะทางกายภาพทางการเรียนที่ดี ได้แก่ ห้องเรียนได้รับแสงสว่างเพียงพอ อากาศถ่ายเทได้ดี บริเวณควรสะอาดสวยงาม โต๊ะ เก้าอี้ มีเพียงพอกับจำนวนนักเรียนและขนาดต้องเหมาะสมกับผู้เรียน เป็นต้น จะส่งผลให้นักเรียนมีนิสัยการเรียนที่ดี

2.1.3.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

ในการดำเนินการกิจกรรมใด ๆ ก็ตามความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลเป็นสิ่งสำคัญ ประการที่หนึ่งซึ่งช่วยให้กิจการนั้นสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ในด้านการเรียนการสอนก็เช่นเดียวกัน ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับนักเรียนจะช่วยส่งเสริมให้บรรยากาศการเรียนรู้ดีขึ้น มีผลให้เกิดความเข้าใจ ความห่วงใยและความผูกพันอันแน่นแฟ้น ดังที่ พรชูลี อาชาวบำรุง(2525 : 232) ได้กล่าวว่า สถานการณ์ที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนที่ดีนั้นต้องมีความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูกับนักเรียนเป็นสำคัญ

ประดินันท์ อุปรมัย (2523 : 123-137) กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนที่ดีมีองค์ประกอบที่ช่วยสร้างเสริมหลายประการ คือ บุคลิกภาพที่ดีบางประการของครูมีผลต่อความสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียนในชั้นเรียน ได้แก่ สีหน้า ท่าทาง น้ำเสียง การใช้คำพูด การมีอารมณ์ขันการใช้บทบาทในฐานะผู้นำของครู พฤติกรรมของครูที่แสดงออกตามทัศนคติและความ

คาดหวังบางประการที่ครูมีอยู่ กล่าวคือถ้าครูมีทัศนคติที่ดีต่อการสอน มีทัศนคติที่ดีต่อนักเรียนและเป็นคนมองโลกในแง่ดี ย่อมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียนกับครูที่มีทัศนคติต่อเรื่องดังกล่าว ตรงกันข้ามและการที่ครูใช้การเสริมแรงที่เหมาะสมกับนักเรียนจะก่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับนักเรียน การเสริมแรงที่ทำอย่างจริงจังเหมาะสมกับสภาพการณ์ไม่จำเป็นต้องใช้การเสริมแรงเฉพาะพฤติกรรมที่ดีขึ้นกว่าเดิมเท่านั้น โดยเฉพาะนักเรียนที่เรียนอ่อนหรือพฤติกรรมมีปัญหา เป็นต้น นอกจากนี้ ประเด็นที่ อูปรนัย ยังได้อธิบายถึง ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับนักเรียนว่า เกิดขึ้นโดยครูสอนเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม ตอบคำถามและเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน บรรยากาศในชั้นเรียนจะมีความน่าสนใจ น่าสนุก อยากรู้ อยากเห็นและกระตือรือร้น เพราะนักเรียนมีโอกาสเคลื่อนไหวมีโอกาสได้ใช้ความคิดตนเองและมีโอกาสที่จะแสดงความสามารถได้อย่างเต็มที่ นักเรียนเองก็มองครูเป็นมิตร เกิดความเป็นกันเอง

ไพฑูรย์ สีนลารัตน์ (2524 : 49) กล่าวว่าในการเรียนการสอนทุกระดับนอกจากผู้เรียนต้องการผู้สอนที่มีความรู้ดีมีประสบการณ์ดีแล้ว ยังต้องการผู้สอนที่เป็นกันเอง เข้าใจและเห็นอกเห็นใจผู้เรียน แต่ในขณะที่เดียวกันก็ควรชี้แนะให้เห็นถึงความถูกต้องเหมาะสม ให้ข้อคิดชมตรงไปตรงมาซึ่งเต็มไปด้วยความหวัง จะช่วยให้บรรยากาศการเรียนรู้ดีขึ้น

นพพงษ์ บุญจิตราดุล (2527 : 33) ได้กล่าวถึงปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนว่า ผู้สอนไม่ควรสอนบรรยากาศแห่งความกลัวให้เกิดขึ้น การเรียนรู้ไม่ใช่เกิดขึ้นในชั้นเรียนเสมอไป ดังนั้น การพบปะซักถามนอกชั้นเรียนจะสร้างบรรยากาศแห่งความเป็นมิตรได้ง่ายขึ้น อย่าทำให้เกิดการเสียหน้า และควรฟังความคิดเห็นจากนักเรียนบ้าง

พรรณี ชูทัยเจนจิต(2532 :316) การที่ครูมีเมตตากรุณาเห็นอกเห็นใจนักเรียนสนใจนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ มีความยุติธรรม ไม่มีความลำเอียง หรือเลือกที่รักมักที่ชัง ตลอดจนมีความสัมพันธ์อันดีกับนักเรียน ทำให้นักเรียนรักที่จะเรียน และทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนด้วย

ประทีป แสงเปี่ยมสุข (2533 :2) ได้กล่าวถึงความสำคัญของสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนว่าความสำเร็จในด้านการสอน ส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับสัมพันธภาพที่ดีของครูกับนักเรียน ภายใต้บรรยากาศที่อบอุ่น ปราศจากการข่มขู่ เด็กนักเรียนต้องเรียนอยู่ในโรงเรียน เด็กจึงมีชีวิตผูกพันกับครู การแสดงออก นิสัยใจคอ และทุกสิ่งทุกอย่างที่ครูปฏิบัติต่อนักเรียนย่อมมีอิทธิพลต่อผลการเรียนและสภาพจิตใจของเด็ก

ธเนศ ขำเกิด (2533 :7) กล่าวถึง ความผูกพันและเป็นกันเองระหว่างครูกับนักเรียนว่าครูควรแสดงพฤติกรรมทั้งในด้าน กิริยา ท่าทาง สีหน้าที่ยิ้มแย้มแจ่มใส ให้ความรักความเมตตาอย่างจริงใจและมีเหตุผลด้วยความสม่ำเสมอ นักเรียนจะรู้และเข้าใจดีว่าครูของเขามีความรักและความจริงใจต่อเขาเพียงใด สิ่งเหล่านี้จะเป็นแม่แบบของนักเรียน และมีผลทางด้านจิตใจต่อการแสดงความรัก ความศรัทธาในความเป็นครูของเขาด้วยความจริงใจ หากครูสามารถครองหัวใจของนักเรียนได้แล้ว ความรู้สึกที่ดีต่อกันจะสร้างสรรค์บรรยากาศในการเรียนการสอนที่สดชื่น มีความรัก ความผูกพัน เอื้ออาทรและให้อภัยต่อกัน

นารี โนภระ (2536 :9) กล่าวว่า สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนถือว่าสำคัญที่สุด นอกจากด้านการเรียนการสอนและการให้การอบรมแก่นักเรียนแล้ว ครูยังต้องมีสัมพันธภาพที่ดีกับนักเรียน ส่งเสริมให้กำลังใจ ให้คำแนะนำ มีความเมตตากรุณา มีเหตุผล มีบุคลิกภาพที่ดี ให้ความรัก ความอบอุ่น เพื่อให้เด็กปรับตัวได้ดี และเสริมสร้างความสมบูรณ์ทางจิตใจให้แก่เด็ก

จากเอกสารข้างต้น สรุปได้ว่า สัมพันธภาพที่ดีระหว่างครูกับนักเรียน คือการให้ความรัก ความเอาใจใส่ ความเป็นกันเอง และการให้คำปรึกษาเมื่อนักเรียนมีปัญหา ทำให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อครู มีความตั้งใจและเอาใจใส่ต่อการเรียนและมีความรับผิดชอบด้านการเรียน

2.1.3.3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเลียนแบบกลุ่มเพื่อน

โคแลแมน (Kandel. 1974 : 107 – 135 ; อ้างอิงจาก Coleman. 1961) อธิบายว่าการที่เพื่อนมีอิทธิพลต่อวัยรุ่นนั้นอาจเป็นไปได้ว่าวัยรุ่นมีเวลาส่วนมากอยู่ในโรงเรียนกับเพื่อนวัยเดียวกัน จึงมีโอกาสดูแลร่วมกันคิด สร้างวัฒนธรรมย่อยในกลุ่มของตัวเองขึ้น เพราะฉะนั้น การดำเนินชีวิตของวัยรุ่น จึงดำเนินไปตามครรลองที่สังคมวัยรุ่นเป็นผู้จัดระเบียบแบบแผนตามสังคมที่เป็นอยู่ในขณะนั้น ด้วยเหตุนี้ การดำเนินชีวิตของวัยรุ่นจึงมักตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของเพื่อน

สุพัทธา สุภาพ (2526 : 71) กล่าวว่า เพื่อนมีอิทธิพลอย่างยิ่ง โดยเฉพาะในชีวิตวัยรุ่น เพราะวัยรุ่นมีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะทำให้เพื่อนฝูงยอมรับนับถือ วัยรุ่นจะมีความเข้าใจดีว่า เพื่อนมีความรู้สึกต่อตนอย่างไร ถ้าวัยรุ่นได้รับความนิยมนอกจากเพื่อนฝูงมากเพียงใด ย่อมทำให้เขาเป็นบุคคลที่มีลักษณะเป็นมิตร น่าคบ กล้าแสดงออก วางตัวในการเข้าสังคมเป็น และมีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น ซึ่งลักษณะต่าง ๆ ของบุคคลดังกล่าวนี้ ย่อมจะช่วยให้วัยรุ่นได้รับความนิยมนอกจากกลุ่มเพื่อนมากขึ้น โดยจะส่งผลให้เกิดความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตนเองในแง่ที่ดีด้วย วัยรุ่นที่มีการปฏิบัติตนในการเข้าสังคมกับเพื่อนไม่ดี และไม่เป็นที่นิยมนอกจากของเพื่อนฝูง มักจะสร้างเจตคติต่อตนเองในแง่ที่ไม่ดีขึ้นมา โดยเฉพาะความรู้สึกแค้นเคียดและบางครั้งก็หัวเหวี่ยงใจ วัยรุ่นจะพยายามที่จะยอมรับและคล้อยตามความคิดเห็น การกระทำทุกอย่างของเพื่อนฝูงเป็นที่รักใคร่และนิยมนอกจากกลุ่ม ทั้ง ๆ ที่บางครั้งอาจรู้สึกไม่เต็มใจก็ตาม และบางครั้งจะพยายามแสดงตัวโอ้อวด เพื่อให้เพื่อนประทับใจในความสามารถของตน

ณรงค์ เสียงประชา (2538 : 166) ให้แนวคิดเกี่ยวกับกลุ่มเพื่อนไว้ว่า กลุ่มเพื่อนจะช่วยให้เด็กได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ที่อาจไม่ได้รับจากครอบครัว หรือผู้ใหญ่ เช่นเพศศึกษา ความเสมอภาค ความเป็นผู้นำในกลุ่มเพื่อน เด็กจะเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น เด็กจะเลือกคบเพื่อนที่ถูกใจ และอาจจำเอาพฤติกรรมต่าง ๆ ของเพื่อนมาใช้เป็นแนวปฏิบัติของตนเอง

อลิศรา ชูชาติ และคณะ (2538 : 57) กล่าวว่า โดยธรรมชาติของวัยรุ่นแล้ว เพื่อนเป็นผู้ที่มีอิทธิพลต่อเจตคติ ค่านิยมของวัยรุ่นเป็นอันมาก และวัยรุ่นก็พยายามสร้างกลุ่มและวัฒนธรรมกลุ่มของตนเองที่แตกต่างจากกลุ่มอื่น ดังนั้น การคบเพื่อนที่ดีถือว่าเป็นโชคดีของบุคคลนั้น แต่ถ้าคบเพื่อนแล้วมีการชักจูงไปในทางที่เปี่ยงเบน ซึ่งวัยรุ่นเองก็มีลักษณะทางธรรมชาติที่พร้อมจะเอนเอียงอยู่แล้ว คือ อยากรู้ อยากลอง ชอบเสี่ยง ชอบสนุก

สุชา จันทน์เอม (2539 :118) กล่าวถึง การคบเพื่อนของวัยรุ่นว่า เพื่อนมีความสำคัญและมีความหมายต่อวัยรุ่นมาก วัยรุ่นจะมีความรู้สึกที่เพื่อนมีความจำเป็นจะขาดเสียไม่ได้ ในการประกอบกิจกรรมใดก็ตาม มักจะอาศัยเพื่อน เมื่อมีเรื่องก็มักจะเล่าหรือขอความเห็นจากเพื่อนและปรึกษากับเพื่อนมากกว่าพ่อแม่ของตน

จากการศึกษาเอกสารเรื่องการเลียนแบบกลุ่มเพื่อน พบว่า มีอิทธิพลต่อความคิด ความรู้สึกและการกระทำของวัยรุ่นเป็นอย่างมาก เพราะวัยรุ่นต้องการให้ตนเองเป็นที่ยอมรับและประทับใจของกลุ่มเพื่อน จึงยอมทำตามกลุ่มแม้ว่าบางครั้งอาจต้องฝืนต่อความรู้สึกของตนเองก็ตาม

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อสถาบันเทิง

2.2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านส่วนตัว

2.2.1.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ

งานวิจัยในต่างประเทศ

ไรท์และรอสต์ (Nurmi. 1991 : 26;citing Wringht ;& Rauste. 1977) ได้ศึกษาเกี่ยวกับอนาคตของวัยรุ่นฟินแลนด์ จำนวน 209 คนที่มีอายุ17-18ปี ผลการศึกษาพบว่า เด็กชายสนใจในอนาคตยาวไกลกว่าเด็กหญิง และเด็กหญิงสนใจในเรื่องการเรียนและการประกอบอาชีพมาก เมื่อเปรียบเทียบกับเด็กชาย

คาร์ตรอน และเลวี (Nurmi. 1991: 18; citing Cartron;& Levy. 1980)ได้ศึกษาการมองอนาคตด้านครอบครัวและอาชีพของวัยรุ่นชาวฝรั่งเศส จำนวน 80 คน อายุ ระหว่าง 12-15 ปี ผลการศึกษาพบว่าวัยรุ่นที่มีอายุมากกว่ามีการวางแผนอนาคตยาวไกลกว่าวัยรุ่นที่มีอายุน้อย วัยรุ่นชายมีการวางแผนอนาคตยาวไกลกว่าวัยรุ่นหญิง วัยรุ่นที่มีอายุมากกว่าให้ความสำคัญกับอนาคตมากกว่าวัยรุ่นที่มีอายุน้อยกว่าและวัยรุ่นหญิงให้ความสำคัญกับอนาคตมากกว่าวัยรุ่นชาย

งานวิจัยในประเทศ

เมธี โพธิพัฒน์ (2523 :75) ได้ศึกษาสัมพันธระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และความซื่อสัตย์ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และ4 จำนวน 886 คน ซึ่งเป็นนักเรียนในกรุงเทพมหานคร และต่างจังหวัด ผลการศึกษาพบว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บัวทอง สว่างโสภาคกุล (2524 : 81) ศึกษาพบว่า ชายหญิงมีความแตกต่างกันทางสรีระและจิตวิทยา เช่น โครงการสร้างทางร่างกาย และการสนองตอบทางอารมณ์ เป็นต้น สังคมและวัฒนธรรมมีส่วนอย่างมากในการกำหนดบทบาท และการแสดงออกซึ่งพฤติกรรมต่างๆ ของชายและหญิง

จิราภรณ์ สุทธิสานนท์ (2529 : 81) ศึกษาด้านพัฒนาการด้านการปรับตัวด้านสัมพันธภาพกับเพื่อนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการศึกษาพบว่า สังคมได้มีค่านิยมใน

การอบรมเลี้ยงดูเด็กหญิงให้มีกิริยามารยาทเรียบร้อย มีความประพฤติดี และต้องอยู่ตรงกรอบของ ขนบธรรมเนียมประเพณีมากกว่าเด็กชาย จึงทำให้การอบรมเลี้ยงดูเด็กชายไม่เคร่งครัดมากนัก

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ ที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่าตัวแปรด้านเพศ นั้นมีส่วนเกี่ยวข้องหรือเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติเพราะเพศชายและเพศหญิงมีความแตกต่าง ทางด้านสรีระและทางด้านอื่นๆ เช่น ด้านทัศนคติ ด้านความขยันหมั่นเพียร จึงทำให้ผู้วิจัยคาดว่า เพศน่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อสถานบันเทิง

2.2.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระดับชั้น

งานวิจัยในต่างประเทศ

นัท (1972 : 650-A) ได้ศึกษาปัญหาวัยรุ่น โดยการศึกษาวิเคราะห์จากบันทึก ของครูและนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาวัยรุ่น จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 7- ปีที่ 12 จำนวน 607 คน จากโรงเรียนมัธยมเวลด์ เซนทรัล (Weid Central Junior Senior High School) รัฐโคโรราโด ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนประสบปัญหาต่างๆ ดังนี้ ปัญหาการปรับตัวให้ เข้ากับการงานของโรงเรียน ปัญหาความสัมพันธ์ทางจิตวิทยาส่วนบุคคล ปัญหาสัมพันธ์ทาง จิตวิทยา ปัญหาทางสนทนากการ และผลการศึกษาเพิ่มเติมพบว่าเพศศึกษาระดับชั้นมีอิทธิพลอย่าง สำคัญต่อปัญหาของนักเรียนมากกว่าชั้นเรียน

งานวิจัยในประเทศ

อารีย์ เศรษฐชัย (2520: 47-48) ได้วิจัยเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถ ในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ความรู้สึกและความเชื่อมั่นในตนเองของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาล สภาอากาศไทย ผลการศึกษา พบว่า นักเรียนชั้นพยาบาลชั้นปีที่1,2และ3 มีความสามารถแก้ปัญหา เฉพาะหน้า ความรับผิดชอบ ความเชื่อมั่นในตัวเอง มีความสัมพันธ์กันและในบวกลักษณะมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ.05 และในด้านความรับผิดชอบและความเชื่อมั่นในตัวเองพบว่ามีนักเรียนชั้นปีที่3 มี ลักษณะ 2 ประการสูงกว่านักเรียนพยาบาลชั้นปีที่1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จรรยา เกษศรีสังข์ (2537:103) ได้ศึกษาวิธีเผชิญปัญหาของนักเรียนนายร้อย ตำรวจ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนนายร้อยตำรวจที่ศึกษาในระดับต่างกัน ใช้วิธีการเผชิญปัญหา ด้านการเรียน ทฤษฎี ด้านการเรียนภาคปฏิบัติ ด้านส่วนตัวและด้านสังคมแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนนายร้อยตำรวจเมื่อศึกษาในระดับสูงขึ้นจะเปลี่ยนวิธี เผชิญปัญหาด้านต่างๆเป็นแบบสุ่มปัญหา

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระดับชั้นที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่า ระดับชั้นหรือ ช่วงอายุต่างกัน ทำให้บุคคลมีลักษณะหรือบุคลิกภาพบางประการแตกต่างกัน เช่น ด้านความ รับผิดชอบ ด้านความเชื่อมั่นในตัวเอง บุคคลที่มีอายุมากขึ้นจะมีแนวโน้มลักษณะดังกล่าวมากขึ้นจึง ทำให้ผู้วิจัยคาดว่า ระดับชั้นน่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อสถานบันเทิง

2.2.1.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

งานวิจัยในประเทศ

วัฒนา พุ่มเล็ก (2513 : 97)ศึกษาอิทธิพลขององค์ประกอบที่มีผลต่อทางการเรียนของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ กลุ่มตัวอย่างเป็น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า นักเรียนที่มีนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีปัญหาการคบเพื่อน ปัญหาครอบครัว และแผนงานในอนาคตมากกว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01

สมทรง สุวรรณเลิศ (2514 : 1-4) ได้ศึกษาเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนในเด็กที่เรียนไม่ได้ หรือเรียนต่ำกว่าความสามารถในเกณฑ์เฉลี่ย หรือในเด็กที่ฉลาดมาก แต่เรียนไม่ดีเท่าที่ควร ทั้งนี้เนื่องจากปัญหาเรื่องอารมณ์และความคับข้องใจ ซึ่งมีสาเหตุหลายอย่าง เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัวไม่ดี พ่อแม่ไม่ลงรอยกัน ทำให้เด็กพลอยวิตกกังวล ขาดความสุข หรือบางทีพ่อแม่ไม่เข้าใจ ไม่สนใจเด็กเลย ทำให้เด็กรู้สึกท้อแท้กำลังใจ

สมศักดิ์ ลีภาสุรพิสุทธิ์ (2518 : 65-66) ศึกษาปัญหาด้านการเรียน สังคม และส่วนตัว ของนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลาย ในเขตการศึกษา 2 พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีปัญหาทั้ง 3 ด้าน มากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ กุศยา แสงเดช (2518 : 52) ที่พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีปัญหาด้านการเรียน สังคม และส่วนตัว มากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

เสาวนีย์ ศศิวิมล (2528 : 116) ซึ่งศึกษาผลสัมฤทธิ์ ทางการอ่านภาษาอังกฤษ และทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาจำนวน 606 คน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากเอกสารและงานวิจัยข้างต้นจะเห็นได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับปัญหาของนักเรียนเป็นอย่างมาก ทั้งในทางบวกและทางลบ จึงทำให้ผู้วิจัยคาดว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนน่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อสถานบันแห่ง

งานวิจัยในต่างประเทศ

กรอนลันด์ (Gronlund. 1959 :176) ศึกษาพบว่า เด็กคนใดก็ตามถ้าประสบปัญหาด้านการปรับตัวแล้วมักจะประสบปัญหาการเรียนด้วย การขัดแย้งกันในกลุ่ม ทำให้การเรียนไม่มีประสิทธิภาพ เกิดความตึงเครียดทางอารมณ์ และไม่มีความสุข ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ กิลล์(Gill. 1962 : 144-149)ที่ศึกษาถึงอิทธิพลของผลสัมฤทธิ์ทางด้านการเรียนต่อสภาพปัญหาของเด็ก พบว่า เด็กที่เรียนดีจะมีปัญหาการปรับตัวน้อยกว่ากลุ่มนักเรียนที่เรียนอ่อน และสามารถในการแก้ปัญหาได้ดีกว่ากลุ่มที่เรียนอ่อนด้วย

ริงเนสส์ (Ringness. 1968 : 141) ศึกษาเกี่ยวกับเด็กระดับ 9 พบว่า พวกที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีปัญหาทางด้านครอบครัวและทาง(โรงเรียน คือ ขัดขืน มีความพลุ่งพล่านทางอารมณ์ และมีอาการทางประสาทมากกว่าคนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง เพราะคนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จะเป็นคนที่มีความรับผิดชอบ ควบคุมตัวเองไม่ได้ เข้าสังคมได้ดี และมีอาการทางประสาทมากกว่าคนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง เพราะพวกที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จะเป็นคนที่มีความรับผิดชอบ ควบคุมตัวเองไม่ได้ เข้าสังคมได้ดี และมีความอดทนอดกลั้นทางอารมณ์และจิตใจ

ซาร์ (วรรณ ทอน้อย.2523 : 13 ; อ้างอิงจาก Sarr. 1970 : 23) ศึกษาปัญหาของ นักเรียนโดยจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามเพศ อายุ และระดับสติปัญญาพบว่า นักเรียนชั้น 10 ที่มีเกณฑ์ภาคเชาว์ต่ำ มีปัญหาด้านต่างๆ ทั้งปัญหาเกี่ยวกับตนเอง สุขภาพ ความสัมพันธ์กับเพื่อน ครู อาจารย์ ชีวิตในบ้าน โรงเรียน ปัญหาการเรียนการเงิน การปรับตัว และด้านศาสนา มากกว่านักเรียนชั้นเดียวกันที่มีเกณฑ์ภาคเชาว์สูงประมาณ 10 เท่า และนักเรียนชั้น 11 ที่มีเกณฑ์ภาคเชาว์ค่อนข้างต่ำ มีปัญหามากกว่า นักเรียนที่มีเกณฑ์ภาคเชาว์ค่อนข้างสูง ประมาณ 2 เท่าครึ่ง

โอโนดา (พวงสร้อย วรกุล. 2522 : 19 ; อ้างอิงจาก Onoda.1975: 7726-A) ศึกษาพบว่า เด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ จะเป็นคนที่มีความรับผิดชอบ ควบคุมตัวเองไม่ได้ มีความสัมพันธ์ที่ดีกับครู ส่วนคนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำเป็นคนขี้เกียจ มีความสัมพันธ์กับผู้อื่นไม่ดี มีความสับสนวุ่นวายใจ

คอยโว (Koivo. 1983 :2624-A) ศึกษาความสัมพันธ์ด้านการรับรู้ของนักเรียนในเรื่องนิสัยและทัศนคติในการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลปรากฏว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีคะแนนนิสัยและทัศนคติในการเรียนดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

2.2.1.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียน

งานวิจัยในประเทศ

ชเนติ สวัสดิฤกษ์ (2527 : 63-76) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจ ภูมิหลังทางสังคมและนิสัยทางการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบสำรวจแรงจูงใจ แบบสำรวจภูมิหลังทางสังคม แบบสำรวจนิสัยในการเรียน และแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 1,100 คน พบว่า แรงจูงใจเชิงบูรณาการ และแรงจูงใจ ภูมิหลังทางสังคมและนิสัยทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อัจฉรา วงศ์โสธร และคนอื่นๆ (2529 : 95-98) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวิธีการเรียนรู้และความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เริ่มเรียนโดยศึกษาองค์ประกอบต่างๆ ได้แก่ ความถนัดทางการเรียน ทัศนคติ แรงจูงใจและนิสัยการเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษจากโรงเรียนสามเสนวิทยาลัย จำนวน 97คน พบว่า ทัศนคติ แรงจูงใจ นิสัยการเรียนมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษตามความสามารถของแต่ละบุคคล

อำไพวรรณ พุ่มศรีสวัสดิ์ (2529 : 13) ที่พบว่านักศึกษามีปัญหาเกี่ยวกับการแบ่งเวลาเรียน การขาดทักษะในการดูหนังสือ ไม่มีสมาธิในการเรียน และขาดทักษะในการจดคำบรรยายและกล่าวว่าการที่นักศึกษาส่วนมากมีปัญหาเรื่องนี้เกิดเนื่องจากการเรียนในมหาวิทยาลัยนั้น ไม่มีการสอนหรือบอกให้นักศึกษารู้ว่าควรจะทำอย่างไร ปัญหาการเรียนที่เกิดจากนิสัยการเรียนด้านเทคนิคในการเรียนและทักษะในการเรียนนี้อาจก่อให้เกิดการสูญเสียค่าทางการศึกษาได้ เนื่องจากนักศึกษาลาออกจากกลางคันในขณะที่ศึกษา ดังที่ เบญจมาภ สุธระพินธุ (2536 : 66) ได้ศึกษาเรื่องสาเหตุของการสูญเสียค่าทางการศึกษาพบว่า การสูญเสียค่าทางการศึกษาเกิดจากการที่นักศึกษาปรับตัวเข้ากับสภาพการเรียนไม่ได้ ขาดการวางแผนการเรียนที่ดี ไม่มีวิธีแก้ไขข้อบกพร่องทางด้านการเรียนของตนเอง

จากเอกสารและงานวิจัยข้างต้นกล่าวได้ว่า นิสัยการเรียนของนักเรียนมีความเกี่ยวข้องกับปรับตัว นักเรียนที่มีนิสัยการเรียนที่ไม่เหมาะสม เช่น ไม่รู้จักแบ่งเวลาเรียน ขาดการวางแผนการเรียนที่ดี ขาดทักษะในการศึกษาค้นคว้า ไม่มีสมาธิในการเรียนและขาดทักษะในการจดจำบรรยาย จึงทำให้ผู้วิจัยคาดว่า นิสัยการเรียนนี้น่าจะเกี่ยวข้องกับทัศนคติด้วย จึงคาดว่าน่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อสถาบันแห่ง

งานวิจัยในต่างประเทศ

เพอร์ซิวัล (มณูญ แป้นเจริญ. 2522 :10 ; อ้างอิงจาก Percival.1956. Life Problems Interests of Adolescents.) ได้เปรียบเทียบเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินชีวิตและความสนใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมคลุซา มลรัฐโอคลาโฮมา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชายจำนวน 373 คน นักเรียนหญิงจำนวน 493 คน กับนักเรียนระดับเดียวกันในโรงเรียนมัธยมโกลด์เวิร์คเคิลฟแลนด์ ในมลรัฐนิวยอร์ก ซึ่งเป็นนักเรียนชายจำนวน 411 คน และนักเรียนหญิงจำนวน 218 คน ปัญหาที่ศึกษา ได้แก่ ปัญหาด้านสุขภาพ การปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ ความปลอดภัย นิสัยการเรียน พบว่า ปัญหาเกี่ยวกับนิสัยทางการเรียนมีความเกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตและความสนใจของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ของโรงเรียนมัธยมคลุซาในระดับปานกลาง

นอกจากนี้ คอยโว (Koivo. 1983 : 2524-A) ศึกษาความสัมพันธ์ด้านการรับรู้ของนักเรียนในเรื่องนิสัยและทัศนคติต่อการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผลการศึกษา พบว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีนิสัยและทัศนคติต่อการเรียนดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

2.2.1.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ

งานวิจัยในประเทศ

อัจฉรา วงศ์วัฒนามงคล (2533 : 126-127) ได้ศึกษาตัวแปรทางพฤติกรรมศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำนวน 240 คน เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการศึกษาต่อ

จำนวน 120 คน และไม่มีพฤติกรรมการศึกษาต่อจำนวน 120 คน ตัวแปรที่ศึกษา คือ จิตลักษณะพื้นฐานของบุคคล โดยศึกษาบุคลิกภาพแบบ เอ บุคลิกภาพแบบ บี และสภาพแวดล้อมที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการศึกษาต่อ ผลการศึกษาพบว่า “บุคคลที่มีพฤติกรรมการศึกษาต่อ” มีบุคลิกภาพแบบ เอ อายุน้อย มีความเครียดในการทำงานสูง มีความกลัวความสำเร็จสูง เป็นโสด มีทัศนคติที่ดีต่อการศึกษาต่อ มีสถานภาพทางเศรษฐกิจ และสังคมค่อนข้างสูง และมีการรับรู้ความมั่นคงในการทำงานสูง

ชมพูนุช พงษ์ศิริ (2535 : 73-74) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลในการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทย กรุงเทพมหานครกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2, 3 และ 4 วิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทยกรุงเทพมหานคร จำนวน 230 คน ผลการศึกษา พบว่า นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 3 มีความวิตกกังวลสูงกว่านักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 และ 4 และนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 มีความวิตกกังวลต่ำที่สุด และ นักศึกษาพยาบาลที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ จะมีความวิตกกังวลสูงกว่านักศึกษาพยาบาลที่มีบุคลิกภาพแบบ บี

จรรยา เกษศรีสังข์ (2537 : 105) ได้ศึกษาวิธีการเผชิญปัญหาของนักเรียนนายร้อยตำรวจ พบว่า นักเรียนนายร้อยตำรวจที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ มีวิธีการเผชิญปัญหาแบบสุญญะยกเว้น วิธีการเผชิญปัญหาด้านการเรียนภาคปฏิบัติ ส่วนนักเรียนนายร้อยที่มีบุคลิกภาพแบบ บี มีวิธีการเผชิญปัญหาด้านต่างๆแบบ รอมชอม

จากงานวิจัยดังกล่าวสรุปได้ว่า บุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ จะมีความเพียรพยายามในการทำงาน เพื่อประสบความสำเร็จมากกว่าบุคคลที่ ความก้าวหน้ามากกว่า มีความเครียด และ วิตกกังวลในการทำงานสูงกว่าบุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ บี การวัดลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ จึงทำให้ผู้วิจัยคาดว่า บุคลิกภาพน่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อสถาบันบันเทิง

งานวิจัยในต่างประเทศ

เคลลี และ ฮุสตัน (Kelly ;& Houston. 1985 : 634) ได้ศึกษาบุคลิกภาพแบบเอ และแบบบี จำแนกตามความต่างทางด้านลักษณะชีวสังคมภูมิหลัง และการทำงานกลุ่มตัวอย่างเป็นหญิงที่ทำงานนอกบ้านจำนวน 220 คน โดยแบ่งกลุ่มออกเป็น 2 กลุ่ม ผลการศึกษาพบว่า หญิงที่ทำงานนอกบ้านมีบุคลิกภาพแบบเอ มีระดับการศึกษาสูงกว่า ระดับสถานภาพทางอาชีพสูงกว่า มีชั่วโมงการทำงานมากกว่า มีความสับสนในบทบาทการทำงาน ความเครียดในการทำงาน และต้องการประสบการณ์การทำงานมากกว่าบุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบบี

ไคลว์เวอร์ และ ไวนด์เนอร์ (Kleiwer ;& Weidner. 1987 : 204) ได้ศึกษาเรื่องลักษณะบุคลิกภาพแบบเอ และระดับความมุ่งหวัง โดยศึกษาจากการตั้งเป้าหมายของความสำเร็จของเด็กและผู้ปกครอง กลุ่มตัวอย่าง เป็นเด็กชายจำนวน 32 คน และเด็กหญิงจำนวน 41 คน มีอายุ 9-12 ปี โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นเด็กที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบเอและบี พบว่าเด็กสองกลุ่มได้

ตั้งเป้าหมายความสำเร็จแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ในการกระทำพฤติกรรม เด็กที่มีบุคลิกภาพแบบเอ จะทำงานสำเร็จมากกว่า และมีความเพียรพยายามเพื่อให้ประสบความสำเร็จมากกว่า

สตรูป และ โบแลนด์ (อัจฉรา วงศ์วัฒนางค. 2533 : 19-20 ; อ้างอิงจาก Strube ;& Boland. 1986) ได้ศึกษาการรับรู้สาเหตุของการกระทำ และความเพียรในการทำงานของบุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบเอ และแบบบี จากการศึกษพบว่า กลุ่มที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบเอ มีความเชื่อถือในความสำเร็จมากกว่าความล้มเหลว ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างการวินิจฉัยความยากของงานกับความเพียรในการทำงานนั้นพบว่า มีความสัมพันธ์ทางลบ กล่าวคือ ถ้างานมีความยากมากขึ้น บุคคลจะมีความเพียรพยายามในการทำงานลดลง และจะมีความเพียรพยายามมากในงานที่มีความยากปานกลาง ในขณะที่บุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบบีนั้น มีความเชื่อถือในความสำเร็จและความล้มเหลวไม่แตกต่างกัน และการวินิจฉัยความยากของงานและความเพียรพยายามมีความสัมพันธ์กันทางบวก

สตรูป และคนอื่นๆ (อัจฉรา วงศ์วัฒนางค. 2533 : 19-20 ; อ้างอิงจาก Strube ;& Boland.1987) ได้ศึกษาสถานการณ์ที่ไม่สามารถควบคุมได้ ซึ่งเป็นสถานการณ์ที่มีความพยายามและความสำเร็จไม่สอดคล้องกัน ผลการศึกษาพบว่า บุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบเอ มีความพยายามมากขึ้น เพื่อให้ตนเองสามารถควบคุมสถานการณ์ได้

บลูเมนทอลล์ (ชมพูนุช พงษ์ศิริ. 2535 : 28 ; อ้างอิงจาก Blumenthal. 1978) ได้ศึกษา บุคลิกภาพแบบ เอ และแบบ บี ของเด็กนักเรียนชายและหญิง ผลการศึกษาพบว่า เด็กนักเรียนที่มีบุคลิกภาพ เอ จะเป็นบุคคลที่มีความเครียดสูงกว่าเด็กนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบ บี

ชวาทซ์ และคนอื่นๆ (ปิยาภรณ์ กิจอุดมทรัพย์. 2539 : 24 ; อ้างอิงจาก Schwartz and others. 1986) ได้ศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมของบุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบเอและแบบบี ที่ประสบความสำเร็จในสถานการณ์ที่ไม่มีผู้ใดเคยประสบความสำเร็จ และในสถานการณ์ที่มีบางคนประสบความสำเร็จ ผลการศึกษาพบว่า คนที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ มีความมุ่งหวังความสำเร็จในสถานการณ์ที่มีโอกาสประสบความสำเร็จได้ แต่จะไม่เอาตัวไปผูกมัดกับงานที่ไม่มีโอกาสประสบความสำเร็จ

2.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านครอบครัว

2.2.2.1 งานวิจัยเกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

งานวิจัยในต่างประเทศ

การริสัน และคนอื่นๆ (Garrison and others. 1964 : 403-407) ได้ศึกษาถึงองค์ประกอบอันมีผลต่อการเรียนของนักเรียนพบว่า ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมเป็นสิ่งที่สำคัญที่มีผลต่อการเรียนของนักเรียนมาก เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมตกต่ำยอม

ขาดประสบการณ์ทางด้านต่างๆ ในอันที่จะส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ ทำให้เด็กเกิดปัญหาอันเป็นอุปสรรคต่อการเรียนได้

วาร์เนอร์ (Ringness.1968 : 270 ; citing Warner.1948) ได้ใช้แบบสอบถามวัดบุคลิกภาพพบว่า พวกชนชั้นกลางเป็นคนที่มีความมั่นคงทางอารมณ์ เป็นของตัวเอง ขณะที่พวกฐานะทางเศรษฐกิจต่ำมีแนวโน้มขาดความอบอุ่น หงุดหงิดง่าย และมีอาการทางประสาท

ฮาร์ทชอร์น และเมย์ (วรพรรณ ศรีอุบล. 2535 : 30 ; อ้างอิงจาก Hartshorne and May. n.d.) ได้วิจัยพบว่า เด็กพ่อแม่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงจะโง่งน้อยกว่าเด็กที่มีพ่อแม่มีฐานะเศรษฐกิจต่ำ และคนที่อายุมากจะโง่งน้อยกว่าคนที่อายุน้อย ถึงแม้ว่าจะให้ค่านิยมของความซื่อสัตย์สุจริต

เพียร์ลีน (Burton. ;citing Pearlin. 1971 : 183) ศึกษาเกี่ยวกับการทุจริตในเด็กทั่วไปพบว่า มาตรฐานที่ครอบครัวมีรายได้น้อยจะโง่งน้อยกว่าเด็กที่ครอบครัวมีรายได้มากอย่างมีนัยสำคัญ

งานวิจัยในประเทศ

สมศักดิ์ บันเทิงสุข (2510 : 247-249) ได้สำรวจสภาพทั่วไปทางเศรษฐกิจ และสภาพและสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนเพื่อศึกษาดูว่าข้อเท็จจริงเกี่ยวกับรายได้ของครอบครัวนั้นมีส่วนเกี่ยวข้องกับปัญหาและความต้องการของนักเรียนอย่างไรบ้าง โดยได้ศึกษาจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมสาทิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร พบว่านักเรียนที่บิดามารดา มีฐานะทางเศรษฐกิจแตกต่างกันประสบปัญหาต่างกัน

วิวรรณ อามระดิษ (2522 :26) ได้วิจัยเรื่อง ความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมทางจริยธรรมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมทางจริยธรรมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพฯ ในเรื่องความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์สุจริต ความมีระเบียบวินัย ความเสียสละ การประหยัด การออมทรัพย์ และการเคารพผู้อาวุโส พบว่า นักเรียนที่มีบิดามารดาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมทางจริยธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

จินตนา อินทรไทย (2525 : 48-49) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 300 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมแตกต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ นักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำ มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำที่สุด ส่วนนักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมระดับกลาง มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงที่สุด

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจของครอบครัวที่กล่าวข้างต้นจะเห็นว่าฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับลักษณะบางประการ

ได้แก่ เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงมีแนวโน้มมีลักษณะเป็นผู้มีความซื่อสัตย์ ความรับผิดชอบ หรือความมั่นคงทางอารมณ์สูงกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ ดังนั้นฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวน่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อสถาบันบ้นเทิง

2.2.2.2 งานวิจัยเกี่ยวข้องกับสถานภาพสมรสของบิดามารดา

งานวิจัยในต่างประเทศ

มันโร (Munro. 1976 : 433-457) ศึกษาผู้ป่วยจิตเวชผลที่ได้คือ ผู้ป่วย ร้อยละ 19.5 ขาดบิดามารดาหรือฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งก่อนอายุ 16 ปี และเมื่อเปรียบเทียบกับผู้ป่วยอารมณ์เศร้ากับคนปกติพบว่า พวกที่มีอารมณ์เศร้าสูญเสียบิดามารดาก่อนอายุ 16 ปีมากกว่าคนปกติ

ออซูเบล (เปรมสุริย์ เขื่อมทอง. 2526 ; อ้างอิงจาก Ausubel. n.d.) ศึกษาประวัติเด็กที่ทำความผิดและเป็นอาชญากร พบว่า ส่วนมากมาจากครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์ พ่อแม่แยกทางกัน พ่อหรือแม่ตาย หรือทะเลาะเบาะแว้งไม่ลงรอยกัน ทำให้เด็กไม่ได้รับความรักความอบอุ่นเพียงพอก่อให้เกิดความน้อยเนื้อต่ำใจ ปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมรอบๆ ตัวได้ยาก จึงมีโอกากระทำความผิดได้หรือบุคลิกภาพแปรปรวนไปจนกระทั่งเป็นโรคประสาทได้

งานวิจัยในประเทศ

ประเทิน มหาพันธ์ (2521 : 65) ได้ศึกษาการกระทำผิดกฎหมายของเด็กและเยาวชน ผลการศึกษาพบว่า สภาพครอบครัวมีส่วนเกี่ยวข้องกับการทำผิดกฎหมายของเด็กและเยาวชนอย่างใกล้ชิด และสามารถส่งผลต่อพฤติกรรมของเด็กอย่างใหญ่หลวง คือ เมื่อเด็กขาดบิดามารดา เด็กจะถูกทอดทิ้งให้อยู่ในสภาพที่ด้อยเศรษฐกิจเกิดความคับข้องใจมีปัญหาการปรับตัวเมื่ออยู่ในสังคมเด็กที่ขาดทั้งบิดามารดาจะรู้สึกว่ตนขาดความรักความอบอุ่นในชีวิต

ปิยฉัตร นินเลิศ (2524 : 55) ศึกษาปัญหาทางสังคมของผู้ที่พยายามกระทำอัตวินิบาตกรรมพบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 30 เกิดความรู้สึกว่ครอบครัวไม่มีความสุข ร้อยละ 32 เกิดความรู้สึกว่ ครอบครัวมีความสุขน้อย ส่วนด้านความสนิทสนม พบว่ คนเหล่านี้ไม่มีความสนิทสนมกันเลยระหว่างพี่น้อง

จากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าวมาแล้วข้างต้นแสดงให้เห็นว่ เด็กที่มาจากครอบครัวที่แตกแยก ครอบครัวที่ขาดพ่อแม่หรือฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ส่งผลให้เด็กปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมได้ยาก มีอารมณ์เศร้า รู้สึกอ้างว้าง มีปมด้อยในตนเอง ทำให้เกิดปัญหาทางสุขภาพจิต ดังนั้น สถานภาพสมรสของบิดามารดาน่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อสถาบันบ้นเทิง

2.2.2.3 งานวิจัยเกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

งานวิจัยในต่างประเทศ

ไซมอน (Symond. 1973 : 283-285) ได้ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมของพ่อแม่ที่แสดงถึงการยอมรับ เปรียบเทียบกับการปฏิเสธบุตร ผลการศึกษาพบว่า บุตรที่พ่อแม่ยอมรับจะ

เป็นผู้ที่เพื่อนฝูงยอมรับเป็นอย่างดี ชอบเข้าสังคม สนใจการทำงาน มองโลกในแง่ดี มีความมั่นคงทางอารมณ์ มีมโนคติเกี่ยวกับตนเอง คือ รู้สึกว่าตนเองมีค่า มีความอบอุ่นและปลอดภัย

เมเยอร์แบงค์ (Marjoribank.1991 : 103-109) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง ความคาดหวังของผู้ปกครอง สภาพแวดล้อม และระดับฐานะทางสังคมกับสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอายุ 11 ปี จำนวน 158 คน โดยใช้แบบทดสอบ Primary Mental Ability จากแบบทดสอบพบว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองให้การส่งเสริมการเล่าเรียนจะมีคะแนน จากแบบทดสอบ Primary Mental Ability สูง ซึ่งคะแนนจากแบบทดสอบ Primary Mental Ability ยังมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงด้วย

งานวิจัยในประเทศ

บำเพ็ญ วังเงิน (2541 : 121-128) ศึกษาเรื่องอิทธิพลของครอบครัวที่มีต่อพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของนักเรียน กรณีศึกษาโรงเรียนกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมที่เป็นปัญหาของนักเรียนสาเหตุหนึ่งมีผลมาจากอิทธิพลของครอบครัว เช่น สภาพความเป็นอยู่ที่แตกต่างกันทางวัฒนธรรม และสัมพันธภาพของบุคคลในครอบครัว

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง สรุปได้ว่าเด็กที่มีความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ปกครองจะมีแนวโน้มมีพฤติกรรมเหมาะสมในด้านความรับผิดชอบต่อการเรียน ความมั่นคงทางอารมณ์ ความขยันหมั่นเพียร มีแรงจูงใจที่ดีในการเรียน ดังนั้น ผู้วิจัยคาดว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง น่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อสถาบันเท

2.2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน

2.2.3.1 งานวิจัยเกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน

งานวิจัยในต่างประเทศ

เลย์แมน (Layman.1975:721) ได้ศึกษาทัศนะของนักศึกษาใหม่ที่มีต่อสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัยแห่งรัฐโอกลาโฮมา ผลการศึกษาพบว่า ความเป็นเลิศทางวิชาการและการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีมีความสัมพันธ์กับนักศึกษาที่ตั้งใจเรียนมากกว่านักศึกษาที่ไม่ตั้งใจเรียน และการจัดสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัยจะส่งผลต่อบุคลิกภาพของนักศึกษา ทั้งด้านความเป็นเลิศทางวิชาการและคามมีระเบียบวินัย

เลวิน และคนอื่นๆ (Lewin and others.1968 : 271-279) ศึกษาเกี่ยวกับบรรยากาศการเรียนการสอนในชั้นเรียน พบว่า นักเรียนที่อยู่ในชั้นเรียนแบบอัตตาธิปไตยมีแนวโน้มเป็นเด็กก้าวร้าว หยาดกระด้าง ไม่มีความเห็นใจคนอื่น ส่วนชั้นเรียนที่มีบรรยากาศแบบประชาธิปไตยนั้นกลับส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักสามัคคีปรองดองเป็นมิตรกัน การเรียนราบรื่น มีบรรยากาศที่สบายใจน่าเรียน เพราะครูรู้จักจัดความกดดัน ความเกรงกลัวต่างๆ ออกไปจากชั้นได้

วูร์น (Voorn.1990:125) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างศิลปะขนาดเล็กกับสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัยโดยสำรวจความคิดเห็นและสัมภาษณ์ผู้บริหารที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจาก 119 วิทยาลัย ใน 5 รัฐ ของเขตตะวันตกของประเทศสหรัฐอเมริกา ผลการศึกษาพบว่าสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมมีอิทธิพลต่อศิลปะขนาดเล็กบุคลิกภาพและการปรับตัวตามธรรมชาติ ศิลปะขนาดเล็กจะเชื่อมโยงสิ่งต่างๆ เข้าด้วยกันเมื่อมีลักษณะทางกายภาพที่เหมาะสม

งานวิจัยในประเทศ

สุธีตา หงษาชาติ (2539 : 84-85) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งแวดล้อมในสถาบันบุคลิกภาพ และพฤติกรรมการเข้ารับข่าวสารกับความรู้ และการตอบสนองต่อภาวะวิกฤติทางสังคมและสภาพแวดล้อมของนักศึกษาพยาบาลผลการศึกษา พบว่า บุคลิกภาพด้านมนุษยธรรม การเข้าสังคมการควบคุมอารมณ์ สถานการณ์ด้านการสื่อสารและสภาพสิ่งแวดล้อมในสถาบัน การมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษา มีความสัมพันธ์กับการเรียนรู้ทางสังคมและการเมืองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่กล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่า ลักษณะทางกายภาพ สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน สภาพแวดล้อมด้านการเรียนการสอนที่ดี ทำให้บุคลิกลักษณะของผู้เรียนบางประการสูง ได้แก่ การรู้จักควบคุมตนเอง ความรับผิดชอบ มีความคิดสร้างสรรค์ เป็นต้น ดังนั้น ผู้วิจัยคาดว่า สภาพแวดล้อมด้านการเรียนการสอน จะเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อทัศนคติต่อสถาบันแห่ง

2.2.3.2 งานวิจัยเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์ภาพระหว่างนักเรียนกับครู

งานวิจัยในต่างประเทศ

ไทด์เมน (Tiedmen. 1942 : 657-664) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาจะไม่ชอบครูแบบเผด็จการที่ชอบข่มขู่ปราศจากความเห็นอกเห็นใจและการสอนแบบใช้อำนาจทั้งหลายนั้นเด็กยิ่งโตขึ้นเท่าไร ก็ยิ่งมีความรู้สึกเป็นปฏิปักษ์มากขึ้นเท่านั้น

บุธ (วิลาส ทองขาว : 2527 : 16 ; อ้างอิงจาก Buth. 1942) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน พบว่า ครูที่พยายามทำความรู้จักเด็ก ให้ความเห็นอกเห็นใจ เด็กจะรักส่งเสริมการเรียนความต้องการและความสนใจของเด็ก เด็กจะเรียนได้ดีและมีการปรับตัวได้สูง ต่างกับครูที่มุ่งสอนโดยวิธีที่กดดันให้เด็กยอมรับความต้องการของตน ผลที่สุดเด็กจะไม่พอใจในตัวครูและเรียนไม่ดีเท่าที่ควร

สไตลส์ แอนด์ดอร์ซีย์ (วิลาส ทองขาว. 2527 : 17 ; อ้างอิงจาก Stiles ;& Dorsey. 1950; Democrator Teaching in Secondary School) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการสอนแบบประชาธิปไตยในโรงเรียนมัธยมศึกษา และปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนการสอนดังนี้

1. การเรียนการสอนแบบอัตตาธิปไตยนั้น ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนเป็นแบบสั่งและเชื่อฟังโดยไม่มีข้อโต้แย้งนักเรียนจะสนใจบทเรียนเพื่อคะแนนของตนเองโดยไม่คำนึงถึง

ปฏิสัมพันธ์ระหว่างตนกับผู้อื่น ส่วนครูไม่มีจุดหมายที่จะพัฒนานักเรียนให้มีความเจริญในด้านต่างๆ เท่าที่ควรเพียงแต่ต้องการให้นักเรียนสนใจบทเรียนที่ตนกำลังสอนเท่านั้นครูใช้กฎเกณฑ์ตามที่ตนพอใจบังคับให้นักเรียนปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัดโดยไม่คำนึงถึงธรรมชาติจิตใจหรือความแตกต่างระหว่างบุคคล การเรียนการสอนแบบนี้ นักเรียนจะมีบุคลิกภาพแบบตัวใครตัวมัน ไม่มีทักษะการอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม

2. การเรียนการสอนแบบประชาธิปไตยนั้น ครูจะเป็นผู้สร้างสถานการณ์ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการวางแผนและตัดสินใจเกี่ยวกับการเรียนการสอน ครูยอมรับในเรื่องความแตกต่างของนักเรียนทั้งด้านความสนใจ ความสามารถ ทักษะคิด ส่วนนักเรียนต้องการได้รับความรู้มากกว่าคะแนนสูงๆ และครูเป็นเพียงที่ปรึกษาของนักเรียนเท่านั้น การเรียนการสอนแบบอัตตาธิปไตย จึงเป็นการเรียนการสอนที่สร้างบรรยากาศให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน ซึ่งบรรยากาศแบบนี้ช่วยให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์

ไทเลอร์ (Tyler. 1964 : 16) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนในอุดมคติ พบว่าสัมพันธภาพที่ดีในอุดมคติ ครูต้องมีการสื่อสารความเข้าใจที่ดีกับนักเรียน เป็นมิตรที่ดี ให้ความรักความเอาใจใส่ มีความเข้าใจและยอมรับนักเรียน

งานวิจัยในประเทศ

สมศักดิ์ ชินพันธ์ (2522 : 22, 27,53-55) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปฏิสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนในชั้นเรียนกับความรับผิดชอบ และมโนคติของตนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4-5 จำนวน 263 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีปฏิสัมพันธ์กับครูแบบประชาธิปไตยมีความรับผิดชอบสูงที่สุด ส่วนนักเรียนที่มีปฏิสัมพันธ์กับครูแบบปล่อยปละละเลยมีความรับผิดชอบต่ำที่สุดและการปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนแบบประชาธิปไตยสัมพันธ์ทางบวกกับความรับผิดชอบของนักเรียนแบบอัตตาธิปไตยกับแบบปล่อยปละละเลยสัมพันธ์กับความรับผิดชอบในทางลบ

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธระหว่างนักเรียนกับครูที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครูที่ดี มีความเป็นกันเอง หรือเป็นแบบประชาธิปไตยมีผลต่อพัฒนาบุคลิกภาพที่ดีของนักเรียน ได้แก่ ด้านความรับผิดชอบ ดังนั้นผู้วิจัยคาดว่า ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู น่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อสถาบันเท

2.2.3.3 งานวิจัยเกี่ยวข้องกับการเลียนแบบกลุ่มเพื่อน

งานวิจัยในประเทศ

สุพัทธา สุภาพ (2526 : 71) กล่าวว่า เพื่อนมีอิทธิพลอย่างยิ่ง โดยเฉพาะในวัยรุ่น เพราะวัยรุ่นเป็นวัยที่มีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะทำตัวให้เพื่อนฝูงยอมรับนับถือ วัยรุ่นจะมีความเข้าใจดีกว่า ถ้าวัยรุ่นได้รับความนิยมนกย่องจากเพื่อนฝูงมากเพียงใด ย่อมทำให้เขาเป็นคนที่มักจะเป็นมิตร น่าคบ กล้าแสดงออก รู้จักวางตัวในการเข้าสังคม และมีความเชื่อมั่นในตนเองมาก

ขึ้น ซึ่งบุคลิกลักษณะดังกล่าวนี้ ย่อมจะช่วยให้วัยรุ่นได้รับความนิยมนกย่องจากกลุ่มเพื่อนมากขึ้น ซึ่งส่งผลต่อความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตนเองในแง่ที่ดีด้วย ส่วนวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมกาปฏิบัติตนในการเข้าสังคมกับเพื่อนไม่ดี และไม่เป็นคนที่นิยมนกย่องของเพื่อนฝูง มักจะสร้างเจตคติต่อตนเองในแง่ไม่ดีขึ้นมา โดยเฉพาะความรู้สึกแค้นเคียด บางครั้งหาเหตุหาใจ วัยรุ่นจะพยายามที่จะยอมรับและคล้อยตามความคิดเห็น การกระทำทุกอย่างของเพื่อนที่บางครั้งจะพยายามแสดงตัวโอ้อวด เพื่อให้เพื่อนประทับใจในความสามารถของตน

สุชา จันทน์เอม (2539 : 118) กล่าวถึง การคบเพื่อนของวัยรุ่นว่า กลุ่มเพื่อนจะช่วยให้เด็กได้เรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ที่อาจไม่ได้รับจากครอบครัวหรือผู้ใหญ่ เช่น เพศศึกษา ความเสมอภาค ความเป็นผู้นำในกลุ่มเพื่อน เด็กจะเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น เด็กจะเลือกคบเพื่อนที่ถูกใจ และอาจจำเอาพฤติกรรมต่าง ๆ ของเพื่อนมาเป็นแนวปฏิบัติของตนเอง

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลียนแบบกลุ่มเพื่อนที่กล่าวมาข้างต้น จะพบว่า เพื่อนมีอิทธิพลต่อความคิด ความรู้สึกและการกระทำของวัยรุ่นเป็นอย่างมาก เพราะวัยรุ่นต้องการให้ตนเองเป็นที่ยอมรับและประทับใจของกลุ่มเพื่อน จึงยอมทำตามกลุ่มเพื่อนแม้ว่าบางครั้งอาจต้องฝืนต่อความรู้สึกของตนเองก็ตาม ซึ่งน่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อทัศนคติของนักเรียน

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา กรุงเทพมหานคร มุ่งจัดการศึกษาให้เป็นโรงเรียนระดับแนวหน้าของชาติ เน้นความเป็นผู้นำด้านวิชาการและเทคโนโลยีที่ทันสมัย ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม สืบสานความเป็นไทย สร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ประเมินตนเองเพื่อพัฒนาอย่างยั่งยืน

3.1 ประวัติความเป็นมา

โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เดิมคือโรงเรียนประชากรราษฎร์อุปถัมภ์ ซึ่งเคยเป็นโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดจังหวัดพระนคร เปิดเมื่อวันที่ 11 สิงหาคม 2504 รับนักเรียนชั้นประถมศึกษามาโดยตลอดและพัฒนาเป็นลำดับ ดังนี้

วันที่ 1 ตุลาคม 2516 โอนไปสังกัดกองการประถมศึกษา กรมสามัญศึกษา

วันที่ 1 ธันวาคม 2517 เปลี่ยนจากโรงเรียนระดับประถมศึกษาเป็นโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา โดยริเริ่มของอาจารย์ใหญ่ขณะนั้น คือ นายทับทิม บุญยพัชรินทร์ มีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือนักเรียนที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ แต่มีความสามารถที่จะเรียน ให้มีโอกาสเรียนต่อในระดับชั้นมัธยมศึกษา และค่อย ๆ ยุบเลิกชั้นประถมศึกษาไปในที่สุด

วันที่ 30 เมษายน 2521 โอนไปสังกัด กองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา และได้ขยายเปิดชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในปี 2522

กระทรวงศึกษาธิการได้อนุมัติการเปลี่ยนชื่อโรงเรียนประชาราษฎร์อุปถัมภ์มาเป็นโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เมื่อวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2546

ปัจจุบันโรงเรียนมีพื้นที่ 10 ไร่ 90 ตารางวา มีอาคารเรียน 4 หลัง จำนวนห้องเรียน 54 ห้อง ห้องพิเศษ 32 ห้อง อาคารฝึกงาน 1 หลัง 6 ห้อง สนามบาสเกตบอล สนามเอนกประสงค์ ห้องน้ำชาย 3 หลัง 29 ห้อง หญิง 1 หลัง 17 ห้อง มีที่พักผ่อนดูหนังสือทั่วบริเวณ บ้านพักครู 2 หลัง แฟลตพักภารโรง 2 หลัง 18 ห้อง อาคารหอประชุม – โรงอาหาร 1 หลัง

บุคลากร ปี 2550 ประกอบด้วยครู 84 คน ลูกจ้างประจำ 14 คน นักเรียนประมาณ 2,200 คน เปิดสอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึง มัธยมศึกษาปีที่ 6

3.2 วิสัยทัศน์

“มุ่งเน้นพัฒนาให้โรงเรียนมีคุณภาพทางวิชาการโดยใช้เทคโนโลยีที่หลากหลายเป็นที่ยอมรับของชุมชน เสริมสร้างบุคลากรด้านคุณธรรม จริยธรรม วินัย ค่านิยม สุขอนามัย ให้อยู่ในสังคมอย่างมีความสุข”

3.3 เป้าประสงค์

เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพทางวิชาการเป็นที่ยอมรับของสังคมใช้แหล่งเรียนรู้ที่ทันสมัย และหลากหลายได้อย่างมีคุณภาพ มีวินัย คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ สุขภาพพลานามัยสมบูรณ์ ปลอดภัย เสพติด มีทักษะด้านกีฬา ดนตรีและศิลปะ มีรายได้ระหว่างเรียน รู้จักประหยัดอดออม และมีความสัมพันธ์อันดีกับชุมชน

3.4 นโยบายโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา

1. จัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สอนให้รู้จักคิด ทดลองให้ได้ผล ค้นให้พบ สาธิตให้เห็น วิเคราะห์ และแก้ปัญหาเป็น
2. สนับสนุนการใช้สื่อ และเทคโนโลยี ส่งเสริมการเรียนรู้จากระบบข่าวสารข้อมูล และใช้ระบบเครือข่ายการเรียนรู้ผ่านทาง Internet
3. ส่งเสริม และสนับสนุนให้ผู้เรียนทุกคนได้เรียนคอมพิวเตอร์ตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการและนับหน่วยการเรียนรู้
4. ปรับภูมิทัศน์บริเวณโดยทั่วไปในโรงเรียนให้สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอน และสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดีแก่ผู้เรียนและครูอาจารย์
5. ส่งเสริมการจัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียน การอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข และการกีฬาที่ส่งเสริมสุขภาพพลานามัยที่สมบูรณ์
6. ให้มีการบริหารและการจัดการในการเพิ่มประสิทธิภาพ และควบคุมคุณภาพในกระบวนการจัดการเรียนการสอน ตามนโยบายการปฏิรูปการศึกษา
7. ให้มีคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ควบคุมนโยบาย และส่งเสริมสนับสนุนงบประมาณวัสดุครุภัณฑ์การศึกษา

8. จัดให้มีการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประเมินภายในและการประเมิน

ภายนอก

9. ส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรในโรงเรียนให้ได้รับความรู้และประสบการณ์ โดยการอบรมประชุม สัมมนาและศึกษาดูงานนอกสถานศึกษา

3.5 พันธกิจ

1. พัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพทางวิชาการเป็นที่ยอมรับของสังคม
2. จัดให้มีการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย หลากหลาย และเหมาะสม
3. ส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้จ่ายอย่างประหยัด และมีรายได้ระหว่างเรียน
4. สนับสนุนให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาโรงเรียน และนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์

5. พัฒนาระบบเครือข่ายสารสนเทศของโรงเรียน ให้มีประสิทธิภาพเชื่อมโยงทั่วถึง
6. พัฒนาบุคลากรให้ใช้เทคโนโลยีทางการศึกษาอย่างต่อเนื่องและตามศักยภาพ
7. กำหนดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้บุคลากรมีคุณธรรม จริยธรรม วินัย ค่านิยมที่พึง

ประสงค์

8. จัดกิจกรรมที่มีประโยชน์ต่อการพัฒนาสุขภาพพลานามัยที่สมบูรณ์ ปลอดภัยจาก

ยาเสพติด

3.6 สัญลักษณ์ประจำโรงเรียน

เครื่องหมายประจำโรงเรียน	คือ	พระแก้ว
อักษรย่อชื่อโรงเรียน	คือ	ต.อ.พ.ร.
พระพุทธรูปประจำโรงเรียน	คือ	พระพุทธรูปปางสมาธิประดิษฐานบนฐานบัว
คติพจน์ประจำโรงเรียน	คือ	เมธาวิ ปัญญาลงการุตโตโม โหติ (นักปราชญ์ คือผู้มีปัญญาเป็นเครื่องประดับอันสูงสุด)
ปรัชญาประจำโรงเรียน	คือ	ความเป็นเลิศทางวิชาการและคุณธรรม
สีประจำโรงเรียน	คือ	สีชมพู – น้ำเงิน
ต้นไม้ประจำโรงเรียน	คือ	ต้นชมพูพันธุ์ทิพย์
เพลงประจำโรงเรียน	คือ	เพลงมาร์ชเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เพลงอุทยานรมณี

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ปีการศึกษา 2550 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา กรุงเทพมหานคร จำนวน 723 คน แบ่งนักเรียนชาย 276 คน และนักเรียนหญิง 447 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 จำนวน 243 คน แบ่งได้ดังนี้ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 103 คน เป็นนักเรียนชาย 41 คน นักเรียนหญิง 62 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 87 คน เป็นนักเรียนชาย 33 คน นักเรียนหญิง 54 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 53 คน เป็นนักเรียนชาย 19 คน นักเรียนหญิง 34 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากรที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (Yamane. 1970 : 80-81) โดยใช้ระดับชั้นและเพศเป็นชั้น (Strata) โดยมีขั้นตอนการสุ่ม ตัวอย่างดังนี้

1. ผู้วิจัยจำแนกประชากร ออกเป็น 3 ระดับชั้น คือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 307 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 259 คน และมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 157 คน
 2. ผู้วิจัยจำแนกประชากรแต่ละระดับชั้นในข้อที่ 1. ตามเพศ ได้ผลดังนี้ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 307 คน เป็นนักเรียนชาย 121 คน นักเรียนหญิง 186 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 259 คน เป็นนักเรียนชาย 99 คน นักเรียนหญิง 160 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 157 คน เป็นนักเรียนชาย 56 คน นักเรียนหญิง 101 คน
 3. ผู้วิจัยประมาณค่าของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยด้วยความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จากตารางของ ยามาเน่ (Yamane. 1970 : 80-81) พบว่าต้องใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 243 คน ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้สัดส่วนประชากร : กลุ่มตัวอย่าง = 3 : 1 ผู้วิจัยจึงสุ่มตัวอย่างได้ดังนี้ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 103 คน เป็นนักเรียนชาย 41 คน นักเรียนหญิง 62 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 87 คน เป็นนักเรียนชาย 33 คน นักเรียนหญิง 54 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 53 คน เป็นนักเรียนชาย 19 คน นักเรียนหญิง 34 คน
- ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้นและเพศ

ระดับชั้น	เพศชาย		เพศหญิง		รวม	
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
มัธยมศึกษาปีที่ 4	121	41	186	62	307	103
มัธยมศึกษาปีที่ 5	99	33	160	54	259	87
มัธยมศึกษาปีที่ 6	56	19	101	34	157	53
รวมทั้งหมด	276	93	447	150	723	243

เครื่องมือในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้มีลักษณะเป็นแบบสอบถามทัศนคติต่อสถาบันเทวธรรบๆ โรงเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร แบ่งออกเป็น 8 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามบุคลิกภาพ
- ตอนที่ 4 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง
- ตอนที่ 5 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน
- ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู
- ตอนที่ 7 แบบสอบถามการเลียนแบบกลุ่มเพื่อน
- ตอนที่ 8 แบบสอบถามทัศนคติต่อสถาบันเทวธรรบ

วิธีสร้างเครื่องมือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านส่วนตัวของนักเรียน เมื่อ
นักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ และเติมข้อความลงในช่องว่าง
.....ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียน

1. เพศ
☐ นักเรียนชาย ☐ นักเรียนหญิง
2. อายุ.....ปี
3. ระดับชั้นที่กำลังศึกษา
☐ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
☐ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
☐ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนคือ.....
5. รายได้ของผู้ปกครอง.....บาท/เดือน
6. อาชีพของผู้ปกครอง
☐ รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ
☐ รับจ้าง / พนักงานบริษัทเอกชน
☐ ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว
☐ อื่น ๆ โปรดระบุ.....
7. สถานภาพการสมรสของบิดามารดา
a. บิดามารดาอยู่ร่วมกัน
b. บิดามารดาหย่าร้างกัน
c. บิดาหรือมารดาถึงแก่กรรม
8. ที่อยู่อาศัย
a. บ้านพัก
b. บ้านเช่า
c. หอพัก และอื่นๆ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

2.1 ผู้วิจัยศึกษานิยามศัพท์เฉพาะ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียน
เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามบุคลิกภาพของ พเยาว์ เกาทันท์ (2534 : 101-102) และ
พรสิริ มั่นคง (2549 : 97)

2.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามนิสัยทางการเรียนตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 2.1 และ 2.2 โดยลักษณะของแบบสอบถามนิสัยทางการเรียนเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามนิสัยทางการเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบวัดข้อเท็จจริงของนักเรียน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0.	นักเรียนคุยในเวลาเรียน					
00.	นักเรียนทำการบ้านที่ครูมอบหมายให้ทุกครั้ง					
000.	นักเรียนไม่อยากเข้าห้องเรียน					

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจและให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อต่อไปนี้

	ข้อความทางบวก (คะแนน)	ข้อความทางลบ (คะแนน)
จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ในการวิจัยครั้งนี้ แปลผลได้ดังนี้

ผู้ที่ได้คะแนน 3.67 – 5.00 หมายถึง นิสัยทางการเรียนดี

ผู้ที่ได้คะแนน 2.34 – 3.66 หมายถึง นิสัยทางการเรียนดีพอใช้

ผู้ที่ได้คะแนน 1.00 – 2.33 หมายถึง นิสัยทางการเรียนไม่ดี

ตอนที่ 3 แบบสอบถามบุคลิกภาพ มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

3.1 ผู้วิจัยศึกษานิยามศัพท์เฉพาะ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

3.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามบุคลิกภาพของ บุญส่ง สร้อยสิงห์ (2546 : 101-108) และ พิไลวรรณ แดงขาว (2545 : 90)

3.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามบุคลิกภาพตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 3.1 และ 3.2 โดยลักษณะของแบบสอบถามบุคลิกภาพเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามบุคลิกภาพ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบวัดข้อเท็จจริงของนักเรียน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริง หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก

จริงบ้าง หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง

จริงน้อย หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย

จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0.	บุคลิกภาพแบบ เอ ข้าพเจ้าสามารถทำงานที่รับผิดชอบให้ เสร็จก่อนเวลากำหนดเสมอ					
00.	บุคลิกภาพแบบ บี ข้าพเจ้าไม่ชอบทำงานที่ต้องแข่งขันกับ ผู้อื่น					

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจสอบและให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อต่อไปนี้

	ข้อความทางบวก (คะแนน)	ข้อความทางลบ (คะแนน)
จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ อัจฉรา วงศ์พัฒนามงคล. (2533 : 57-58) ในการวิจัยครั้งนี้ แปลผลได้ดังนี้

คะแนน 31-60 หมายถึง มีบุคลิกภาพแบบ เอ

คะแนน 12-30 หมายถึง มีบุคลิกภาพแบบ บี

ตอนที่ 4 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

4.1 ผู้วิจัยศึกษานิยามศัพท์เฉพาะ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

4.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองของ สุกัญญา แยมยิ้ม (2541 : 15 - 97 และ กิ่งกาญจน์ ปานทอง (2545: 67 - 68)

4.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 4.1 และ 4.2 โดยลักษณะของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความเกี่ยวกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับความจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0. 00.	<u>การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อ ผู้ปกครอง</u> นักเรียนชอบโต้แย้งกับผู้ปกครอง นักเรียนปรึกษาปัญหาทุกเรื่องกับ ผู้ปกครอง					
0. 00.	<u>การปฏิบัติตนของผู้ปกครองต่อ นักเรียน</u> ผู้ปกครองถามเรื่องเรียนของนักเรียน ผู้ปกครองยอมรับความคิดเห็นของ นักเรียน					

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจและให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อต่อไปนี้

	ข้อความทางบวก (คะแนน)	ข้อความทางลบ (คะแนน)
จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ในการวิจัยครั้งนี้ แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00	หมายถึง	มีสัมพันธภาพดีระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง
คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66	หมายถึง	มีสัมพันธภาพดีพอใช้ระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง
คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33	หมายถึง	มีสัมพันธภาพไม่ดีระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

ตอนที่ 5 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

5.1 ผู้วิจัยศึกษานิยามศัพท์เฉพาะเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

5.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของโรงเรียนของ อติเทพ ศรีสุรวัณ. (2545 : 75 - 76) และ วินัย ธงชัย. (2545 : 201 - 204)

5.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของโรงเรียนตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 5.1 และ 5.2 โดยลักษณะของแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของโรงเรียนเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริงจริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความเกี่ยวกับลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน เมื่อ
นักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับความจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0.	<u>สถานที่เรียน</u> ห้องเรียนมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย					
00.	<u>สื่อและอุปกรณ์การเรียน</u> อุปกรณ์การเรียนมีความเพียงพอต่อการใช้ งาน					

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจสอบและให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อต่อไปนี้

	ข้อความทางบวก (คะแนน)	ข้อความทางลบ (คะแนน)
จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ในการวิจัยครั้งนี้ แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	3.67 – 5.00	หมายถึง	ลักษณะทางกายภาพของสถานที่เรียนดี
คะแนนเฉลี่ย	2.34 – 3.66	หมายถึง	ลักษณะทางกายภาพของสถานที่เรียนดีพอใช้
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 2.33	หมายถึง	ลักษณะทางกายภาพของสถานที่เรียนไม่ดี

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

6.1 ผู้วิจัยศึกษานิยามศัพท์เฉพาะ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

6.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูของ พิไลวรรณ แดงขาว (2545 : 93)

6.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 6.1 และ 6.2 โดยลักษณะของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริงจริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความเกี่ยวกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เมื่อ
นักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับความจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0.	<u>พฤติกรรมที่ครูปฏิบัติต่อนักเรียน</u> ครูให้ความรักความเอาใจใส่ข้าพเจ้าเป็นอย่างดี					
00.	<u>พฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติต่อครู</u> เมื่อมีปัญหาทั้งในด้านการเรียนและด้านส่วนตัว ข้าพเจ้าจะปรึกษาครู					

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจสอบและให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อต่อไปนี้

	ข้อความทางบวก (คะแนน)	ข้อความทางลบ (คะแนน)
จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ในการวิจัยครั้งนี้ แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	3.67 – 5.00 หมายถึง	มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูดี
คะแนนเฉลี่ย	2.34 – 3.66 หมายถึง	มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูดีพอใช้
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 2.33 หมายถึง	มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูไม่ดี

ตอนที่ 7 แบบสอบถามการเลียนแบบกลุ่มเพื่อน

7.1 ผู้วิจัยศึกษานิยามศัพท์เฉพาะ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลียนแบบกลุ่มเพื่อน เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

7.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามการเลียนแบบกลุ่มเพื่อน ของสิริพรรณบุรี (2548 : 80-81)

7.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามการเลียนแบบกลุ่มเพื่อนตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 7.1 และ 7.2 โดยลักษณะของแบบสอบถามการเลียนแบบกลุ่มเพื่อนเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามการเลียนแบบกลุ่มเพื่อน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความเกี่ยวกับการเลียนแบบกลุ่มเพื่อน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับความจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริง หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก

จริงบ้าง หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง

จริงน้อย หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย

จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0.	เมื่อมีเวลาว่างพวกเพื่อน ๆ มักชวนฉันไป					
00.	ดิฉันหนังสือ หรือเล่นกีฬา					
	เมื่อเพื่อนมีเพศสัมพันธ์กับแฟนแล้วมาเล่า					
	ฟัง นักเรียนอยากลองมีเพศสัมพันธ์บ้าง					

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจสอบและให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อต่อไปนี้

	ข้อความทางบวก (คะแนน)	ข้อความทางลบ (คะแนน)
จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ในการวิจัยครั้งนี้ แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	3.67 – 5.00	หมายถึง มีการเลียนแบบกลุ่มเพื่อนมาก
คะแนนเฉลี่ย	2.34 – 3.66	หมายถึง มีการเลียนแบบกลุ่มเพื่อนปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 2.33	หมายถึง มีการเลียนแบบกลุ่มเพื่อนน้อย

ตอนที่ 8 แบบสอบถามทัศนคติต่อสถานบันเทิงมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

8.1 ผู้วิจัยศึกษานิยามศัพท์เฉพาะ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อสถานบันเทิง เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

8.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามทัศนคติต่อสถานบันเทิง ของ ชฎาวิทย์ สุวรรณรัตน์ (2537 : 107 - 111) และ ยุวดี พรพิบูลย์ (2539 : 92 - 99)

8.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามทัศนคติต่อสถานบันเทิง ตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 7.1 และ 7.2 โดยลักษณะของแบบสอบถามทัศนคติต่อสถานบันเทิง เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย จริงน้อยที่สุด โดยแบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความคิด ด้านความรู้สึก และด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม

ตัวอย่างแบบสอบถามทัศนคติต่อสถานบันเทิง

8.1 ด้านความคิด

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความเกี่ยวกับทัศนคติต่อสถานบันเทิง เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับความจริงของนักเรียนมากที่สุด

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความตรงกับความคิดของนักเรียนมากที่สุด
เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความตรงกับความคิดของนักเรียนมาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ข้อความตรงกับความคิดของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความตรงกับความคิดของนักเรียนน้อย
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความตรงกับความคิดของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง
0.	นักเรียนคิดว่าการตั้งสถานบันเทิงหน้าโรงเรียนเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสม					

8.2 ด้านความรู้สึก

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความเกี่ยวกับทัศนคติต่อสถานบันเทิง เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับความจริงของนักเรียนมากที่สุด

มากที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุด
มาก	หมายถึง	ข้อความตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมาก
ปานกลาง	หมายถึง	ข้อความตรงกับความรู้สึกของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
น้อย	หมายถึง	ข้อความตรงกับความรู้สึกของนักเรียนน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับความรู้สึกของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
0.	นักเรียนพอใจกับการเปิดสถานบันเทิงในช่วงเวลากลางคืน					

8.3 ด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความเกี่ยวกับทัศนคติต่อสถานบันเทิง เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับความจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0.	นักเรียนอยากลองเข้าสถานบันเทิง ดูว่าข้างในเป็นอย่างไร					

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจสอบและให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อต่อไปนี้

ข้อความทางบวก ข้อความทางลบ

ด้านความคิด	ด้านความรู้สึก	แนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม	(คะแนน)	(คะแนน)
เห็นด้วยอย่างยิ่ง,	มากที่สุด,	จริงที่สุด	5	1
เห็นด้วย,	มาก,	จริง	4	2
ไม่แน่ใจ,	ปานกลาง,	จริงบ้าง	3	3
ไม่เห็นด้วย,	น้อย,	จริงน้อย	2	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง,	น้อยที่สุด,	จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ในการวิจัยครั้งนี้ แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00	หมายถึง	ทัศนคติทางบวกต่อสถานบันเทิงของนักเรียน
คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66	หมายถึง	ทัศนคติปานกลางต่อสถานบันเทิงของนักเรียน
คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33	หมายถึง	ทัศนคติทางลบต่อสถานบันเทิงของนักเรียน

การหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. หาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) ของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ได้แก่ รองศาสตราจารย์เวณิ กรีทอง อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภะและผู้ช่วยศาสตราจารย์พรพรรณรัตน์ พลอยล้อมแสง เป็นผู้ตรวจสอบความเหมาะสมทั้ง

ด้านเนื้อหา ข้อความ และภาษาที่ใช้ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปทดลองใช้

2. นำแบบสอบถามทัศนคติต่อสถานบันทิ้งของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร มาหาความเชื่อมั่น มี 2 ขั้นตอน ดังนี้

2.1 นำแบบสอบถามทัศนคติต่อสถานบันทิ้งของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานครไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานครจำนวน 30 คน ซึ่งมีใช้กลุ่มตัวอย่าง จากนั้นนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ มาตรวจให้คะแนนเพื่อวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ แล้วนำค่าเฉลี่ยรายข้อมาทดสอบนัยสำคัญทางสถิติโดยใช้ $t - test$ โดยเลือกเฉพาะข้อ t ที่มีนัยทางสถิติที่ระดับ .05 มาใช้เป็นแบบสอบถามในการวิจัย ได้ผลดังนี้

ตอนที่ 2 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน มีจำนวน 14 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง .3.656 - 7.365

ตอนที่ 3 แบบสอบถามบุคลิกภาพ มีจำนวน 12 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.440 - 8.227

ตอนที่ 4 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง มีจำนวน 20 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 3.579 - 10.673

ตอนที่ 5 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน มีจำนวน 14 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง .2.217 - 8.340

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู มีจำนวน 14 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 3.949 - 10.334

ตอนที่ 7 แบบสอบถามการเลียนแบบกลุ่มเพื่อน มีจำนวน 12 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.198 - 11.351

ตอนที่ 8 แบบสอบถามทัศนคติต่อสถานบันทิ้ง มี 3 ด้านได้แก่

ด้านความคิด มีจำนวน 10 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.870 - 8.208

ด้านความรู้สึก มีจำนวน 7 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 4.596 -11.043

ด้านแนวโน้มการแสดงพฤติกรรม มีจำนวน 11 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.954 - 17.701

2.2 หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามที่คัดเลือกแล้วในข้อ 2.1 โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) เพื่อนำมาใช้ในการวิจัย ได้ผลดังนี้

ตอนที่ 2 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Scale Type) มีจำนวน 14 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง .3.656 - 7.365ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8946

- ตอนที่ 3 แบบสอบถามบุคลิกภาพ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8668
- ตอนที่ 4 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9543
- ตอนที่ 5 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7733
- ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9101
- ตอนที่ 7 แบบสอบถามการเลียนแบบกลุ่มเพื่อน ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8808
- ตอนที่ 8 แบบสอบถามทัศนคติต่อสถานบันเทิง มี 3 ด้านได้แก่
- ด้านความคิด ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7682
 - ด้านความรู้สึก ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7611
 - ด้านแนวโน้มการแสดงพฤติกรรม ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9657

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยังโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร เพื่อขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียนจากผู้อำนวยการโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร ไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ในระหว่างวันที่ 21-25 มกราคม 2551 จำนวน 243 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามคืนมาครบทุกฉบับ
3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามจำนวน 243 ฉบับ ที่นักเรียนตอบมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ผลปรากฏว่าสมบูรณ์ทุกฉบับ จากนั้นนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยการคำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

3. วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

ค่าร้อยละ

ค่าเฉลี่ย

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ ได้แก่

2.1 หาค่าจำแนกรายข้อของแบบสอบถาม โดยใช้เทคนิค 25 % ของกลุ่มสูง – กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t – test

2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์สมมติฐาน

3.1 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อทดสอบสมมติฐาน ข้อที่ 1

3.2 วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบสมมติฐาน ข้อที่ 2

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการแปลความหมายดังนี้

N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
T	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ใน t-Distribution
df	แทน	ระดับชั้นความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน	ผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยกำลังสองของคะแนนแต่ละค่า (Mean Squares)
$\square$	แทน	ค่าสมการพยากรณ์ที่แทนค่าในรูปแบบคะแนนดิบ
Z	แทน	ค่าสมการพยากรณ์ที่แทนค่าในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	กำลังสองของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
b	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
a	แทน	ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปของคะแนนดิบ
SE_b	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ตัวพยากรณ์
SE_{est}	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานการพยากรณ์
X_1	แทน	เพศ : ชาย
X_2	แทน	เพศ : หญิง
X_3	แทน	อายุของนักเรียน
X_4	แทน	ระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 4
X_5	แทน	ระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 5
X_6	แทน	ระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 6
X_7	แทน	คะแนนเฉลี่ยสะสมของนักเรียน
X_8	แทน	รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง
X_9	แทน	อาชีพของผู้ปกครอง : รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ
X_{10}	แทน	อาชีพของผู้ปกครอง : รับจ้าง / พนักงานบริษัทเอกชน

X ₁₁	แทน	อาชีพของผู้ปกครอง :ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว
X ₁₂	แทน	สถานภาพของผู้ปกครอง: บิดามารดาอยู่ร่วมกัน
X ₁₃	แทน	สถานภาพของผู้ปกครอง: บิดามารดาหย่าร้างกัน
X ₁₄	แทน	สถานภาพของผู้ปกครอง: บิดาหรือมารดาถึงแก่กรรม
X ₁₅	แทน	ที่อยู่อาศัย : บ้านพัก
X ₁₆	แทน	ที่อยู่อาศัย : บ้านเช่า
X ₁₇	แทน	ที่อยู่อาศัย : หอพัก และอื่นๆ
X ₁₈	แทน	นิสัยทางการเรียน
X ₁₉	แทน	บุคลิกภาพ
X ₂₀	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง
X ₂₁	แทน	ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน
X ₂₂	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู
X ₂₃	แทน	การเลียนแบบกลุ่มเพื่อน
Y	แทน	ทัศนคติต่อสถานบันเทิง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลไปวิเคราะห์โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS. (Statistical Package for Social Science.)

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วงขวาง กรุงเทพมหานคร โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
3. วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วงขวาง กรุงเทพมหานคร โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

การเสนอผลการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัยนำเสนอผลการศึกษาค้นคว้าตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 เสนอผลการวิเคราะห์จำนวนและร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วงขวาง กรุงเทพมหานคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ ระดับชั้น อาชีพของผู้ปกครอง สถานภาพการสมรสของผู้ปกครอง ที่อยู่อาศัย

ตอนที่ 2 เสนอผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง นิสัยทางการเรียน บุคลิกภาพ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู การเลียนแบบ กลุ่มเพื่อน และทัศนคติต่อสถานบันเทิง ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 3 เสนอผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 4 เสนอผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเสนอผลการศึกษาค้นคว้าตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 เสนอผลการวิเคราะห์จำนวนและร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ ระดับชั้น อาชีพของผู้ปกครอง สถานภาพการสมรสของผู้ปกครอง และที่อยู่อาศัย ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดม

ศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ ระดับชั้น อาชีพของผู้ปกครอง สถานภาพการสมรสของผู้ปกครอง และที่อยู่อาศัย

ปัจจัย	ระดับของปัจจัย	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เพศ	ชาย	93	38.27
	หญิง	150	61.73
	รวม	243	100.00
ระดับชั้น	มัธยมศึกษาปีที่ 4	103	42.39
	มัธยมศึกษาปีที่ 5	87	35.80
	มัธยมศึกษาปีที่ 6	53	21.81
	รวม	243	100.00

ตาราง 2 (ต่อ)

ปัจจัย	ระดับของปัจจัย	จำนวน(คน)	ร้อยละ
อาชีพของผู้ปกครอง	รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	41	16.87
	รับจ้าง / พนักงานบริษัทเอกชน	75	30.86
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	127	52.26
	รวม	243	100.00
สถานภาพการสมรสของ			
บิดามารดา			
	บิดามารดาอยู่ร่วมกัน	187	76.95
	บิดามารดาหย่าร้างกัน	36	14.81
	บิดาหรือมารดาถึงแก่กรรม	20	8.23
	รวม	243	100.00
ที่อยู่อาศัย	บ้านพัก	181	74.49
	บ้านเช่า	36	14.81
	หอพัก และอื่นๆ	26	10.70
	รวม	243	100.00

จากตาราง 2 พบว่า นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตหัวขวง กรุงเทพมหานคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 243 คน เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 61.73 เพศชาย คิดเป็นร้อยละ 38.27

จำแนกตามระดับชั้นพบว่า ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนระดับ มัธยมศึกษาปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 42.39 มัธยมศึกษาปีที่ 5 คิดเป็นร้อยละ 35.80 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 คิดเป็นร้อยละ 21.81

จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง ผู้ปกครองส่วนใหญ่ประกอบอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 52.26 รับจ้าง/พนักงานบริษัทเอกชนคิดเป็นร้อยละ 30.86 และรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 16.87

จำแนกตามสถานภาพการสมรสของบิดามารดา ผู้ปกครองส่วนใหญ่บิดามารดาอยู่ร่วมกัน คิดเป็นร้อยละ 76.95 บิดามารดาหย่าร้างกัน คิดเป็นร้อยละ 14.81 บิดาหรือมารดาถึงแก่กรรม คิดเป็นร้อยละ 8.23

จำแนกตามที่พักอาศัยส่วนใหญ่ักเรียนพักบ้านพัก คิดเป็นร้อยละ 74.49 บ้านเช่า คิดเป็นร้อยละ 14.81 และหอพักและอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 10.70

ตอนที่ 2 เสนอผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง นิสยทางการเรียน บุคลิกภาพ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู การเลียนแบบกลุ่มเพื่อนและทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร ดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียนและทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

ปัจจัยที่ศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
อายุ	16.40	1.21	วัยรุ่น
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	2.89	.56	ปานกลาง
รายได้ของเดือนของผู้ปกครอง	32059.67	52691.03	ปานกลาง
นิสยทางการเรียน	3.25	.42	ดีพอใช้
บุคลิกภาพ	2.77	.46	บุคลิกภาพแบบ เอ
สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง	3.77	.45	ดี
ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน	2.94	.45	ดีพอใช้
สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู	3.67	.50	ดีพอใช้
การเลียนแบบกลุ่มเพื่อน	3.47	.52	ปานกลาง
ทัศนคติต่อสถานบันเทิง	3.66	.47	ปานกลาง

จากตาราง 3 พบว่า นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีอายุอยู่ในช่วงวัยรุ่น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อยู่ในระดับปานกลาง รายได้ของเดือนของผู้ปกครองค่อนข้างสูง มีนิสยทางการเรียน ระดับดีพอใช้ มีบุคลิกภาพแบบเอ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองอยู่ในระดับดี ลักษณะทางกายภาพของสถานที่เรียนดีพอใช้ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู อยู่ในระดับดีพอใช้ การเลียนแบบกลุ่มเพื่อน อยู่ในระดับปานกลาง และมีทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนปานกลาง

ตอนที่ 3 เสนอผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน กับทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียน

เตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตหัวขวาง กรุงเทพมหานคร โดยหาค่าสัมประสิทธิ์
สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ดังแสดงใน
ตาราง 4

ตาราง 4 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับทัศนคติต่อสถาบันบ้นเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4
โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

	X1	X2	X3	X4	X5	X6	X7	X8	X9	X10	X11	X12	X13	X14	X15	X16	X17	X18	X19	X20	X21	X22	X23	Y
X1	1.000	1.000**	.023	.027	-.005	-.026	-.058	-.009	.075	-.027	-.031	.049	.029	-.113	.157*	-.114	.001	-.142*	-.105	-.159*	-.180*	-.150*	-.366**	-.234**
X2		1.000	-.023	-.027	.005	.026	.058	.009	-.075	.027	.031	-.049	-.029	.113	-.157*	.114	-.001	.142*	.105	.159*	.180*	.150*	.366**	.234**
X3			1.000	-.541**	.125	.503**	.074	.049	.035	.026	-.056	-.056	.027	.051	-.040	.017	-.025	-.095	-.025	-.007	.103	-.082	-.016	-.153*
X4				1.000	-.641**	-.453**	-.043	-.078	-.120	.003	.094	.054	.017	-.105	-.025	-.030	.026	.006	.012	.056	-.042	.223**	-.122	-.055
X5					1.000	-.394**	-.017	-.015	.053	.043	-.090	.042	-.142*	.120	.030	.051	.019	.078	.052	-.083	.045	-.164*	.122	.184**
X6						1.000	.072	.110	.081	-.054	-.008	-.113	.144*	-.013	-.006	-.024	-.054	-.098	-.074	.030	-.002	-.076	.005	-.148*
X7							1.000	.006	.033	.056	-.087	-.087	.085	.023	.041	-.026	.040	.002	.013	.072	-.050	-.036	.061	.026
X8								1.000	.036	.019	-.051	.063	-.052	-.028	.086	-.052	.023	-.001	.014	.043	-.030	-.009	.089	.016
X9									1.000	-.471**	-.301**	.116	-.095	-.055	.091	-.095	-.049	.123	.025	-.055	-.112	-.004	-.003	-.031
X10										1.000	-.699**	-.014	.004	.016	.017	-.042	-.016	-.114	-.086	.066	-.010	-.076	-.016	.066
X11											1.00	-.079	.072	.027	-.093	.123	.057	.023	.073	-.026	.102	.085	.020	-.046
X12												1.000	-.762**	-.547**	.078	.008	-.063	.137*	0.037	.052	-.033	.078	.011	.111
X13													1.000	-.0125	-.018	.022	.006	-.146*	-.061	-.071	-.019	-.136*	-.128*	-.198**
X14														1.000	-.096	-.041	.090	-.022	.023	.013	.075	.056	.149*	.086
X15															1.000	-.705**	.023	-.080	.002	-.104	-.181**	-.200**	-.178**	-.091
X16																1.000	.006	.103	.004	.034	.161*	.104	.092	.047

ตาราง4 (ต่อ)

X17																	1.000	-.100	.021	-.022	-.112	-.016	.005	.052
X18																		1.000	.290**	.363**	.193**	.328**	.434**	.341**
X19																			1.000	.099	.208**	.226**	.234**	.106
X20																				1.000	.120	.398**	.332**	.324**
X21																					1.000	.303**	.159*	.078
X22																						1.000	.368**	.270**
X23																							1.000	.531**
Y																								1.000

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01

จากตาราง 4 พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 6 ปัจจัย ได้แก่ เพศ : หญิง (X_2) ระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 5 (X_5) นิสัยทางการเรียน (X_{18}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_{20}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{22}) และการเลียนแบบกลุ่มเพื่อน (X_{23})

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 2 ปัจจัย ได้แก่ เพศ : ชาย (X_1) สถานภาพของผู้ปกครอง: บิดามารดาหย่าร้างกัน (X_{13})

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 2 ปัจจัย ได้แก่ อายุ (X_3) และระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 6 (X_6)

ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 13 ปัจจัย ได้แก่ ระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 4 (X_4) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_7) รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง (X_8) อาชีพของผู้ปกครอง : รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ (X_9) อาชีพของผู้ปกครอง : รับจ้าง / พนักงานบริษัทเอกชน (X_{10}) อาชีพของผู้ปกครอง : ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว(X_{11}) สถานภาพของผู้ปกครอง : บิดามารดาอยู่ร่วมกัน (X_{12}) สถานภาพของผู้ปกครอง : บิดาหรือมารดาถึงแก่กรรม (X_{14}) ที่อยู่อาศัย : บ้านพัก (X_{15}) ที่อยู่อาศัย : บ้านเช่า (X_{16}) ที่อยู่อาศัย : หอพัก และอื่นๆ (X_{17}) บุคลิกภาพ (X_{19}) และลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน (X_{21})

ตอนที่ 4 เสนอผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ที่มีอิทธิพลทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร กล่าวคือ การเสนอผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อค้นหาปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร ดังแสดงในตาราง 5

ตาราง 5 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
Regression	3	17.67	5.89	38.711**
Residual	239	36.36	.15	
Total	242	54.03		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่า มีปัจจัยจำนวน 3 ปัจจัย ที่ส่งผลกระทบต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) ดังแสดงในตาราง 6

ตาราง 6 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

ปัจจัย	b	SE _b	β	R	R ²	F
X ₂₃	.431	.059	.473	.531	.282	94.433**
X ₂₃ , X ₂₀	.173	.051	.166	.553	.306	52.968**
X ₂₃ , X ₂₀ , X ₃	-.056	.021	-.144	.572	.327	38.706**
a = 2.432						
R = .572						
R ² = .327						
SE _{est} = .414						

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

จากตาราง 6 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อสถานบันเทิงของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 3 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ การเลียนแบบกลุ่มเพื่อน (X₂₃) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X₂₀) และอายุ (X₃) ซึ่งปัจจัยทั้ง 3 ปัจจัยนี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร ได้ร้อยละ 32.70 ผู้วิจัยจึงนำค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์มาเขียนสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร ในรูปของคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = 2.432 + .431X_{23} + .173X_{20} - .056X_3$$

สมการพยากรณ์ทัศนคติต่อสถาบันแห่งหนึ่งของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียน
เตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = .473X_{23} + .166X_{20} - .144X_3$$

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร
2. ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนส่งผลต่อทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ปีการศึกษา 2550 ซึ่งศึกษาอยู่ในโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา กรุงเทพมหานคร จำนวน 723 คน เป็นนักเรียนชาย 276 คน นักเรียนหญิง 447 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ปีการศึกษา 2550 ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา กรุงเทพมหานคร จำนวน 243 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากรที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (Yamane. 1970 : 80-81) โดยใช้ระดับชั้นและเพศเป็นชั้น (Strata)

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้มีลักษณะเป็น แบบสอบถามทัศนคติต่อสถาบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร แบ่งออกเป็น 8 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง สถานภาพการสมรสของบิดามารดา และที่อยู่อาศัย

ตอนที่ 2 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Scale Type) มีจำนวน 14 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง .3.656 - 7.365 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8946

ตอนที่ 3 แบบสอบถามบุคลิกภาพ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Scale Type) มีจำนวน 12 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.440 - 8.227 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8668

ตอนที่ 4 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Scale Type) มีจำนวน 20 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 3.579 - 10.673 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9543

ตอนที่ 5 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Scale Type) มีจำนวน 14 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง .2.217 - 8.340 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7733

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Scale Type) มีจำนวน 14 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 3.949 - 10.334 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9101

ตอนที่ 7 แบบสอบถามการเลียนแบบกลุ่มเพื่อน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Scale Type) มีจำนวน 12 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.198 - 11.351 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8808

ตอนที่ 8 แบบสอบถามทัศนคติต่อสถาบันเทิง เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Scale Type) มี 3 ด้าน ได้แก่

ด้านความคิด มีจำนวน 10 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.870 - 8.208 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7682

ด้านความรู้สึก มีจำนวน 7 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 4.596 - 11.043 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7611

ด้านแนวโน้มการแสดงพฤติกรรม มีจำนวน 11 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.954 - 17.701 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9657

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามลำดับต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยื่นต่อผู้อำนวยการโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อสถาบันแห่งของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร ไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ในระหว่างวันที่ 21-25 มกราคม 2551 จำนวน 243 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามคืนมาครบทุกฉบับ
3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามจำนวน 243 ฉบับ ที่นักเรียนตอบมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ผลปรากฏว่าสมบูรณ์ทุกฉบับ จากนั้นนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลไปวิเคราะห์ โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS. (Statistical Package for Social Science) ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานโดยการคำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียนกับทัศนคติต่อสถาบันแห่งของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
3. วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อสถาบันแห่งของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อสถาบันแห่งของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 6 ปัจจัย ได้แก่ เพศ : หญิง (X_2) ระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 5 (X_5) นิสัยทางการเรียน (X_{18}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_{20}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียน

กับครู (X_{22}) และ การเลียนแบบกลุ่มเพื่อน (X_{23})

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 2 ปัจจัย ได้แก่ เพศ : ชาย (X_1) และสถานภาพของผู้ปกครอง : บิดามารดาหย่าร้างกัน (X_{13}) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 2 ปัจจัย ได้แก่ อายุ (X_3) และระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 6 (X_6)

3. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร มี 13 ปัจจัย ได้แก่ ระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 4 (X_4) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_7) รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง (X_8) อาชีพของผู้ปกครอง : รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ (X_9) อาชีพของผู้ปกครอง : รับจ้าง/พนักงานบริษัทเอกชน (X_{10}) อาชีพของผู้ปกครอง : ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว (X_{11}) สถานภาพของผู้ปกครอง : บิดามารดาอยู่ร่วมกัน (X_{12}) สถานภาพของผู้ปกครอง : บิดาหรือมารดาถึงแก่กรรม (X_{14}) ที่อยู่อาศัย : บ้านพัก (X_{15}) ที่อยู่อาศัย : บ้านเช่า (X_{16}) ที่อยู่อาศัย : หอพักและอื่นๆ (X_{17}) บุคลิกภาพ (X_{19}) และลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน (X_{21})

4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 3 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ การเลียนแบบกลุ่มเพื่อน (X_{23}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_{20}) และอายุ (X_3) โดยปัจจัยทั้ง 3 ปัจจัยนี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร ได้ร้อยละ 32.70

5. สมการพยากรณ์ทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร มีดังนี้

5.1 สมการพยากรณ์ทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร ในรูปของคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = 2.432 + .431X_{23} + .173X_{20} - .056X_3$$

5.2 สมการพยากรณ์ทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = .473X_{23} + .166X_{20} - .144X_3$$

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 6 ปัจจัย ได้แก่ เพศ : หญิง (X_2) ระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 5 (X_5) นิสัยทางการเรียน (X_{18}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_{20}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{22}) การเลียนแบบกลุ่มเพื่อน (X_{23}) อภิปรายผลได้ดังนี้

1.1 เพศ : หญิง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนหญิงมีทัศนคติทางบวกต่อสถานบันเทิง ทั้งนี้เพราะนักเรียนหญิงหากออกไปเที่ยวนอกบ้านก็ต้องได้รับการอนุญาตจากผู้ปกครอง และจะไม่กลับบ้านดึกเกินไป โดยจะไปเที่ยวสถานที่ใกล้บ้าน เพราะเป็นสถานที่ปลอดภัยเพราะอยู่ภายใต้การดูแลของผู้ปกครอง สถานที่ที่จะไปเที่ยวก็จะเป็นร้านอาหาร นั่งฟังเพลงหรือร้องคาราโอเกะ ซึ่งจะไปเป็นกลุ่มกับเพื่อนที่เป็นเพศเดียวกัน จึงทำให้มองว่าการเที่ยวสถานบันเทิงไม่เป็นอันตรายกับตน ซึ่งสอดคล้องกับ นันทยา คงประพันธ์ (2543 : 88) กล่าวว่า วัยรุ่นหญิงมีพฤติกรรมการเที่ยวสถานเริงรมย์ลักษณะคอฟฟี่ช็อปมาก วัยรุ่นที่เข้ามาใช้บริการส่วนมากจะมานั่งรับประทานอาหารและฟังเพลง ไม่มีการมั่วสุม โดยวัยรุ่นหญิงนั้น สังคมและครอบครัวมองว่าเกิดอันตรายจากการดำเนินชีวิตได้ง่ายมากกว่าวัยรุ่นชาย จะต้องขออนุญาตจากผู้ปกครองเป็นพิเศษ

ดังนั้นสรุปได้ว่า เพศ : หญิง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

1.2 ระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 5 มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีทัศนคติทางบวกต่อสถานบันเทิง ทั้งนี้เพราะ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เป็นวัยที่เริ่มเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ตอนต้น ซึ่งจะมีความคิดที่ใช้เหตุผลในการตัดสินใจ รู้ว่าสิ่งใดถูกหรือผิด จึงทำให้นักเรียนมีความรู้สึกว่าการที่ท่องเที่ยวเป็นแหล่งพักผ่อนในอีกรูปแบบหนึ่ง ดังที่ ศรีประภา ชัยสินธพ (2550 : 2-3) กล่าวว่า ผู้ใหญ่ตอนต้น ซึ่งมีช่วงอายุตั้งแต่ 17 - 35 ปี ถือว่าเป็นวัยของการบรรลุวุฒิภาวะ โดยบุคคลจะบรรลุวุฒิภาวะทั้งทางกาย และจิตใจ เริ่มมีพฤติกรรมที่แน่นอนขึ้น วัยผู้ใหญ่ตอนต้นนี้จะพบกับปัญหาชีวิตแบบใหม่ และถูกคาดหวัง เป็นผู้มีความพร้อมที่จะเริ่มชีวิต เผชิญปัญหาต่างๆ สามารถแก้ปัญหาที่เกิดการที่จะประสบความสำเร็จในสภาพแวดล้อมใหม่ และการที่จะแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นด้วยตนเองได้ โดยไม่ต้องอาศัยพึ่งพาผู้อื่นเหมือนเมื่อยังอยู่ในวัยเด็กหรือวัยรุ่น การที่จะประสบความสำเร็จในสภาพแวดล้อมใหม่และการที่จะแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นใหม่ได้น่าพอใจหรือไม่

ดังนั้นสรุปได้ว่า ระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 5 มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อสถาบันแห่งของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

1.3 นิัยทางการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อสถาบันแห่งของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนที่มีนิัยทางการเรียนดี มีทัศนคติทางบวกต่อสถาบันแห่ง ทั้งนี้เพราะ นักเรียนที่มีนิัยทางการเรียนดี จะตั้งใจและเอาใจใส่ต่อการเรียนสม่ำเสมอ ส่งงานที่ได้รับมอบหมายตามกำหนด รู้จักจัดตารางกำหนดการเรียน รู้จักแบ่งเวลาสำหรับทบทวนบทเรียนและทำการบ้าน ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้นักเรียนแสดงออกเป็นประจำจนเป็นนิัย ผู้ที่มีนิัยทางการเรียนดี มักมีคุณสมบัติหรือองค์ประกอบอื่นๆ ดีหรือมีมากขึ้นตามไปด้วย และยังทำให้นักเรียนรู้ว่ามีสภาพแวดล้อมใดจะส่งผลกระทบต่อการศึกษาของตน หรือสภาพแวดล้อมใดไม่ส่งผลกระทบต่อการศึกษาของตนด้วย ทำให้นักเรียนที่มีนิัยการเรียนดี รู้ว่าการที่มีสถาบันแห่งอยู่ใกล้โรงเรียนนั้นไม่ส่งผลกระทบต่อการศึกษาของนักเรียนเพราะสถาบันแห่งเปิดในเวลากลางวันและเป็นแหล่งผ่อนคลายความเครียดได้ดี สำหรับบุคคลที่ชื่นชอบท่องเที่ยวในลักษณะแบบนี้ สอดคล้องกับ กันตักนิษฐ์ เกษมพงษ์ทองดี (2546: 68-78) ที่ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นนทบุรี ผลการศึกษาพบว่า นิัยในการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี จังหวัดนนทบุรี และ การศึกษาของ อาคม ระดมสุข (2547: 82-85) ที่ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่กู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า นิัยทางการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่กู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ กรุงเทพมหานคร

ดังนั้นสรุปได้ว่า นิัยทางการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อสถาบันแห่งของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

1.4 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อสถาบันแห่งของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีสัมพันธภาพดีกับผู้ปกครองมีทัศนคติทางบวกต่อสถาบันแห่ง ทั้งนี้เพราะ ผู้ปกครองคอยดูแลเอาใจใส่ ให้ความรัก ความห่วงใยใกล้ชิด ให้กำลังใจ พร้อมทั้งรับฟังความคิดเห็น คอยเป็นที่ปรึกษาที่ดีแก่บุตร ทำให้นักเรียนที่เมื่อเกิดปัญหาหรือข้อสงสัย ก็จะขอคำแนะนำกับผู้ปกครองทันที และจากการที่ผู้ปกครองที่คอยชี้แนะสิ่งที่ถูกต้องให้กับนักเรียนทำให้นักเรียนรู้ว่า การแสดงพฤติกรรมใดออกมาเป็นสิ่งที่ถูกต้องหรือไม่ถูกต้อง โดยใช้กระบวนการตัดสินใจด้วยเหตุผล จึงทำให้นักเรียนมองว่าสถาบันแห่งนั้นไม่ส่งผลเสียต่อตนเอง เพราะในบางครั้งถ้าต้องไปเที่ยวที่ไหนก็จะมีผู้ปกครองคอยดูแล และคอย

ชี้แนะสิ่งต่างๆ ให้เข้าใจถึงธรรมชาติของการเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคม สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธีรวิวรรณ ดนัยคุชฎีกุล (2547 : 65) ที่ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการละเว้น เพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นหญิงตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า สัมพันธภาพในครอบครัวมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการละเว้นเพศสัมพันธ์ จะเห็นได้ว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองมีความสำคัญมากต่อความคิดและการตัดสินใจของนักเรียน

ดังนั้นสรุปได้ว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

1.5 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีสัมพันธภาพดีกับครูมีทัศนคติต่อสถานบันเทิงอย่างเหมาะสม ทั้งนี้เพราะ เมื่อนักเรียนมีปัญหาส่วนตัวหรือข้อสงสัยก็จะไปปรึกษาครู เพราะนักเรียนมีความไว้วางใจครู และครูก็เป็นทีปรึกษาที่ดีและเข้าใจนักเรียน ซึ่งครูก็ให้คำแนะนำที่เหมาะสมกับนักเรียน ให้ความสนใจต่อนักเรียน ให้ความเป็นกันเองกับนักเรียน ให้ความรัก ความเอาใจใส่ ให้คำปรึกษาและชี้แนะแก่นักเรียนทั้งในและนอกห้องเรียน การที่ครูมีความเมตตา กรุณา เห็นอกเห็นใจ สนใจนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ มีความยุติธรรม ไม่มีความลำเอียง ตลอดจนมีความสัมพันธ์อันดีกับนักเรียน เมื่อนักเรียนสงสัยเรื่องใดๆ ครูก็ได้อธิบายหรือสร้างความเข้าใจในเรื่องนั้นๆ ในทางบวกหรือให้มุมมองที่เหมาะสมกับนักเรียน จึงทำให้นักเรียนมีทัศนคติต่อสถานบันเทิงทางบวก และรู้ว่าสถานบันเทิงอยู่นอกโรงเรียนและมีการเปิดบริการในช่วงเวลากลางคืน ไฟแสง สี ก็ไม่ได้เปิดตลอดเวลาเพื่อดึงดูดให้นักเรียนเข้าไปใช้บริการ การที่ได้รับคำแนะนำที่ดีจากครูทำให้นักเรียนมีทัศนคติทางบวก ดังที่ พรรณ ชูจิต เจนจิต (2532 : 361) กล่าวว่า การที่ครูมีความเมตตากรุณาเห็นอกเห็นใจนักเรียน สนใจนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ มีความยุติธรรม ตลอดจนมีความสัมพันธ์อันดีกับนักเรียนทำให้นักเรียนรักที่จะเรียนและส่งผลให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนด้วย

ดังนั้นสรุปได้ว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

1.6 การเลียนแบบกลุ่มเพื่อน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวางกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 แสดงว่า การเลียนแบบกลุ่มเพื่อน มีทัศนคติทางบวกต่อสถานบันเทิง ทั้งนี้เพราะ ในปัจจุบันเพื่อนมีความสำคัญต่อวัยรุ่นเป็นอย่างมาก ทั้งเรื่องการแต่งกายที่คล้ายกัน ลักษณะการพูดคุย ความชื่นชอบดาราคณะเดียวกัน การไปเที่ยวสถานที่ต่างๆ ด้วยกัน ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวเกิดจากการชักชวน และการยอมรับกันและกันจึงทำให้เพื่อนมีอิทธิพลต่อนักเรียน และทำให้นักเรียนเกิดการเลียนแบบมาก ซึ่งสอดคล้องกับ หทัยรัตน์ กิจบำรุง(2546:132)ที่

ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาหญิง สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนในระดับดี ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 89.13 เนื่องจากเพื่อนมีอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิด และการปฏิบัติตนต่อวัยรุ่น โดยวัยรุ่นพยายามจะยอมรับและคล้อยตามความคิดเห็น การกระทำทุกอย่างของเพื่อนเพื่อให้เพื่อนยอมรับ ซึ่งถ้ามีกลุ่มเพื่อนดีก็จะให้กำลังใจหรือถูกชักจูงกันไปในทางที่ดีและเหมาะสม นักเรียนก็มีทัศนคติที่ดีเช่นเดียวกัน

ดังนั้นสรุปได้ว่า การเลียนแบบกลุ่มเพื่อน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 2 ปัจจัย ได้แก่ เพศ : ชาย (X_1) และสถานภาพของผู้ปกครอง : บิดามารดาหย่าร้างกัน (X_{13}) และ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 2 ปัจจัย ได้แก่ อายุ (X_3) และระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 6 (X_6) อภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 เพศ : ชาย มีความสัมพันธ์ทางลบกับทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนชายมีทัศนคติทางลบต่อสถานบันเทิง ทั้งนี้เพราะ เพศชายมีพฤติกรรมที่กล้าแสดงออก กล้าตัดสินใจ และมั่นใจในตัวเองสูง โดยมีความคิดเห็นส่วนตัว หากรู้สึกดีหรือไม่ดีต่อสิ่งใดก็จะยึดมั่นในความคิดของตัวเองสูงเช่นกัน และการที่เพศชายมีทัศนคติต่อสถานบันเทิงทางลบนั้น เป็นเพราะเพศชายซึ่งมีโอกาสไปเที่ยวสถานบันเทิงมากกว่าเพศหญิงจึงทำให้เพศชายรู้ว่า การไปเที่ยวสถานบันเทิงไม่เหมาะกับวัยของตน และการที่มีสถานบันเทิงใกล้โรงเรียนทำให้เพศชายรู้สึกถึงความไม่เหมาะสมอย่างยิ่งต่อสถานศึกษา ซึ่งบางครั้งก็จะส่งผลต่อการเรียนของตนด้วย

ดังนั้นสรุปได้ว่า เพศ : ชาย มีความสัมพันธ์ทางลบกับทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

2.2 สถานภาพของผู้ปกครอง : บิดามารดาหย่าร้างกัน มีความสัมพันธ์ทางลบกับทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่บิดามารดาหย่าร้างกัน มีทัศนคติทางลบต่อสถานบันเทิง ทั้งนี้เพราะ นักเรียนที่บิดามารดาหย่าร้างกัน ทำให้สภาพครอบครัวแตกแยกกัน ไม่มีความสุข พ่อหรือแม่ต้องเลี้ยงดูลูกเพียงลำพัง ซึ่งต้องทำมาหากินมากขึ้นเพื่อหาเงินมาเลี้ยงดู จึงไม่ค่อยมีเวลาดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด นักเรียนจึงไม่ได้รับความรักความอบอุ่นอย่างเต็มที่ หมดที่พึ่ง ขาดกำลังใจ และขาดเป้าหมายในชีวิต ทำให้ไม่ตั้งใจเรียน หันไป

ปรึกษาเพื่อน และเพื่อนจึงกลายเป็นผู้ที่มีอิทธิพลต่อนักเรียนมาก ไม่ว่าจะเป็นด้านการแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก จึงส่งผลให้นักเรียนมีทัศนคติทางลบต่อสถานบันเทิง

ดังนั้นสรุปได้ว่า สถานภาพของผู้ปกครอง : บิดามารดาหย่าร้างกัน มีความสัมพันธ์ทางลบกับทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

2.3 อายุ มีความสัมพันธ์ทางลบกับทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า นักเรียนที่มีอายุมาก มีทัศนคติทางลบต่อสถานบันเทิง ทั้งนี้เพราะ โดยธรรมชาติของพัฒนาการตามวัย เมื่ออายุยังน้อยมีแนวโน้มสนใจสิ่งแปลกใหม่และอยากทดลองหรือเรียนรู้สิ่งใหม่ แต่เมื่ออายุมากขึ้น ความสนใจ วุฒิภาวะ ความคิดและการกระทำก็จะเปลี่ยนไปด้วย (กมลรัตน์ ทองสมศรี.2541: 32 ; อ้างอิงจาก นวลอนงค์ ศรีธีรรัตน์. 2534) และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วรณดี รุ่งสิทธิวรรณ (2547: 78) ที่ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการหารายได้พิเศษในวัยเรียนของนักเรียนโรงเรียนพณิชยการสุโขทัย สังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร กล่าวว่า นักศึกษาที่มีอายุมาก มีวุฒิภาวะที่เหมาะสม สามารถที่จะตัดสินใจหรือแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นเฉพาะหน้าได้อย่างเหมาะสม รวมถึงการเข้าสังคม การคบเพื่อน หรือการคบเพื่อนต่างเพศ ซึ่งสามารถปฏิบัติตัวได้อย่างถูกต้อง รู้ว่าอะไรควรทำหรือไม่ควรทำ ฉะนั้นนักเรียนที่มีอายุมากจึงทำให้มีทัศนคติต่อสถานบันเทิงในทางลบ คือ มองว่าการมีสถานบันเทิงที่อยู่ใกล้โรงเรียนเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสมอย่างยิ่ง

ดังนั้นสรุปได้ว่า อายุ มีความสัมพันธ์ทางลบกับทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

2.4 ระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความสัมพันธ์ทางลบกับทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีทัศนคติทางลบต่อสถานบันเทิง ทั้งนี้เพราะ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เป็นวัยที่เข้าสู่วัยผู้ใหญ่ตอนต้น ซึ่งมีวุฒิภาวะเพิ่มขึ้น มีการใช้เหตุผลช่วยในการตัดสินใจมากขึ้น จึงทำให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความสัมพันธ์ทางลบกับสถานบันเทิง อีกทั้งในวัยนี้มองว่าการมีสถานบันเทิงที่อยู่ใกล้โรงเรียนเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสม เพราะสถานการศึกษาควรมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้มากกว่าการมีแหล่งบันเทิงที่เป็นแหล่งสำหรับบำบัดความทุกข์ของผู้มาเที่ยวเท่านั้น

ดังนั้นสรุปได้ว่า ระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความสัมพันธ์ทางลบกับทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา กรุงเทพมหานคร

3. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 13 ปัจจัย ได้แก่ ระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 4 (X_4) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_7) รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง (X_8) อาชีพของผู้ปกครอง : รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ (X_9)

อาชีพของผู้ปกครอง : รับจ้าง/พนักงานบริษัทเอกชน (X_{10}) อาชีพของผู้ปกครอง : ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว (X_{11}) สถานภาพของผู้ปกครอง : บิดามารดาอยู่ร่วมกัน (X_{12}) สถานภาพของผู้ปกครอง : บิดาหรือมารดาถึงแก่กรรม (X_{14}) ที่อยู่อาศัย : บ้านพัก (X_{15}) ที่อยู่อาศัย : บ้านเช่า (X_{16}) ที่อยู่อาศัย : หอพักและอื่นๆ (X_{17}) บุคลิกภาพ (X_{19}) และลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน (X_{21}) อภิปรายผลได้ดังนี้

3.1 ระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 4 ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อสถาบันแห่งของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร แสดงว่า

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 บางคนมีทัศนคติทางบวกต่อสถาบันแห่งนี้ ทั้งนี้เพราะนักเรียนในวัยนี้เป็นวัยที่อยู่ในช่วงวัยรุ่น เป็นวัยที่ต้องการเพื่อน ต้องการการยอมรับจากเพื่อนหรือกลุ่มเพื่อน ทำให้นักเรียนปรับตัวหรือคล้อยตามการกระทำได้ง่ายเพื่อให้เกิดการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน ซึ่งในบางเรื่องอาจเป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสม อาจชักชวนกันไปในสถานที่ที่ไม่เหมาะสมอย่างสถาบันแห่งนี้ โดยมองว่าสถาบันแห่งนี้จะช่วยผ่อนคลายความเครียดจากการเรียนได้

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 บางคนมีทัศนคติทางลบต่อสถาบันแห่งนี้ ทั้งนี้เพราะในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 นักเรียนยังอยู่ในช่วงของการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมในระดับมัธยมปลาย การเริ่มต้นที่จะปรับตัวในเรื่องการเรียน การคบเพื่อนใหม่ ซึ่งทำให้นักเรียนยังไม่มี ความสนใจเกี่ยวกับการไปเที่ยวสถานบันเทิง

ดังนั้นสรุปได้ว่า ระดับชั้น : มัธยมศึกษาปีที่ 4 ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อสถาบันแห่งของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

3.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อสถาบันแห่งของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร แสดงว่า

นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง บางคนมีทัศนคติทางบวกต่อสถาบันแห่งนี้ ทั้งนี้เพราะ นักเรียนที่มีผลการเรียนสูงจะมีความรู้ความเข้าใจในสังคมและสามารถคิดหรือตัดสินใจในเรื่องที่เหมาะสม สามารถที่จะปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม รวมไปถึงสามารถยอมรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในสังคมได้ จึงทำให้นักเรียนบางคนมีมุมมองเกี่ยวกับสถานบันเทิงเป็นเรื่องธรรมดา

นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง บางคนมีทัศนคติทางลบต่อสถาบันแห่งนี้ ทั้งนี้เพราะ นักเรียนบางคนที่มีผลการเรียนสูง จะกระตือรือร้นเอาใจใส่ต่อการเรียนมาก เวลาส่วนใหญ่ทุ่มเทต่อการเรียน ทำให้นักเรียนคิดหรือสนใจเกี่ยวกับสถานบันเทิงน้อยลงส่งผลให้นักเรียนมีทัศนคติทางลบต่อสถาบันแห่งนี้

นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ บางคนมีทัศนคติทางบวกต่อสถาบันแห่งนี้ ทั้งนี้เพราะ นักเรียนบางคนยังขาดความรู้ความเข้าใจในเกี่ยวกับสถานบันเทิงรวมถึงผลกระทบ

ของการมีสถานบันเทิงที่อยู่ใกล้โรงเรียนซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อการศึกษาของนักเรียนได้ นักเรียนบางคนอาจไม่สนใจการเรียนเท่าที่ควร เวลาส่วนใหญ่อาจเกี่ยวกับการเข้าสังคม การชักชวนกลุ่มเพื่อนไปเที่ยวในสถานที่ต่างๆ ซึ่งจะทำให้เกิดนักเรียนเกิดความคล้อยตามที่จะนำตัวเองไปเกี่ยวข้องกับสถานบันเทิงนั้นๆ ได้ ดังนั้นนักเรียนบางคนจึงมีทัศนคติทางลบต่อสถานบันเทิง

นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ บางคนมีทัศนคติทางลบต่อสถานบันเทิง ทั้งนี้เพราะ นักเรียนบางคนต้องมีการเอาใจใส่ต่อการเรียนให้มากขึ้นกว่าเดิม ทำให้ความสนใจในสภาพสังคมที่เปลี่ยนไปน้อยลง เพราะเวลาส่วนใหญ่ต้องใช้เกี่ยวข้องกับการเรียนซึ่งมีผลการเรียนต่ำส่งผลให้นักเรียนมีทัศนคติทางลบต่อสถานบันเทิง

ดังนั้นสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อสถานบันเทิง ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

3.3 รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร แสดงว่า

ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีรายได้ต่อเดือนสูง บางคนมีทัศนคติทางลบต่อสถานบันเทิง ทั้งนี้เพราะ ถึงแม้ฐานะของครอบครัวจะดี นักเรียนจะมีคุณภาพชีวิตดีแค่ไหน แต่หากขาดการพัฒนาความรู้ความคิด ถูกเลี้ยงดูแบบตามใจหรือปล่อยปละละเลยก็จะทำให้นักเรียนไม่สามารถแยกสิ่งใดคือสิ่งที่ถูกต้องและสิ่งใดคือสิ่งที่ควรกระทำ แต่ก็ทำตามใจที่ตนเองปรารถนาทำให้นักเรียนมีทัศนคติทางลบต่อสถานบันเทิง

ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีรายได้ต่อเดือนสูง บางคนมีทัศนคติทางลบต่อสถานบันเทิง ทั้งนี้เพราะ นอกจากจะมีฐานะดีแล้ว ผู้ปกครองยังให้การอบรมเลี้ยงดู เอาใจใส่ และคอยชี้แนะสิ่งที่ดีต่อนักเรียนเป็นดี ทำให้นักเรียนมีทัศนคติทางลบต่อสถานบันเทิง

ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำ บางคนมีทัศนคติทางลบต่อสถานบันเทิง ทั้งนี้เพราะ ครอบครัวของนักเรียนที่มีรายได้ต่ำ ผู้ปกครองเป็นผู้ที่มีความรู้ต่ำ ขาดการอบรมชี้แนะที่ดีทำให้นักเรียนมีทัศนคติทางลบต่อสถานบันเทิง

ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำ บางคนมีทัศนคติทางลบต่อสถานบันเทิง ทั้งนี้เพราะ ครอบครัวของนักเรียนที่มีรายได้ต่ำ แม้จะได้รับการศึกษาน้อย แต่ภายในครอบครัวยังมีความรักความเอาใจใส่ต่อกันและกันดี ซึ่งผู้ปกครองสามารถอบรมสั่งสอน หรือชี้แนะสิ่งที่ดีและถูกต้องให้นักเรียนมีการพัฒนาความคิดไปในทางที่เหมาะสม ทำให้นักเรียนมีทัศนคติทางลบต่อสถานบันเทิง

ดังนั้นสรุปได้ว่า รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

3.4 อาชีพของผู้ปกครอง : รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร แสดงว่า

นักเรียนบางคนที่มีอาชีพของผู้ปกครอง : รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ มีทัศนคติทางบวกต่อสถานบันเทิง ทั้งนี้เพราะ ผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ เป็นผู้ที่ให้ความสำคัญกับการทำงาน เนื่องจากมีเกณฑ์การประเมินผลงานมาบังคับให้ต้องทำงานอย่างสุดความสามารถ จนทำให้ไม่มีเวลาในการอบรมสั่งสอน หรือดูแลเอาใจใส่นักเรียนอย่างใกล้ชิด จึงทำให้นักเรียนมีทัศนคติทางบวกต่อสถานบันเทิง

นักเรียนบางคนที่มีอาชีพของผู้ปกครอง : รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ มีทัศนคติทางลบต่อสถานบันเทิง ทั้งนี้เพราะ ผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ เป็นผู้ที่มีการศึกษา มีอาชีพที่ดี มีรายได้ดี จึงทำให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีตามไปด้วย ทำให้มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อสถานบันเทิง เมื่อนักเรียนถูกอบรมสั่งสอนนักเรียนก็มีทัศนคติทางลบต่อสถานบันเทิงเช่นกัน

ดังนั้นสรุปได้ว่า อาชีพของผู้ปกครอง : รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

3.5 อาชีพของผู้ปกครอง : รับจ้าง/พนักงานบริษัทเอกชน ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร แสดงว่า

นักเรียนบางคนที่มีอาชีพของผู้ปกครอง : รับจ้าง/พนักงานบริษัทเอกชน มีทัศนคติทางบวกต่อสถานบันเทิง ทั้งนี้เพราะ ผู้ที่ประกอบอาชีพรับจ้าง/พนักงานบริษัทเอกชน ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีการศึกษาปานกลางหรือไม่สูงมากนัก และต้องขยันทำงานให้มากเพื่อแข่งกับเวลาและเศรษฐกิจที่ไม่ค่อยดี เพื่อให้ได้ค่าตอบแทนให้เพียงพอต่อการดำรงชีวิต ทำให้ผู้ปกครองไม่มีเวลาอบรมสั่งสอนนักเรียนอย่างเต็มที่ ทำให้นักเรียนมีทัศนคติทางบวกต่อสถานบันเทิง

นักเรียนบางคนที่มีอาชีพของผู้ปกครอง : รับจ้าง/พนักงานบริษัทเอกชน มีทัศนคติทางลบต่อสถานบันเทิง ทั้งนี้เพราะ ผู้ที่ประกอบอาชีพรับจ้าง/พนักงานบริษัทเอกชน ต้องคำนวณถึงค่าใช้จ่ายต่อวันที่มีเพิ่มมากขึ้น ต้องขยันทำงานเพื่อให้นักเรียนได้ศึกษาเล่าเรียนโดยไม่ลำบากหรือขัดสนเรื่องค่าใช้จ่าย ดังนั้นผู้ปกครองก็จะสร้างความรักความอบอุ่นให้แก่นักเรียนเพื่อจะได้ไม่ลำบากเหมือนตน และคอยอบรมสั่งสอนชี้แนะสิ่งที่ดีให้กับนักเรียน ให้นักเรียนได้เห็นคุณค่าในเรื่องต่างๆ รู้จักแยะแยะได้ว่าสิ่งใดถูกต้องหรือไม่ถูกต้องทำให้นักเรียนมีทัศนคติทางลบต่อสถานบันเทิง

ดังนั้นสรุปได้ว่า อาชีพของผู้ปกครอง : รับจ้าง/พนักงานบริษัทเอกชน ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

3.6 อาชีพของผู้ปกครอง : ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อสถาบันเทวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขต ห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร แสดงว่า

นักเรียนบางคนที่มีอาชีพของผู้ปกครอง : ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว มีทัศนคติทางบวกต่อสถาบันเทว ทั้งนี้เพราะ การประกอบอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว เป็นอาชีพที่อิสระ ผู้ปกครองจึงจำเป็นต้องดูแลกิจการ ดูแลลูกจ้าง ควบคุมการดูแลกิจการด้วยตัวเองทั้งหมด จึงทำให้ขาดการดูแลอบรมเลี้ยงดูนักเรียน ทำให้นักเรียนมีทัศนคติทางบวกต่อสถาบันเทว

นักเรียนบางคนที่มีอาชีพของผู้ปกครอง : ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว มีทัศนคติทางลบต่อสถาบันเทว ทั้งนี้เพราะ ส่วนใหญ่จะมีร้านที่อยู่ที่บ้านของตนเอง หรืออยู่บริเวณใกล้เคียงกับที่พักอาศัย เนื่องจากผู้ปกครองจะได้มีโอกาสอบรมดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิด นักเรียนก็จะได้ช่วยดูแลร้านด้วย ทำให้ภายในครอบครัวมีกิจกรรมทำร่วมกัน เป็นการสร้างสัมพันธ์อันดีต่อกันและกัน ทำให้นักเรียนมีทัศนคติทางลบต่อสถาบันเทว

ดังนั้นสรุปได้ว่า อาชีพของผู้ปกครอง : ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อสถาบันเทวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขต ห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

3.7 สถานภาพของผู้ปกครอง : บิดาหรือมารดาอยู่ร่วมกัน ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อสถาบันเทวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขต ห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร แสดงว่า

นักเรียนบางคนที่มีสถานภาพของผู้ปกครอง : บิดาหรือมารดาอยู่ร่วมกัน มีทัศนคติทางบวกต่อสถาบันเทว ทั้งนี้เพราะ นักเรียนขาดความรักความอบอุ่นอย่างแท้จริง บิดามารดาอยู่ด้วยกันแต่ไม่มีเวลาให้กับนักเรียนจึงทำให้ขาดความใกล้ชิดผูกพัน ขาดการอบรมเลี้ยงดู จึงทำให้เกิดความรู้สึกที่ดีต่อการมีสถานสถานบันเทวใกล้เคียงโรงเรียนนั้นเป็นเรื่องปกติ

นักเรียนบางคนที่มีสถานภาพของผู้ปกครอง : บิดาหรือมารดาอยู่ร่วมกัน มีทัศนคติทางลบต่อสถาบันเทว ทั้งนี้เพราะ ความครวญมีเวลาให้แก่กันและกัน มีการสร้างความสัมพันธ์ภายในครอบครัวด้วยการร่วมกิจกรรมต่างๆ มีการอบรมเลี้ยงดูบุตรหลานด้วยความรัก ความเมตตา ปลูกฝังความคิดที่ดีและสร้างแนวคิดในทางที่ถูกต้อง และมีทัศนคติในทางลบต่อสถาบันเทว

3.8 สถานภาพของผู้ปกครอง : บิดาหรือมารดาถึงแก่กรรม ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อสถาบันเทวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขต ห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร แสดงว่า

นักเรียนบางคนที่มีสถานภาพของผู้ปกครอง : บิดาหรือมารดาถึงแก่กรรม มีทัศนคติทางบวกต่อสถาบันเทว ทั้งนี้เพราะ การที่สูญเสียบิดาหรือมารดาไป ทำให้นักเรียนรู้สึกขาดความรัก ความอบอุ่น รู้สึกไม่มีความสุข เศร้า ว่าเหว ขาดการอบรมเลี้ยงดูอย่างใกล้ชิดทำให้บางครั้งพยายามหาแหล่งบำบัดทุกข์ในทางที่ไม่เหมาะสมได้

นักเรียนบางคนที่มีสถานภาพของผู้ปกครอง : บิดาหรือมารดาถึงแก่กรรม มีทัศนคติทางลบต่อสถาบันนี้ทั้งนี้เพราะ นักเรียนที่บิดาหรือมารดาถึงแก่กรรมบางครอบครัว บิดาหรือมารดาที่มีชีวิตอยู่มีความรับผิดชอบต่อบุตรหลานมากขึ้น สามารถทำหน้าที่ได้อย่างสมบูรณ์ ทำให้นักเรียนไม่รู้สึกรู้สึกว่าตนนั้นมีปมด้อย ยังได้รับความรักและความอบอุ่นเหมือนเดิม จึงทำให้รู้จักใช้เหตุผลในการตัดสินใจว่าสิ่งใดเหมาะสมหรือไม่เหมาะสมแก่ตนเอง

ดังนั้นสรุปได้ว่า สถานภาพของผู้ปกครอง ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อสถาบันนี้ทั้งนี้ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

3.9 ที่อยู่อาศัย : บ้านพัก ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อสถาบันนี้ทั้งนี้ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร แสดงว่า

นักเรียนบางคนที่มีที่อยู่อาศัย : บ้านพัก มีทัศนคติทางบวกต่อสถาบันนี้ทั้งนี้เพราะ ลักษณะที่อยู่อาศัย : บ้านพัก ภายในบริเวณบ้านมีพื้นที่ส่วนตัว และการเข้าสู่สังคมภายนอกค่อนข้างน้อยเพราะมีอาณาเขตที่จำกัดหรือกับบริเวณส่วนตัวไว้ไม่ให้คนภายนอกเข้ามา หรือหากเข้ามาได้ก็เฉพาะคนรู้จักเท่านั้น ทำให้นักเรียนสนใจสภาพภายนอกโดยไม่รู้ว่สิ่งที่ดีเห็นนั้นดีหรือไม่ดี อีกทั้งขาดการอบรมสั่งสอน ซึ่งแะสิ่งที่ถูกต้องจากผู้ปกครอง ทำให้นักเรียนมีทัศนคติทางบวกต่อสถาบันนี้ทั้งนี้

นักเรียนบางคนที่มีที่อยู่อาศัย : บ้านพัก มีทัศนคติทางลบต่อสถาบันนี้ทั้งนี้เพราะ ลักษณะที่อยู่อาศัย : บ้านพัก เป็นพื้นที่ส่วนตัวเฉพาะคนในครอบครัวเท่านั้น ทำให้ผู้ปกครองกับนักเรียนได้มีเวลาสร้างความอบอุ่น สร้างแนวคิดที่ดี ทำให้นักเรียนรู้ว่สิ่งใดเหมาะสมหรือไม่เหมาะสม ทำให้นักเรียนมีทัศนคติทางลบต่อสถาบันนี้ทั้งนี้

ดังนั้นสรุปได้ว่า ที่อยู่อาศัย : บ้านพัก ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อสถาบันนี้ทั้งนี้ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

3.10 ที่อยู่อาศัย : บ้านเช่า ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อสถาบันนี้ทั้งนี้ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร แสดงว่า

นักเรียนบางคนที่มีที่อยู่อาศัย : บ้านเช่า มีทัศนคติทางบวกต่อสถาบันนี้ทั้งนี้เพราะ ลักษณะที่อยู่อาศัย : บ้านเช่า ส่วนใหญ่เป็นลักษณะตึกแถวที่มีจำนวนห้องเยอะ และมีประชาชนอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก หลากหลายอาชีพ หลากหลายความคิดเห็น ทำให้นักเรียนที่อาศัยอยู่บริเวณนี้อาจถูกชักจูงในการกระทำที่ไม่เหมาะสมได้ง่าย ส่งผลให้นักเรียนมีทัศนคติทางบวกต่อสถาบันนี้ทั้งนี้

นักเรียนบางคนที่มีที่อยู่อาศัย : บ้านเช่า มีทัศนคติทางลบต่อสถาบันนี้ทั้งนี้เพราะ ลักษณะที่อยู่อาศัย : บ้านเช่า มีคนอาศัยอยู่บริเวณใกล้เคียงค่อนข้างเยอะ เพื่อนบ้านอาจช่วยดูแลนักเรียนหากนักเรียนมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม อีกทั้งผู้ปกครองก็คอยดูแล อบรมสั่งสอนอย่างเข้มงวด มีการสร้างความรักและความอบอุ่นให้กับนักเรียน ส่งผลให้นักเรียนรู้จักแยกแยะสิ่งที่ดีหรือไม่ดีได้ ทำให้นักเรียนมีทัศนคติทางลบต่อสถาบันนี้ทั้งนี้

ดังนั้นสรุปได้ว่า ที่อยู่อาศัย : บ้านเช่า ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อสถานบันเทิง
ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

3.11 ที่อยู่อาศัย : หอพักและอื่นๆ ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อสถานบันเทิงของ
นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร
แสดงว่า

นักเรียนบางคนที่มีที่อยู่อาศัย : หอพักและอื่นๆ มีทัศนคติทางบวกต่อสถานบันเทิง
ทั้งนี้เพราะ ลักษณะที่อยู่อาศัย : หอพักและอื่นๆ เป็นเพียงแค่ห้องเดียวและจำกัดจำนวนผู้เข้าพัก
อาศัยจึงมีเพียงนักเรียนกับผู้ปกครองที่อาศัยอยู่ด้วยกันเท่านั้น โดยไม่มีญาติคอยดูแลใกล้ชิด
บางครั้งหากผู้ปกครองออกไปทำงานนอกบ้าน และนักเรียนอยู่แต่ในห้องคนเดียว นักเรียนก็จะ
เรียนรู้สิ่งต่างๆ ด้วยตัวเอง โดยขาดการแนะนำที่ดีจากผู้ปกครอง จึงทำให้นักเรียนมีทัศนคติ
ทางบวกต่อสถานบันเทิง

นักเรียนบางคนที่มีที่อยู่อาศัย : หอพักและอื่นๆ มีทัศนคติทางลบต่อสถานบันเทิง
ทั้งนี้เพราะ ลักษณะที่อยู่อาศัย : หอพักและอื่นๆ นักเรียนจะอาศัยอยู่กับผู้ปกครองอย่างใกล้ชิด
เพราะไม่ว่าจะทำกิจกรรมอะไรก็อยู่ในสายตาของผู้ปกครอง ซึ่งสามารถให้คำแนะนำ อบรม ชี้แนะสิ่ง
ที่เหมาะสมหรือไม่เหมาะสมกับนักเรียนได้ง่าย และสร้างแนวคิด ความรู้ความเข้าใจต่อสภาพสังคมที่
เปลี่ยนไป ทำให้นักเรียนมีทัศนคติทางลบต่อสถานบันเทิง

ดังนั้นสรุปได้ว่า ที่อยู่อาศัย : หอพักและอื่นๆ ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อสถาน
บันเทิง ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง
กรุงเทพมหานคร

3.12 บุคลิกภาพ ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4
โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร แสดงว่า

นักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเอ บางคนมีทัศนคติทางบวกต่อสถานบันเทิง ทั้งนี้เพราะ
นักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเอ ด้วยลักษณะที่เร่ร่อน กระตือรือร้น ชอบผจญภัยอุปสรรค จึงมักมี
ความรู้สึกต่อสถานบันเทิงที่อยู่ใกล้โรงเรียนเป็นเรื่องปกติ

นักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเอ บางคนมีทัศนคติทางลบต่อสถานบันเทิง ทั้งนี้เพราะ
นักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเอ เป็นผู้ที่มีความก้าวหน้า ชอบทำงานให้ประสบผลสำเร็จ จึงเป็นผู้ที่
ให้ความสำคัญกับความเจริญก้าวหน้าของตน และค้นหาวิธีที่จะทำให้ตนประสบความสำเร็จอยู่เสมอ
จึงตั้งใจศึกษาเล่าเรียน และมองว่าการกระทำใดๆ ที่ไม่ดีต่อผลการเรียนก็เป็นสิ่งที่ไม่ดีตามด้วย

นักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบบี บางคนมีทัศนคติทางบวกต่อสถานบันเทิง ทั้งนี้เพราะ
นักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบบี เป็นคนค่อนข้างเฉื่อยชา ไม่ชอบการผจญภัยอุปสรรค และมักถูกชักจูง
ได้ง่าย จึงทำให้มองข้ามสิ่งต่างๆ ที่อยู่รอบตัวได้

นักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบบี บางคนมีทัศนคติทางลบต่อสถานบันเทิง ทั้งนี้เพราะ
นักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบบี มีจิตใจที่เยือกเย็น และมีความอดทนรอคอยได้ ก็ส่งผลให้สามารถ
ยับยั้งตนเองต่อสภาพแวดล้อมต่างๆ ได้

ดังนั้นสรุปได้ว่า บุคลิกภาพ ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อสถานบันเทิง ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

3.13 ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อสถานบันเทิง ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร แสดงว่า

ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียนดี ส่งผลให้นักเรียนบางคนมีทัศนคติทางบวกต่อสถานบันเทิง ทั้งนี้เพราะ ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียนที่ดี มีอุปกรณ์การเรียนที่ครบครันและทันสมัย สถานที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ นักเรียนได้เรียนรู้ถึงการเปลี่ยนแปลงของสังคม รู้ถึงวิธีการดำเนินธุรกิจสถานบันเทิงที่แพร่หลายและมีการขยายเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ทำให้นักเรียนบางคนมีทัศนคติที่ดีต่อสถานบันเทิง

ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียนดี ส่งผลให้นักเรียนบางคนมีทัศนคติทางลบต่อสถานบันเทิง ทั้งนี้เพราะ ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียนดี ทั้งนี้เพราะ ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียนที่ดี ทั้งการถ่ายเทอากาศภายในห้องเรียน ความเป็นระเบียบเรียบร้อยภายในห้องเรียน บริเวณห้องเรียนปราศจากสิ่งรบกวนต่างๆ เช่น กลิ่น เสียง เป็นต้น และสื่อการอุปกรณ์มีความทันสมัย และมีประสิทธิภาพในการใช้งาน ทำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เกิดความกระตือรือร้นต่อการเรียนมากขึ้น และถ้าหากมีสิ่งใดมารบกวนหรือมาขัดขวางในเรื่องการเรียนการสอนของนักเรียน จะทำให้นักเรียนเกิดความไม่พอใจได้ เช่น การก่อสร้างของสถานบันเทิงที่อยู่รอบโรงเรียนเป็นจำนวนมาก ซึ่งเป็นสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสมจึงทำให้นักเรียนเกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อสถานบันเทิง

ดังนั้นสรุปได้ว่า ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อสถานบันเทิง ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 3 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ การเลียนแบบกลุ่มเพื่อน (X_{23}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_{20}) และอายุ (X_3) อภิปรายผลได้ดังนี้

4.1 การเลียนแบบกลุ่มเพื่อน เป็นปัจจัยที่ส่งผลเป็นอันดับหนึ่งต่อทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีการเลียนแบบกลุ่มเพื่อนมาก ทำให้นักเรียนมีทัศนคติทางบวกต่อสถานบันเทิงมาก เป็นอันดับแรก ทั้งนี้เพราะนักเรียนในวัยนี้เป็นวัยที่อยู่ในช่วงวัยรุ่น ซึ่งในวัยนี้เพื่อนมีอิทธิพลต่อความคิด ความเชื่อ ของนักเรียนมากที่สุด ทั้งการทำกิจกรรมต่างๆ ที่ต้องคล้ายคลึงกัน การแต่งกาย ลักษณะการพูดคุย ดังที่ รวีวรรณ ชุมชัย (2536 : 90) กล่าวว่า วัยรุ่นจะเรียนรู้ ปรัชญาหรือและเชื่อถือเพื่อนมากกว่า

ผู้ใหญ่และญาติพี่น้อง เมื่อสังคมกลุ่มเพื่อนดี นักเรียนก็จะการเลียนแบบพฤติกรรมจากกลุ่มเพื่อนไปด้วย หากพฤติกรรมด้านกลุ่มสังคมไม่ดีก็จะส่งผลกระทบต่อสภาพร่างกาย จิตใจและการเรียนรู้ของนักเรียน

ดังนั้น การเลียนแบบกลุ่มเพื่อน จึงเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา กรุงเทพมหานคร เป็นอันดับแรก

4.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง เป็นปัจจัยที่ส่งผลเป็นอันดับสองต่อทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีสัมพันธภาพกับผู้ปกครองดี ทำให้นักเรียนมีทัศนคติทางบวกต่อสถานบันเทิง ทั้งนี้เพราะ การได้รับการดูแลเอาใจใส่จากผู้ปกครอง การได้รับการเลี้ยงดูและได้รับคำแนะนำที่ถูกต้องและเหมาะสม นักเรียนก็จะสามารถปฏิบัติตนในสังคมได้อย่างเหมาะสม ดังที่ วรรณดี รุ่งสุทธีวรรณ (2547 : 84) กล่าวว่า บางครั้งผู้ปกครองอาจมองข้ามในเรื่องการใช้ชีวิตในสังคมของนักเรียน เช่น การคบเพื่อน ซึ่งเพื่อนเป็นตัวแปรที่สำคัญ เพราะอาจเกิดการชักจูงเพื่อให้เกิดการคล้อยตามให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ทั้งที่นักเรียนไม่ได้มีปัญหาครอบครั

ดังนั้น สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง จึงเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา กรุงเทพมหานคร เป็นอันดับที่สอง

4.3 อายุ เป็นปัจจัยที่ส่งผลเป็นอันดับสามซึ่งเป็นอันดับสุดท้ายต่อทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีอายุมาก ทำให้มีทัศนคติทางบวกต่อสถานบันเทิง ทั้งนี้เพราะ นักเรียนในวัยนี้มีความกล้าที่จะคิด กล้าที่จะทำ รวมไปถึงการตัดสินใจในเรื่องต่างๆ ได้อย่างอิสระ ซึ่งมีการใช้เหตุผลส่วนตัวเข้ามาช่วยในการตัดสินใจ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของอาชีพ การศึกษา เรื่องการคบเพื่อน หรือความคิดเห็นต่อสภาพสังคมที่เปลี่ยนไป โดยส่งผลให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อสภาพสังคมที่มีการก่อตั้งของสถานบันเทิงที่เพิ่มมากขึ้น โดยไม่ได้คำนึงถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในภายหลังได้

ดังนั้นสรุปได้ว่า อายุ จึงเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา กรุงเทพมหานคร เป็นอันดับที่สาม

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

ผลการวิจัยครั้งนี้ สามารถใช้เป็นแนวทางให้ผู้บริหาร ครูผู้สอน อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์แนะแนว และผู้ปกครองได้ทราบข้อมูลเพื่อนำไปประกอบการวางแผนพัฒนา หาวิธีการในการส่งเสริมให้นักเรียนในโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา กรุงเทพมหานคร ให้มีทัศนคติต่อสถาบันที่พึงเหมาะสมและถูกต้อง โดยนำปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อสถาบันที่พึง โดยเรียงลำดับจากส่งผลมากที่สุดไปหาส่งผลน้อยที่สุด มี 3 ปัจจัย ได้แก่ การเลียนแบบกลุ่มเพื่อน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง และอายุ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะทั่วไป ดังต่อไปนี้

1.1 การเลียนแบบกลุ่มเพื่อน สามารถพยากรณ์ทัศนคติต่อสถาบันที่พึงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา กรุงเทพมหานคร เป็นอันดับหนึ่งดังนั้นผู้ปกครอง ผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอน อาจารย์ที่ปรึกษา ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน ควรมีการส่งเสริมให้นักเรียนผู้ที่มีอิทธิพลต่อเพื่อนมาก มาเป็นผู้นำต่อการทำกิจกรรมต่างๆ ในโรงเรียน ให้นักเรียนคนอื่นได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้น ๆ โดยการฝึกให้นักเรียนแสดงความคิดหรือสร้างทัศนคติที่เหมาะสมต่อสิ่งต่างๆ

1.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง สามารถพยากรณ์ทัศนคติต่อสถาบันที่พึงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา กรุงเทพมหานคร เป็นอันดับสอง ดังนั้นผู้ปกครอง ผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอน อาจารย์ที่ปรึกษา ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน โดยเฉพาะผู้ปกครองของนักเรียน ควรให้ความรัก การดูแลเอาใจใส่ เข้าใจในตัวนักเรียนให้มากกว่าเดิม เปิดโอกาสให้นักเรียนเข้าไปปรึกษาปัญหาการเรียนหรือปัญหาส่วนตัว และคอยชี้แนะแนวทางในการดำรงชีวิตในสังคมควบคู่กับการเรียน เพื่อให้นักเรียนเข้าใจถึงความเปลี่ยนแปลงของสังคมที่เกิดขึ้น และสามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้อย่างเหมาะสม

1.3 อายุ สามารถพยากรณ์ทัศนคติต่อสถาบันที่พึงของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา กรุงเทพมหานคร เป็นอันดับสามซึ่งเป็นอันดับสุดท้าย ผู้ปกครอง ผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอน อาจารย์ที่ปรึกษา ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน ควรเอาใจใส่ต่อนักเรียนในวัยนี้ไม่ควรละเลยแม้ว่าจะกำลังก้าวเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ เพราะเป็นวัยที่ยังมีอารมณ์ไม่คงที่ ไม่ว่าเรื่องการตัดสินใจทั้งการเรียน การทำงาน หรือการคบเพื่อน การแสดงความรู้สึก ความคิดเห็นที่แสดงออกมาตามความรู้สึกทันที เพราะฉะนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูและผู้ปกครองควรให้คำปรึกษาและให้กำลังใจ เข้าใจตัวนักเรียนด้วย จะทำให้นักเรียนสามารถที่จะดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียนในระดับอื่นๆ เช่น ระดับช่วงชั้นที่ 3 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับอุดมศึกษา เป็นต้น

2.2 ควรนำปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียน เช่น การเลียนแบบ กลุ่มเพื่อน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง และอายุ ไปพัฒนาเป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยใช้เทคนิคทางจิตวิทยา เช่น กลุ่มสัมพันธ์ บทบาทสมมติ เทคนิคแม่แบบ กรณีตัวอย่าง เป็นต้น เพื่อพัฒนาทัศนคติต่อสถานบันเทิงของนักเรียน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กึ่งกาญจน์ ปานทอง.(2545).ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาตามโครงการจัดการศึกษาจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ(กศ.ปป.)คณะวิทยาการจัดการโปรแกรมวิชานิติศาสตร์ สถาบันราชภัฏพระนคร กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จุฑารัตน์ เชิญอักษร.(2545).พฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร กรณีศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ.ภาคินพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต,สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ชุตินัน ศรีแก้ว. (2546). ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสารวิทยา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา).กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน.(2523). การวัดทัศนคติ.กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ธีรชน พลโยธา.(2545).ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น.วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- นภาพร เมฆรักขานิช.(2515).ความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยการเรียนทัศนคติในการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต แผนกวิชาจิตวิทยาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นริศ เจนวริยะ. (2536). เคล็ดลับนักเรียนเก่ง. วารสารใกล้หมอ 17 (1) : 39-40.
- นันทยา คงประพันธ์.(2543).การศึกษาพฤติกรรมและสาเหตุของการเที่ยวสถานเริงรมย์ของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร.ปริญญานิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา).กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย.มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร
- บุญสวย เชิดเกียรติกุล.(2525).การอบรมเลี้ยงดูเด็กที่ผิด.กรุงเทพฯ : สารศึกษาการพิมพ์.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2526). ทัศนคติ : การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย.พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : วังบูรพา
- พงษ์ธร สำราญ.(2549).ปัญหาทางกฎหมายที่เกี่ยวกับการค้าประเวณีในสถานบริการอาบอบ นวด. กรุงเทพฯ:วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย. หน้า 95-107.
- พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา.(2543). ทฤษฎีและเทคนิคการให้คำปรึกษา.พิมพ์ครั้งที่ 2.กรุงเทพฯ :

ธนัชการพิมพ์.

พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์.(2549).ทฤษฎีจิตวิทยาพัฒนาการ.พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพฯ :

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

มนต์ชัย นินนาทนน.(2534).รายงานการวิจัยเรื่องอิทธิพลของสถาบันบันเทิงเรีงมย์ต่อ

เยาวชนในเขตอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่:คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ไมตรี เอี่ยมปรีชา.(2548).ทัศนคติต่อการเป็นตัวแทนประกันชีวิตของประชาชน

กรุงเทพมหานคร.ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา).กรุงเทพฯ:บัณฑิต

วิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.

ยุทธนา ไทยภักดี. (2516). ปัจจัยบางประการที่ทำให้สตรีบางคนประกอบอาชีพหญิงบริการ อาบ

อบ นวด.วิทยานิพนธ์ (พัฒนาชุมชน) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

รจนา เพ็ชรดี. (2545). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการนิยมเที่ยวกลางคืน ณ สถาบันบันเทิง อาร์.ซี.เอ.

ของวัยรุ่น. วิทยานิพนธ์ (สังคมศาสตร์) กรุงเทพฯ:มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

วราภรณ์ แดงเจริญ. (2544). ตัวแปรที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเลือกแหล่งอาหารเรือของ

นักเรียนเตรียมทหาร โรงเรียนเตรียมทหาร ในสังกัดกรมยุทธนาศึกษา

กองบัญชาการทหารสูงสุด กระทรวงกลาโหม. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยา

การศึกษา).กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.

วรรณดี รุ่งสิทธิวรรณ. (2547). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการหารายได้พิเศษในวัย

เรียนของนักเรียน นักศึกษา โรงเรียนพณิชยการสุโขทัย สังกัดคณะกรรมการ

การศึกษาเอกชน เขตดุสิตกรุงเทพมหานคร.ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยา

การศึกษา).กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.

ศิริัญญา แสนสอน. (2547)พ ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการป้องกันสิ่งเสพติดติดของนักเรียน

ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนชุมชนหมู่บ้านพัฒนา เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร.ปริญญาานิพนธ์

กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ถ่ายเอกสาร.

ศลิลา ส่งแก้ว. (2547). ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติในการหารายได้พิเศษของนิสิต

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา).กรุงเทพฯ :

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.

สิริพรรณ บุรี.(2548). ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของนักเรียน

ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑลเขตทวีวัฒนากรุงเทพ

มหานคร.ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา).กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.

สุชา จันทน์เอม. (2528). จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

- สุณิสสา คำบึงกลาง.(2548). ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต2.ปริญญาานิพนธ์
กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา).กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- สุพัตรา สุภาพ.(2536). สังคมและวัฒนธรรมไทย ค่านิยม ครอบครัว ศาสนา ประเพณี.พิมพ์ครั้งที่
8. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุรัตน์ ผลละศิริ.(2547).ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของพนักงานหญิงในสถาน
บริการนวดแผนโบราณและสถานบันเทิงในจังหวัดสมุทรสงคราม. วิทยานิพนธ์
(จิตวิทยาชุมชน). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร. ถ่ายเอกสาร.
- หทัยรัตน์ กิจบำรุง. (2546). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับเพศสัมพันธ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาหญิง
สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (สุขศึกษา).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- Allport, G.W. *Attitude : Handbook of Social Psychology*. Worcester. Mass Clark University
Press, 1985.
- Coleman, John ;& Hendy B. Leo. (1999). *The Nature of Adolescence*. New York :
Methuen and Co., Ltd.
- Erikson,Erik H.(1961) *Identity Youth and Cris*.New York : America,1961.
- Eysenk, H.J. (1970). *Fact and Fiction in Psychology*. England : Penquin Books Ltd.
Harndworth, Meddlelesen.
- Glasser,William.(1961). *Mental Heath or Mental Illness*. New York:Harperand Row.
- Herlock, B Elizabeth. (1974). *Development Psychology*. New Delgi : Tata Mc Graw-Hill
Publishing Co., Ltd.
- Kendo, Thomas M. (1971). *Education Psychology in Classroom*. New York : John Wiley &
Son, Inc.
- Maslow, A.H.(1970) *Motivation and Personality*. New York : Harper and Brother.
- Mehrens, W.A. ;& Lehmann, J.I. (1978). *Measurement and Evaluation in Education
andPsychology*. 2nd ed. New York : Rinchart and Winston.
- Mischel, Walter. (1974). "Process in Delay of Gratification." *Advances in Experimental
Social Psychology*. Volume 7. New york : Academic Press.
- Mischel, ;& Gilligan. (1974). *Advances in Experimental Social Psychology*. New York :
Academic Press
- Pelufo Enguix. ;& I. Cristina. (1998). *A Programme to Improve the Study Habbits
of the Student in The First Year at University* DE. Valencia (Span).
- Popham, J.W. ;& Baker, E.L. (1973). *Classroom Instructional Tactics*. New Jersey :

Prentice – Hall Inc.

Samuel, S. (1970). *Best Method of Study*. London : Barnes & Noble.

Skinner, B.F. (1959). *Science and Human Behavior*. New York : The Macmillan.

Smith, S. (1970). *Best Method of Study*. London : Barnes & Noble Inc.

Vedavalli. A.J.(1957). Study Habit of College Students at Tirupati. *Psychological Abstracts*,15, 32.

Wall, C., J. ;& Wallen., L.L. (1978). *Effective Classroom Management*. Boston : Allyn And Bacon, Inc.

Wikoff, M.J. (1981). TheEffectiveness of Teaching Variorum Study Techniques on Achievenment, Study Habbits, and Study Attitudes. *Dissertation Abstracts International*. 41 (1) : 3021 – A.

Wrenn, L.G. (1968). *Study Habbits Inventory*. Stanford : Stanfrod University Press.

Webster,N.(1980). *Webster's New Twentieth Century Dictionary of the English Language,Unabridged,Based upon the Broad Foundation Laid Down by Noah Webster (2nd ed.)* London : William Collins.

Yamane,Taro.Statistic ; *An introduction Analysis* : Harper and Row 1976. p. 886-887.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญและ
หนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุม 5730

ที่ กบ 0519.12/๒ ๑๑ ๑

วันที่ ๑ / มกราคม 2551

เรื่อง ขออนุญาตเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวศุภาภรณ์ อหันทะ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อสถาบัน บัณฑิตวิทยาลัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตหัวขวาง กรุงเทพมหานคร” โดยมี อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โตภา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัย ขออนุญาต ร้องศาสตราจารย์แวนนิ กริทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมชิตา แสนคำเครือ และ อาจารย์พาสณา จุฑารัตน์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อสถาบันบัณฑิตวิทยาลัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตหัวขวาง กรุงเทพมหานคร

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวศุภาภรณ์ อหันทะ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

(ลายเซ็น)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เจษฎา จิระเลขาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศธ 0519.12/๐๔๕๐

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พุทธนิคม 23 กรุงเทพฯ 10110

๕ / มกราคม 2551

เรื่อง ขออนุญาตออกรายการวิทยุ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา

เนื่องด้วย นางสาวสุภาภรณ์ อหันทะ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อสถาบันแห่งของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร” โดยมี อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 243 คน ตอบแบบสอบถาม ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อสถาบันแห่งของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาตออกรายการฯ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวสุภาภรณ์ อหันทะ ได้รับข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จีระดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2664-1000 ต่อ 3730

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 081-4131-999

ภาคผนวก ข
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อสถาบันแห่งหนึ่งของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4

โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อสถาบันแห่งหนึ่งของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ รัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร จึงใคร่ขอความร่วมมือจากนักเรียนในการตอบแบบสอบถามซึ่งตรงต่อความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด คำตอบของนักเรียนจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งที่จะใช้เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการวางนโยบายในการพัฒนานักเรียนในตนเองของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 8 ตอน

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

ตอนที่ 2 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน

ตอนที่ 3 แบบสอบถามบุคลิกภาพ

ตอนที่ 4 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

ตอนที่ 5 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

ตอนที่ 7 แบบสอบถามการเลียนแบบกลุ่มเพื่อน

ตอนที่ 8 แบบสอบถามทัศนคติต่อสถาบันแห่ง

2. การตอบแบบสอบถามให้นักเรียนปฏิบัติตามคำชี้แจงของแบบสอบถามแต่ละตอน

3. การตอบแบบสอบถามจะไม่มีผลใดๆ ต่อการเรียนของนักเรียน ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามจะถูกเก็บเป็นความลับ และขอให้นักเรียนตอบแบบสอบถามทุกข้อ หากขาดข้อใดข้อหนึ่งจะทำให้แบบสอบถามไม่สมบูรณ์ไม่สามารถนำผลไปวิเคราะห์ข้อมูลได้

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

นางสาวศุภาภรณ์ อหันตะ

นิสิตปริญญาโท สาขาจิตวิทยาการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านส่วนตัวของนักเรียน
เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ และเติมข้อความลงในช่องว่าง.....ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียน

6. เพศ

☐ นักเรียนชาย ☐ นักเรียนหญิง

7. อายุ.....ปี

8. ระดับชั้นที่กำลังศึกษา

- a. ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
- b. ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
- c. ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

9. คะแนนเฉลี่ยสะสมของนักเรียนคือ.....

10. รายได้ของผู้ปกครอง.....บาท/เดือน

11. อาชีพของผู้ปกครอง

☐ รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ

- a. รับจ้าง / พนักงานบริษัทเอกชน
- b. ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว
- c. อื่น ๆ โปรดระบุ.....

12. สถานภาพการสมรสของบิดามารดา

- a. บิดามารดาอยู่ร่วมกัน
- b. บิดามารดาหย่าร้างกัน
- c. บิดาหรือมารดาถึงแก่กรรม

13. ที่อยู่อาศัย

- a. บ้านพัก
- b. บ้านเช่า
- c. หอพัก และอื่นๆ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความเกี่ยวกับนิสัยทางการเรียนของนักเรียน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

เป็นประจำ หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

บ่อยครั้ง หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก

บางครั้ง หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง

น้อยครั้ง หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย

น้อยครั้งที่สุด หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	น้อยครั้ง	น้อยครั้งที่สุด
1.	นักเรียนกำหนดเป้าหมายการเรียนในแต่ละวัน และสามารถปฏิบัติงานได้สำเร็จตามเป้าหมาย					
2.	นักเรียนไม่มีเวลาเตรียมตัวสอบปลายภาค เนื่องจากไม่มีการวางแผนจัดสรรเวลาให้เหมาะสม					
3.	นักเรียนวางแผนการอ่านหนังสือได้สอดคล้องกับตารางสอน					
4.	นักเรียนวางแผนการเรียนของตนเองในแต่ละวัน					
5.	นักเรียนไม่ท้อแท้ในการเรียน แม้ว่าต้องเผชิญอุปสรรคมากเพียงใด					
6.	นักเรียนไม่เคยกำหนดเวลาในแต่ละวันสำหรับการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม					
7.	นักเรียนไม่เคยเข้าชั้นเรียนทุกวิชาตรงเวลา					
8.	นักเรียนคิดถึงเรื่องอื่นขณะอาจารย์สอน					
9.	นักเรียนทบทวนบทเรียนเฉพาะในช่วงเตรียมตัวสอบเท่านั้น					
10.	เมื่อนักเรียนทำคะแนนสอบได้ไม่ดีทำให้มีความมุ่งมั่นในการพัฒนาตนเองด้านการเรียนเพิ่มมากขึ้น					
11.	ขณะฟังอาจารย์สอนนักเรียนบันทึกข้อความสำคัญไปด้วย					
12.	เมื่อถึงชั่วโมงเรียน นักเรียนรู้สึกเบื่อหน่าย จนไม่รู้สึกรออยากเรียน					

ข้อ	ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	น้อยครั้ง	น้อยครั้งที่สุด
13.	เมื่อนักเรียนทำข้อสอบเสร็จ นักเรียนรีบส่งข้อสอบทันที โดยไม่ได้ทบทวนทั้งที่ยังมีเวลาเหลืออยู่					
14.	นักเรียนรู้สึกเบื่อหน่าย เมื่ออาจารย์มอบหมายให้ค้นคว้าหรืออ่านหนังสือเพิ่มเติม					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามบุคลิกภาพ

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความเกี่ยวกับบุคลิกภาพ เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
1.	เมื่อนักเรียนมีนัด นักเรียนชอบไปถึงที่นัดหมายก่อนเวลา					
2.	นักเรียนรู้สึกโมโห ถ้ามีคนมาขัดจังหวะในขณะที่นักเรียนทำสิ่งที่นักเรียนตั้งใจไว้					
3.	นักเรียนคิดว่าเวลาช่างผ่านไปรวดเร็วจนไม่สามารถทำสิ่งที่นักเรียนตั้งใจไว้ได้					
4.	นักเรียนรู้สึกว่า เป็นการเสียเวลา ถ้าต้องไปรอซื้อของในร้านค้าที่มีลูกค้าหนาแน่น					
5.	นักเรียนคิดว่าคนรอบข้างทำงานไม่ถูกใจนักเรียน					

ข้อ	ข้อความ		จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
6.	นักเรียนรู้สึกหงุดหงิดที่ต้องเข้าคิวเพื่อรอรับบริการ เช่น ธนาคาร และที่ทำการไปรษณีย์ เป็นต้น					
7.	นักเรียนไม่ชอบให้มีใครหรืออะไรมาขัดจังหวะการทำงานของนักเรียน					
8.	นักเรียนรู้สึกทนไม่ได้ถ้าต้องทำงานร่วมกับคนที่ทำงานอย่างขอไปที					
9.	นักเรียนเป็นคนที่ไมื่อยอมเสียเวลาเพื่อฟังคนอื่นพูดเพื่อเจอ					
10.	ถ้านักเรียนต้องฟังคนที่พูดไม่รู้จักจบนักเรียนรู้สึกทนไม่ได้					
11.	เมื่อนักเรียนกำลังฟังคนพูดเรื่องไร้สาระ นักเรียนรู้สึกเบื่อหน่ายและหาทางเลี้ยวออกมา					
12.	เมื่อนักเรียนต้องทำสิ่งซ้ำซาก นักเรียนรู้สึกหงุดหงิด					

ตอนที่ 4 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความเกี่ยวกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับความจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
พฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติต่อผู้ปกครอง						
1.	ก่อนที่จะตัดสินใจทำอะไรลงไป นักเรียนต้องปรึกษาผู้ปกครองก่อนเสมอ					
2.	นักเรียนเชื่อและปฏิบัติตามคำสั่งสอนของผู้ปกครองอย่างเคร่งครัด					
3.	เมื่อนักเรียนมีปัญหาเรื่องส่วนตัว นักเรียนปรึกษาผู้ปกครอง					
4.	นักเรียนรู้สึกยินดีที่ได้สนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้ปกครอง					
5.	นักเรียนไม่พอใจ เมื่อผู้ปกครองบอกตำหนิเรื่องการใช้เงินของนักเรียน					
6.	เมื่อมีเวลาว่างนักเรียนมักให้เวลากับครอบครัว					
7.	นักเรียนไม่เคยทำความเคารพผู้ปกครอง					
8.	นักเรียนชอบโต้แย้งกับผู้ปกครอง					
9.	นักเรียนช่วยผู้ปกครองทำงานบ้าน					
10.	ผู้ปกครองยอมรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน					
11.	ผู้ปกครองอบรมสั่งสอนให้นักเรียนประพฤติในสิ่งที่ถูกต้อง					
12.	ผู้ปกครองเข้มงวดกวดขันให้นักเรียนทำการบ้าน					
13.	ผู้ปกครองทำโทษนักเรียนเมื่อนักเรียนประพฤติตนไม่ถูกต้อง					
14.	ผู้ปกครองอนุญาตให้เข้าร่วมกิจกรรมพิเศษ ที่โรงเรียนจัดขึ้น ตามความสนใจของนักเรียน					
15.	เมื่อมีเวลาว่างผู้ปกครองไม่เคยสนใจพูดคุยกับนักเรียน					
16.	ผู้ปกครองช่วยแก้ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน เมื่อนักเรียนแก้ปัญหาไม่ได้					
17.	เมื่อนักเรียนทำคะแนนสอบได้ไม่ดี ผู้ปกครองให้กำลังใจแก่นักเรียน					
18.	ผู้ปกครองให้คำแนะนำแก่นักเรียนในการคบเพื่อน					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
19.	ผู้ปกครองให้นักเรียนบอกเหตุผลของการกระทำนั้น ก่อนตัดสินใจว่าถูกหรือผิด					
20.	เมื่อนักเรียนเจ็บป่วยผู้ปกครองคอยดูแล					

ตอนที่ 5 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความเกี่ยวกับลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับความจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
สถานที่						
1.	ห้องเรียนมีอากาศถ่ายเทสะดวก ไม่ร้อน อบอ้าว					
2.	อาคารเรียนและห้องเรียนมีความแข็งแรง ไม่ผุพัง					
3.	ห้องเรียนสะอาด เรียบร้อยไม่มีเศษขยะเกลื่อนกลาด					
4.	ห้องสมุดมีแหล่งค้นคว้าความรู้ที่หลากหลาย					
5.	โรงเรียนจัดบริการน้ำดื่มไม่เพียงพอกับความต้องการ ของนักเรียน					
6.	ห้องน้ำในพื้นที่ต่างๆ ของโรงเรียนไม่ถูกสุขลักษณะ					
7.	บริเวณโดยรอบโรงเรียนสะอาดและสวยงาม					
8.	โรงเรียนมีบริเวณคั่นแคบต่อการเล่นกีฬา					
9.	สถานบันเทิงตั้งอยู่รายรอบบริเวณโรงเรียน					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
สื่อวัสดุ อุปกรณ์						
10.	สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนมีเพียงพอกับจำนวนนักเรียน					
11.	อุปกรณ์การกีฬามีความหลากหลายประเภท					
12.	สื่อการเรียนการสอนในห้องทดลองมีความเหมาะสมกับรายวิชา					
13.	สื่อการเรียนการสอนไม่เพียงพอกับความต้องการใช้งาน					
14.	สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน ชำรุดง่าย					

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความเกี่ยวกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู เมื่อ
นักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่
ตรงกับความจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
พฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติต่อครู						
1.	นักเรียนทำความเคารพครู ในห้องเรียนทุกครั้ง					
2.	เมื่ออยู่นอกห้องเรียน นักเรียนแสดงความเคารพครูด้วยความจริงใจ					
3.	นักเรียนยึดถือการปฏิบัติตนที่ดีของครูมาเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิต					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
4.	เมื่อมีปัญหาเรื่องส่วนตัว นักเรียนปรึกษาครู					
5.	นักเรียนมาเรียนทุกวันอย่างสม่ำเสมอ					
6.	นักเรียนไม่เชื่อฟังคำสั่งสอนของครู					
พฤติกรรมที่ครูปฏิบัติต่อนักเรียน						
7.	ครูให้คำแนะนำแก่นักเรียนในการเลือกคบเพื่อน					
8.	ครูรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน					
9.	นักเรียนได้รับคำแนะนำจากครูในเรื่องทั่วไป					
10.	ครูไม่ได้ทุ่มเทการสอนให้กับนักเรียนอย่างเต็มที่					
11.	ครูอบรมสั่งสอนให้นักเรียนเป็นผู้มีความประพฤติดี					
12.	ครูไม่ให้ความช่วยเหลือเมื่อนักเรียนขอคำปรึกษาเรื่อง การเรียน					
13.	ครูไม่สนใจแม้นักเรียนมีผลการเรียนลดลง					
14.	ครูให้ความรัก ความอบอุ่นต่อนักเรียนอย่างเท่าเทียม กัน					

ตอนที่ 7 แบบสอบถามการเลียนแบบกลุ่มเพื่อน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความเกี่ยวกับอิทธิพลเพื่อน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับความจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1.	เพื่อนสนับสนุนให้นักเรียนมีคู่รัก					
2.	เพื่อนนักเรียนส่วนใหญ่มีเพื่อนชายหรือหญิงหลายคน นักเรียนจึงมีบ้าง					
3.	นักเรียนชอบทำกิจกรรมของโรงเรียนร่วมกับเพื่อน					
4.	นักเรียนปฏิเสธหากมีเพื่อนชวนให้ลองเสพสารเสพติด					
5.	นักเรียนมักดื่มสุราหรือของมีเมาเมื่อร่วมงานเลี้ยง สังสรรค์กับกลุ่มเพื่อน					
6.	เมื่อเพื่อนชวนดูหนังไป นักเรียนตกลงดูด้วย					
7.	ในยามว่างนักเรียนและเพื่อนมักชวนกันไปเล่นกีฬา					
8.	เมื่อเพื่อนไปเที่ยวกลางคืนแล้วกลับมาเล่าให้ฟัง ทำให้ นักเรียนอยากลองไปเที่ยวบ้าง					
9.	นักเรียนเชื่อเพื่อนที่บอกว่า การเที่ยวกลางคืน เป็นการ หาประสบการณ์ชีวิตที่ดี					
10.	นักเรียนไปเดินเล่นในวันหยุดตามห้างสรรพสินค้า ตามที่เพื่อนชักชวน					
11.	เพื่อนของนักเรียนชอบชวนกันไปทำบุญที่วัด					
12.	เพื่อนมักชวนนักเรียนไปเที่ยวฟิฟิรภัณฑ์					

ตอนที่ 8 แบบสอบถามทัศนคติต่อสถานบันเทิง

8.1 ด้านความคิด

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความเกี่ยวกับทัศนคติต่อสถานบันเทิง เมื่อนักเรียนอ่าน
ข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับความ
จริงของนักเรียนมากที่สุด

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความตรงกับความคิดของนักเรียนมากที่สุด
เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อความคิดของนักเรียนมาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ข้อความตรงกับความคิดของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความตรงกับความคิดของนักเรียนน้อย
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความตรงกับความคิดของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1.	นักเรียนคิดว่าการแต่งตัวที่ไม่รัดกุม เช่น สายเดี่ยว เกะออก ไปเที่ยวสถานบันเทิง ก่อให้เกิดการยั่วยั่วทางเพศ					
2.	สถานบันเทิงเป็นสถานมั่วสุมอบายมุข					
3.	การไปเที่ยวสถานบันเทิงทำให้เกิดผลเสียต่อการเรียน					
4.	บุคคลที่ไปเที่ยวสถานบันเทิงเป็นคนทันสมัย					
5.	นักเรียนคิดว่าการไปเที่ยวสถานบันเทิงเป็นเรื่องปกติ					
6.	บรรยากาศในสถานบันเทิงเต็มไปด้วยความสนุกสนานตื่นเต้น					
7.	การจัดตั้งสถานบันเทิงแสดงถึงความเจริญและความทันสมัยของบ้านเมือง					
8.	บุคคลที่ชอบไปเที่ยวสถานบันเทิงส่วนใหญ่มักไปหาคู่ครอง					
9.	สถานบันเทิงเป็นสถานที่ก่อให้เกิดการทะเลาะวิวาทในหมู่วัยรุ่น					
10.	สถานบันเทิงยังตั้งอยู่ใกล้โรงเรียนมากเท่าใด ยิ่งไม่ดีต่อนักเรียนมากเท่านั้น เพราะอาจเกิดพฤติกรรมการเลียนแบบและส่งผลเสียต่อการเรียนได้					

8.2 ด้านความรู้สึก

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความเกี่ยวกับทัศนคติต่อสถานบันเทิง เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับความจริงของนักเรียนมากที่สุด

มากที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุด
มาก	หมายถึง	ข้อความตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมาก
ปานกลาง	หมายถึง	ข้อความตรงกับความรู้สึกของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
น้อย	หมายถึง	ข้อความตรงกับความรู้สึกของนักเรียนน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับความรู้สึกของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	นักเรียนไม่เห็นด้วยกับการกำหนดอายุต่ำกว่า 20 ปี ห้ามเข้าสถานบันเทิง					
2.	สถานบันเทิงเป็นแหล่งส่งเสริมให้มีการมั่วสุมทางเพศของวัยรุ่น					
3.	การไปเที่ยวสถานบันเทิงช่วยลดความเครียดของนักเรียนได้					
4.	การไปเที่ยวสถานบันเทิงสามารถชดเชยความสุขที่ไม่ได้รับจากบ้านได้					
5.	นักเรียนรู้สึกไม่ชอบสถานบันเทิงเพราะเปิดดนตรีเสียงดัง ผู้คนอะอะวอยวาย และเหม็นกลิ่นบุหรี่					
6.	นักเรียนไม่เห็นด้วยที่มีสถานบันเทิงอยู่ใกล้กับแหล่งการศึกษา					
7.	นักเรียนชอบ ไฟ แสง สีของสถานบันเทิงทำให้รู้สึกกระชุ่มกระชวยและตื่นเต้น					

8.3 ด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความเกี่ยวกับทัศนคติต่อสถานบันเทิง เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับความจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
1.	นักเรียนใช้เวลาว่างในการเล่นกีฬา เพื่อช่วยให้ไม่หมกมุ่นที่จะไปเที่ยวสถานบันเทิง					
2.	หากมีเพื่อนชวนนักเรียนไปเที่ยวสถานบันเทิง นักเรียนปฏิเสธทันที					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
3.	นักเรียนไปเที่ยวสถานบันเทิงกับเพื่อนต่างเพศอย่างเปิดเผย					
4.	นักเรียนชอบไปพักผ่อนในสถานบันเทิง					
5.	นักเรียนมักไปเที่ยวสถานบันเทิงถึงแม้อยู่ห่างจากที่พักของนักเรียนมาก					
6.	เมื่อนักเรียนเห็นป้ายโฆษณาหรือโฆษณาเกี่ยวกับสถานบันเทิงในนิตยสาร นักเรียนรีบชวนเพื่อนไปเที่ยว					
7.	เมื่อนักเรียนได้ยินเพื่อนพูดคุยกันเกี่ยวกับสถานบันเทิง นักเรียนชวนเพื่อนไปเที่ยวบ้าง					
8.	เมื่อเพื่อนชวนไปเที่ยวสถานบันเทิง นักเรียนยินดีไปเที่ยวกับเพื่อน					
9.	นักเรียนไปเที่ยวสถานบันเทิงเมื่อรู้สึกไม่สบายใจ					
10.	การไปเที่ยวสถานบันเทิงทำให้สิ้นเปลืองเงินโดยเปล่าประโยชน์					
11.	สถานบันเทิงที่ตั้งอยู่ใกล้โรงเรียน มักทำให้นักเรียนอยากเข้าไปทดลองสัมผัสบรรยากาศ					

ภาคผนวก ค
คำอำนาจจำแนกรายข้อ

ตาราง 7 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามนิสัยทางการเรียน

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	4.761
2	6.928
3	4.078
4	7.365
5	4.683
6	3.896
7	5.787
8	6.582
9	5.267
10	3.656
11	6.166
12	6.662
13	7.225
14	6.988

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .8946

ตาราง 8 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามบุคลิกภาพ

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	2.440
2	5.784
3	5.218
4	7.914
5	5.818
6	7.173
7	8.227
8	5.070
9	4.623
10	7.437
11	4.553
12	8.519

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .8668

ตาราง 9 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียน
กับผู้ปกครอง

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	6.431
2	9.263
3	8.171
4	7.827
5	3.656
6	9.829
7	4.610
8	3.756
9	3.579
10	8.031
11	9.908
12	7.142
13	6.272
4	6.004
15	5.579
16	10.673
17	8.216
18	10.169
19	9.816
20	8.283

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .9543

ตาราง 10 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพ
ของโรงเรียน

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	4.190
2	3.599
3	5.872
4	4.208
5	4.442
6	7.473
7	2.217
8	6.718
9	3.385
10	7.579

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .7733

ตาราง 11 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพ
ระหว่างนักเรียนกับครู

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	6.379
2	5.370
3	5.656
4	5.322
5	3.949
6	7.350
7	6.988
8	10.334
9	7.229
10	8.522
11	7.440
12	8.600
13	9.744
14	7.620

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .9101

ตาราง 12 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามการเลียนแบบกลุ่มเพื่อน

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	5.094
2	3.721
3	3.795
4	8.171
5	7.936
6	11.104
7	2.198
8	8.812
9	11.351
10	5.241
11	3.997
12	3.276

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .8808

ตาราง 13 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามทัศนคติต่อสถาบันแห่ง
ด้านความคิด

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	4.285
2	7.061
3	7.363
4	3.048
5	2.870
6	3.908
7	3.487
8	4.099
9	4.741
10	8.208

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .7682

ตาราง 14 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามทัศนคติต่อสถาบันแห่ง
ด้านความรู้สึก

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	7.032
2	7.89
3	5.691
4	4.793
5	11.043
6	9.489
7	4.596

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .7611

ตาราง 15 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามทัศนคติต่อสถาบันแห่ง
ด้านแนวโน้มแสดงพฤติกรรม

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	2.954
2	8.383
3	15.696
4	4.177
5	17.701
6	16.140
7	16.938
8	14.466
9	11.628
0	6.691
11	13.300

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .9657

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	ศุภาภรณ์ อหันตะ
วันเดือนปีเกิด	23 กุมภาพันธ์ 2525
สถานที่เกิด	อ.เมือง จ.ขอนแก่น
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	36, 38 ถนนจันทร์ ซอยจันทร์ 31 แขวงทุ่งวัดดอน เขตสาทร กรุงเทพมหานคร 10120 โทรศัพท์ 081-413-1999, 087-807-6669
ตำแหน่ง	ครูผู้สอน
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์ บางรัก กรุงเทพมหานคร

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2533	ประถมศึกษา จากโรงเรียนชุมชนบ้านพรหมนิมิต ขอนแก่น
พ.ศ. 2540	มัธยมศึกษาตอนต้น จากโรงเรียนมหาไถ่ศึกษา ขอนแก่น
พ.ศ. 2543	มัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนกัลยาณวัตร ขอนแก่น
พ.ศ. 2547	ครุศาสตรบัณฑิต (คบ.) วิชาเอกภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2551	จากปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร